สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสาร<mark>คาม</mark>

วิทยานิพนธ์ งานวิจัย

Mfr 1283396

การเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8-hydroxyquinoline ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบข้าว

น<mark>างสาวพรพรรณ ท</mark>านะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2563 ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุมัติวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II) และZn(II) กับ 8-hydroxyquinoline ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบข้าว

ผู้วิจัย : นางสาวพรพรรณ ทานะ

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมีศึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารษ์ คร.มานิตย์ อัญญะโพธิ์)

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

QS

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.อารีพร เบ้าอุฬาล)

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฌาณุกรณ์ ทับทิมใส)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชราภรณ์ พิมพ์จันทร์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนตรชนก จันทร์สว่าง)

:	: การเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II)	
	และ Zn(II) กับ 8–hydroxyquinoline ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบข้าว	
:	นางสาวพรพรรณ ทานะ	
:	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เคมีศึกษา)	
	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	
:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัชราภรณ์ พิมพ์จันทร์	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เนตรชนก จันทร์สว่าง	
:	2563	
	: : :	

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์วัสดุรูพรุนซิลิกาโดยใช้แกลบข้าวและเตรียมวัสดุผสม ของสารเชิงซ้อนโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8-hydroxyquinoline (8hq) ในวัสดุ รูพรุนซิลิกา รวมทั้งการศึกษาสมบัติเชิงแสงของวัสดุผสมที่เตรียมได้ โดยปฏิกิริยาของของแข็งที่ แตกต่างกัน 3 วิธี คือ การเรียงลำดับการบด (Step by step Ground) การบดรวม (Mixed Ground) และการดูดซับโลหะก่อนบด (Metal Adsorption) ทำการศึกษาคุณลักษณะองค์ประกอบของวัสดุ รูพรุนซิลิกาและวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ใน วัสดุรูพรุนซิลิกาโดยศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (Scanning Electronmicroscope, SEM) เทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์ (X-ray Diffractometer, XRD) เทคนิคฟูเรียร์ ทรานส์ฟอร์มอินฟราเรดสเปกโตรสโคปี (Fourier transform infrared spectroscopy, FT-IR) เทคนิคอะตอมมิกแอบซอร์พชันสเปกโทรสโกปี (Atomic Absorption Spectroscopy, AAS) และ ทดสอบคุณสมบัติเชิงแสงด้วยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปคโตรสโคปี (Fluorescence Spectroscopy, PL) จากผลการศึกษาพบว่า วัสดุรูพรุนซิลิกาที่เตรียมได้จากแกลบข้าวมีลักษณะเป็นผงสีขาว จากผล การวิเคราะห์ด้วยเทคนิค SEM มีลักษณะสันฐานเป็นทรงรีคล้ายกระบอกสั้น และผลการวิเคราะห์ด้วย เทคนิค XRD มีลักษณะเป็นหกเหลี่ยม (Hexagonal Phase) แสดงถึงลักษณะทางสัณฐานของเมโซ พอรัสซิลิกา ผลการศึกษาวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกา ด้วยเทคนิค XRD พบว่า องค์ประกอบของวัสดุผสมจากการเตรียมทั้ง 3 วิธี ไม่พบพีกของ 8hq ผลการศึกษาด้วยเทคนิค FT–IR พบพีก 8hq แสดงลักษณะแถบการดูดกลื่นที่เลข ้คลื่น 820, 786, 784 และ 747 cm⁻¹ แสดงการเลื่อนไปตำแหน่งที่พลังงานสูงขึ้นเมื่อเทียบกับของแข็ง 8hq (815, 778 และ 739 cm⁻¹) แสดงให้เห็นถึงการเกิดสารเชิงซ้อนของวัสดุผสม จากการทดสอบ ด้วยเทคนิค AAS พบว่า Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II), Zn(II), Cr(III)/Fe(III) และ Co(II)/Ni(II) มีปริมาณ

เท่ากับ 0.9283, 0.9689, 0.9000, 0.9514, 0.9471, 0.4738/0.4812 และ 0.4701/0.4789 mg/g ตามลำดับ และการทดสอบคุณสมบัติเชิงแสงด้วยเทคนิค PL พบว่า วัสดุผสมของสารเชิงซ้อนสามารถ เปล่งแสงในช่วงความยาวคลื่นที่ 470–539 nm ซึ่งแสดงการเปล่งแสงฟลูออเรสเซนต์ในช่วงสีฟ้า เขียว และเหลือง รวมทั้งเกิดการเลื่อนไปทางสีฟ้า–แดง (Blue/red–shifted) ของสเปกตราการ เปล่งแสง แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของโมเลกุลระดับนาโนภายในโครงสร้างของวัสดุผสม จาก ผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงวัสดุผสมสารเชิงซ้อนโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในด้านอุปกรณ์เชิงแสงได้ นอกจากนี้วิธีการเตรียม วัสดุผสมที่มีประสิทธิภาพดีที่สุดเรียงลำดับจาก วิธีการเรียงลำดับการบด วิธีการบดรวม และวิธีการดูด ซับโลหะก่อนบด ตามลำดับ

คำสำคัญ : 8–hydroxyquinoline, วัสดุผสม, วัสดุรูพรุนซิลิกา, สารเชิงซ้อน, แกลบข้าว, ปฏิกิริยาของของแข็ง

> มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title	:	The preparation of hybrid material of Cr(III), Fe(III) Co(II), Ni(II), and Zn(II)
		with 8-hydroxyquinoline into mesoporous silica from rice husk
Author	:	Miss Pornpan Tana
Degree	:	Master of Science (Chemical Education)
		Rajabhat Maha Sarakham University
Advisors	:	Assistant Professer Dr. Patcharaporn Pimchan
		Assistant Professer Dr. Netchanok Jansawang
Year	:	2020

ABSTRACT

A hybrid material of transition metal complexes with 8–hydroxyquinoline, was incorporated into the mesoporous silica. The preparation of mesoporous silica from rice husk and the development of fluorescence efficiency was investigated. The mesoporous silica was prepared by swelling–shrinking mechanism which used the sodium silicate from rice husk as the precursor. The hybrid materials were prepared by solid–state reaction at room temperature with three different ways namely the step by step ground, the mixed ground and the metal adsorption. The hybrid materiale were characterized by SEM, XRD, FT–IR, AAS, as well as PL technique.

The mesoporous silica with a white powder and the morphology of particles is a mostly short rod–like cylinder and homogeneous aggregation of the particles. The AAS resulted illustrates the amount of transition metal ions of Cr(III), Fe(III) Co(II), Ni(II), Zn(II), Cr/Fe(III), and Co/Ni(II) as 0.9283, 0.9689, 0.9000, 0.9514, 0.9471, 0.4738/0.4812 and 0.4701/0.4789 mg/g, respectively. The XRD resulted that no peak of 8hq demonstrated on XRD pattern of hybrid materials. The FT–IR spectra showed the 8hq characteristic at 820, 786, 784, and 747 cm⁻¹ that all the FT–IR spectra shifted to higher frequencies of free 8hq (815, 778, and 739 cm⁻¹), confirming the coordination between transition metal ions and 8hq. The photoluminescence spectra of hybrid materials revealed on 470–539 nm. Moreover, the blue/red–shift were observed, indicating that the formation of different nanostructures and/or packing of metal transition complexes were formed into the mesoporous silica.

Keywords: 8-hydroxyquinoline, Hybrid material, Mesoporous silica, Metal complex, Rice husk, Solid-state reaction

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับทุนการศึกษาจากโครงการส่งเสริมการผลิตครู ที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (สควค.) สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) กระทรวงศึกษาธิการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชราภรณ์ พิมพ์จันทร์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนตรชนก จันทร์สว่าง กรรมการที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ช่วยเหลือ ในการเรียน การศึกษาค้นคว้าวิจัย รวมทั้งการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตลอด การศึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขวิยานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อารีพร เบ้าอุฬาล ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้ความกรุณาตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ที่ให้สนับสนุน ทุนการศึกษาและทุนวิจัย ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ให้ความรู้ แนวทาง การศึกษาค้นคว้าอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ และบุคลากรทุกท่านจากสาขาวิชาเคมี และสำนักงานเลขานุการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำต่าง ๆ ตลอดจนอนุเคราะห์ สถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องมือในการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์จนสามารถสำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบคุณ นายภาสกร แสงนิกุล เพื่อนร่วมสาขาเพียงคนเดียวของข้าพเจ้า ที่คอยให้กำลังใจ และแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นด้วยดีเสมอ คุณประโยชน์อันใดที่ได้จากวิทยานิพนธ์นี้ ขอมอบแด่ บิดา มารดา และ คณาจารย์ทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอนและให้คำแนะนำต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จในการศึกษา สุดท้ายนี้ บิดา มารดา และครอบครัว ที่เป็นกำลังใจเสมอมาของข้าพเจ้า และขอขอบคุณครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน ๆ ที่คอยให้กำลังใจในการศึกษามาตลอด

นางสาวพรพรรณ ทานะ

สารบัญ

หัวเรื่อง

บทคัดย่อ	. ମ
ABSTRACT	. จ
กิตติกรรมประกาศ	. প
สารบัญ	. ฌ
สารบัญตาราง	. ฦ
สารบัญภาพ	. ฏ
บทที่ 1 บทนำ	. 1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	. 1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	. 4
1.3 ขอบเขตการวิจัย	. 4
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	. 4
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	. 5
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	. 6
2.1 วัสดุรูพรุน	. 6
2.2 ซิลิกา	. 9
2.3 แกลบข้าว	. 12
2.4 วัสดุผสม	. 14
2.5 8-ไฮดรอกซีควิโนลีน	. 15
2.6 โลหะแทรนซิชัน	. 17
2.7 การวาวแสงและการเปล่งแสงของโมเลกุล	. 25
2.8 ไดโอดเปล่งแสงสารอินทรีย์ (OLED)	. 31
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	. 34

39
39
41
41
41
42
47
48
48
52
52
75
97
22
22
23
25
33
34
43
47
57
58
3344444557922222334455

หัวเรื่อง

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

2.1	องค์ประกอบทางเคมีของแกลบ	13
2.2	องค์ประกอบทางเคมีของขี้เถ้าแกลบ	14
2.3	คุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมีของ 8hq	16
2.4	สีของไอออนบวกของโลหะแทรนซิชันที่เกิดไอออนกับโมเลกุลของน้ำ	
2.5	เลขออกซิเดชันและจำนวนอิเล็กตรอนใน d ออร์บิทัลของธาตุอนุกรมที่ 1	20
2.6	สีของสารเชิงซ้อนบางชนิด	22
4.7	องค์ประกอบของโลหะแทรนซิชันจากวิธีการเรียงลำดับบดด้วยเทคนิค AAS	53
4.8	ความถี่และชนิดการสั่นของพันธะด้วยเทคนิค FT–IR ของวัสดุผสมที่ได้จากวิธีการ	
	เรียงลำดับบด	61
4.9	ปริมาณของโลหะแทรนซิชั <mark>นจากการเตรียมด้วยว</mark> ิธีการบดรวมด้วยเทคนิค AAS	75
4.10	ความถี่และชนิดการสั่นขอ <mark>งพันธะด้วยเทคนิ</mark> ค FT <mark></mark> -IR ของวัสดุผสมที่ได้จากวิธีการ	
	บดรวม	83
4.11	ปริมาณของโลหะแทรนซิชันเตรียมจากวิธีการดูดซับโลหะก่อนบดด้วยเทคนิค AAS	97
4.12	ความถี่และชนิดการสั่นของพันธะด้วยเทคนิค FT–IR ของวัสดุผสมที่ได้จากวิธีการ	
	ดูดซับโลหะก่อนบด	105
4.13	ผลการเตรียมวัสดุผสมสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับวัสดุรูพรุนซิลิกา	120

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	รูปแบบต่าง ๆ ของรูพรุน (a) แบบทรงกระบอก (b) แบบทรงกลม (c) แบบที่เป็นแผ่น	
	ู้ และ (d) แบบที่บิดเป็นเกลียว	7
2.2	แผนภาพการสังเคราะห์เมโซพอร์ซิลิกา MCM-41	9
2.3	รูปแบบการจัดเรียงโครงสร้างแบบเตตระฮีดอลของซิลิเกต	10
2.4	้โครงสร้างของซิลิกาผลึก	10
2.5	โครงสร้างของ 8hq	16
2.6	แผนภาพการเกิดปฏิกิริยาคีเลชั่นระหว่าง 8hq กับ Mg ²⁺	17
2.7	สารประกอบโคออร์ดิเนชันโลหะ Zn ²⁺ กับไบเดนเทตลิแกนด์ 8hq	21
2.8	ผลของ rigidity ต่อ quantum yield ของสารเชิงซ้อน	26
2.9	ตำแหน่งของอิเล็กตรอนที่ ground singlet state, excited singlet state และ	
	excited triplet state ต <mark>ามลำดับ</mark>	28
2.10	แผนภาพ Jablonski diagram	28
2.11	โครงสร้างไดโอดเปล่งแสงสารอินทรีย์แบบชั้นเดียว (ก) แบบสองชั้น (ข)	
	และ แบบหลายชั้น (ค) ตามลำดับ	31
2.12	กระบวนการทำงานของ OLED	33
3.13	แผนภาพขั้นตอนการเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนในวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยปฏิกิริยา	
	สถานะของแข็งโดยเรียงลำดับบด (Step by step ground)	43
3.14	แผนภาพขั้นตอนการเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนในวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยปฏิกิริยา	
	สถานะของแข็งโดยการบดรวม (Mixed ground)	45
3.15	แผนภาพขั้นตอนการเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนในวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยปฏิกิริยา	
	สถานะของแข็งวิธีดูดซับโลหะก่อนบด (Metal absorption)	46
4.16	XRD pattern ของวัสดุรูพรุนซิลิกาจากสารละลายโซเดียมซิลิเกต	49
4.17	FT–IR ของวัสดุรูพรุนซิลิกาจากสารละลายโซเดียมซิลิเกต	50
4.18	SEM ของวัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบข้าว	51
4.19	วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกา	
	โดยวิธีเรียงลำดับบด	53

d	
กาพที	

	v
หา	มา

4.20	วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co(II), Ni(II), Zn(II) กับ 8hq ในเมโซพอรัส	
	ซิลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด	54
4.21	วัสดุผสมสารญเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) ในวัสดุรูพรุนซิลิกา	
	โดยวิธีเรียงลำดับบด	54
4.22	FT-IR Spectra ของผลิตภัณฑ์สารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Cr(III) และ Fe(III) กับ 8hq	
	ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยเรียงลำดับบด	56
4.23	FT–IR Spectra ของผลิตภัณฑ์สารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออนผสม Co(II), Ni(II) และ	
	Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยเรียงลำดับบด	58
4.24	FT–IR Spectra ของผลิตภัณฑ์สารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออนผสม Cr/Fe(III) และ	
	Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยเรียงลำดับ	60
4.25	XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Cr(III) และ Fe(III)	
	กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิ <mark>กาจากขั้นตอนการเตรีย</mark> มโดยเรียงลำดับบด	63
4.26	XRD Patterns ของผลิตภ <mark>ัณฑ์จากสารเชิงซ้อนแ</mark> ทรนซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ	
	Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยเรียงลำดับบด	65
4.27	XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์สารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออนผสม Cr/Fe(III) และ	
	Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยเรียงลำดับบด	67
4.28	กลไกการเปล่งแสงของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับวัสดุรูพรุนซิลิกาที่เตรียม	
	จากวิธีการเรียงลำดับบด	68
4.29	Emission spectra ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ 8hq	
	ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด	69
4.30	สีภายใต้แสง UV ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ 8hq	
	ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด	69
4.31	Emission spectra ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co(II), Ni(II) และ	
	Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด	71
4.32	สีภายใต้แสง UV ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co(II), Ni(II), Zn(II) กับ	
	8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด	71
4.33	Emission spectra วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II)	
	กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด	73

ภาพที่

4.34	สีภายใต้แสง UV ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co/Ni(II) กับ 8hq ใน	
	วัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด	73
4.35	วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดย	
	วิธีการบดรวม	76
4.36	วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ใน	
	วัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการบดรวม	76
4.37	วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq	
	ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการบดรวม	77
4.38	FT–IR Spectra ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Cr(III) และ Fe(III)	
	กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยการบดรวม	78
4.39	FT–IR Spectra ของผลิตภั <mark>ณฑ์จากวัสดุผสมแท</mark> รนซิชันไอออน Co(II), Ni(II)	
	และ Zn(II) กับ 8hq ในวั <mark>สดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นต</mark> อนการเตรียมโดยการบดรวม	80
4.40	FT–IR Spectra ของผลิต <mark>ภัณฑ์จากวัสดุผสมแทร</mark> นซิชันไอออน Cr/Fe(III) และ	
	Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยวิธีการบดรวม	82
4.41	XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Cr(III) และ Fe(III) กับ	
	8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยการบดรวม	85
4.42	XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II)	
	กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยการบดรวม	87
4.43	XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออนผสม Cr/Fe(III) และ	
	Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยบดรวม	89
4.44	กลไกการเปล่งแสงของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับวัสดุรูพรุนซิลิกาที่เตรียม	
	จากวิธีการบดรวม	90
4.45	Emission spectra ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ	
	8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการบดรวม	91
4.46	สีภายใต้แสง UV ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ	
	8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการบดรวม	91
4.47	Emission spectra ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co(II), Ni(II) และ	
	Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการบดรวม	93

ภาพที่

4.48	ภายใต้แสง UV ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Ni(II) และ Zn(II) กับ	
	8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการบดรวม	93
4.49	Emission spectra วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II)	
	กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการบดรวมบด	95
4.50	วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดย	
	วิธีการดูดซับโลหะก่อนบด	98
4.51	วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq	
	ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด	98
4.52	วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq	
	ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการดู <mark>ดซับโลหะก่อน</mark> บด	99
4.53	FT–IR Spectra ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Cr(III) และ	
	Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพ <mark>รุนซิลิกาจากการเตรียม</mark> โดยการดูดซับโลหะก่อนบด	100
4.54	FT-IR Spectra ของผลิต <mark>ภัณฑ์จากวัสดุผสมแทร</mark> นซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II)	
	กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากการเตรียมโดยการดูดซับโลหะก่อนบด	102
4.55	FT-IR Spectra ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II)	
	กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากการเตรียมโดยการดูดซับโลหะก่อนบด	104
4.56	XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Cr(III) และ Fe(III) กับ	
	8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยการดูดซับโลหะก่อนบด	107
4.57	XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II)	
	กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยการดูดซับโลหะก่อนบด	109
4.58	XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออนผสม Cr/Fe(III) และ	
	Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากการเตรียมโดยการดูดซับโลหะก่อนบด	111
4.59	กลไกการเปล่งแสงของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับวัสดุรูพรุนซิลิกาที่เตรียม	
	จากวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด	112
4.60	Emission spectra ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ	
	8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด	113
4.61	Emission spectra วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co(II), Ni(II) และ Zn(II)	
	กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด	115

ภาพที่

4.62	สีภายใต้แสง UV ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Zn(II) กับ 8hq ใน	
	วัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด	115
4.63	Emission spectra วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II)	
	กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด	117
ข.1	เครื่อง Spectrofluorometer (PL)	144
ข.2	เครื่อง Fourier Transform Infrared Spectrometer (FT-IR)	144
ข.3	เครื่อง Atomic Absorption Spectrophotometer (AAS)	145
ข.4	เครื่อง Scanning Electron Microscope (SEM)	145
ข.5	เครื่อง X-Ray Diffractometer (XRD)	146
ค.1	แกลบหลังทำความสะอาด	148
ค.2	กระบวนการรีฟลักซ์แกลบ	148
ค.3	แกลบที่ผ่านการรีฟลักซ์แ <mark>กลบและเตรียมเผา</mark>	149
ค.4	ซิลิกาจากแกลบที่ผ่านการ <mark>เผาที่ 900 องศาเซลเซี</mark> ยส เป็นเวลา 6 ชั่วโมง	149
ค.5	การหลอมโซเดียมไฮดรอกไซด์และซิลิกาจากแกลบ	150
ค.6	การกวนเพื่อสังเคราะห์วัสดุรูพรุนซิลิกาเป็นเวลา 3 ชั่วโมง	150
ค.7	การระเหยหลังการกวนและตั้งไว้ที่อุณภูมิ 6 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 วัน	151
ค.8	วัสดุรูพรุนซิลิกาหลังเผาที่อุณภูมิ 660 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 ชั่วโมง	151
ค.9	กระบวนการเตรียมสารเชิงซ้อนด้วยปฏิกิริยาของของแข็ง	152
ค.10	ปฏิกิริยาของของแข็งโดยเรียงลำดับการบดของ MCM และ ZnCl ₂	152
ค.11	ปฏิกิริยาของของแข็งโดยเรียงลำดับการบดของ MCM, ZnCl ₂ และ 8hq ตามลำดับ	153
ค.12	ปฏิกิริยาของของแข็งโดยการบดของ MCM, ZnCl ₂ และ 8hq	153
ค.13	กระบวนการดูดซับโลหะของ MCM เป็นเวลา 24 ชั่วโมง	154
ค.14	กระบวนการดูดซับโลหะก่อนปฏิกิริยาของของแข็ง	154
ค.15	ปฏิกิริยาของของแข็งของกระบวนการดูดซับโลหะก่อนบด	155
ค.16	การย่อยสารตัวอย่างด้วยกรด HF, HCl และ HNO3	155
ค.17	กระบวนการกรองและเจือจางสารตัวอย่างก่อนทดสอบ	156
ค.18	กระบวนการิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS	156

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

้ ปัจจุบันความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีพัฒนาไปอย่างก้าวกระโดดโดยเฉพาะ เทคโนโลยีเกี่ยวกับการพัฒนาวัสดุชนิดใหม่ๆ เพื่อการประยุกต์ใช้ประโยชน์ที่หลากหลาย นักวิทยาศาสตร์นิยมให้ความสำคัญกับการพัฒนาในระดับโมเลกุลหรือระดับนาโนมากขึ้น เนื่องจากจะ สามารถช่วยเพิ่มผลผลิตได้อย่างรวดเร็ว มีความคงทน และประหยัด (Zou et al., 2016) เช่น การ พัฒนาวัสดุผสม (Hybrid Materials) ซึ่งเป็นการผสมระหว่างวัสดุ 2 ชนิดหรือมากกว่าในระดับ อะตอมหรือระดับนาโน โดยให้สมบัติแบบใหม่และมีการจัดเรียงอิเล็กตรอนในระดับออร์บิทัลรูปแบบ ใหม่ ส่งผลให้สมบัติทางเคมี (Chemical Properties) สมบัติทางกายภาพ (Physical Properties) และสมบัติเชิงกล (Mechanical Properties) แตกต่างไปจากสารตั้งต้นเดิม ซึ่งนิยมนำมาใช้เป็นวัสดุ ดูดซับ (Absorbent Materials) วัสดุเร่งปฏิกิริยา (Catalyst Materials) และวัสดุเชิงแสง (Optical Materials) เป็นต้น ซึ่งวัสดุที่ประยุกต์ใช้เชิงแสง (Optical Materials) เป็นวัสดุอีกหนึ่งชนิดที่ นักวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่นิยมศึกษาและพัฒนาวัสดุเชิงแสงชนิดใหม่ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการ ทำงานให้ดีขึ้นหรือแตกต่างจากเดิม เพื่อสามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันมีนักวิทยาศาสตร์มากมายสนใจพัฒนาสารเปล่งแสง (Photoluminescence) เนื่องจากเป็น สารที่สามารถประยุกต์ใช้งานเชิงแสงได้หลากหลาย เช่น ด้านอุตสาหกรรม ใช้เป็นไดโอดเปล่งแสง (Light-emitting Diodes; LEDs) สารวาวแสงในหลอดฟลูออเรสเซนต์ (Fluorescent Tube) หรือใช้ เป็นสีย้อมฟลูออเรสเซนต์ (Fluorescent Dye) ใช้เป็นตัวตรวจวัด pH โดยดูการเปลี่ยนแปลงฟลูออ เรสเซนต์ต่อค่า pH (Fluorescent pH Sensor) หรือประยุกต์ใช้เป็นตัวตรวจวัดโลหะฟลูออเรสเซนต์ (Fluorescent Metal Sensor) หรือการประยุกต์ใช้ทางด้านชีวเคมีและชีวการแพทย์ เช่น ใช้เป็นตัว ์ตรวจจับฟลูออเรสเซนต์ซึ่งจำเพาะเจาะจงกับโปรตีนหรือดิเอ็นเอ (Fluorescent Protein Probe หรือ Fluorescent DNA Probe) ใช้ในการดูลักษณะของเซลล์ (Fluorescent Cell Imaging) (สุชาดา จันทร์พรหมมา, 2558) จะเห็นได้ว่าวัสดุเชิงแสงสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมากมาย

สารประกอบที่ให้ฟลูออเรสเซนต์ส่วนใหญ่เป็นสารกลุ่ม Aromatic Rings Aliphatic และ Alicyclic Carbonyl Compounds บางชนิดโดย เฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อสารเหล่านั้นมี Conjugate Double–Bonds สามารถให้ฟลูออเรสเซนต์ได้ซึ่ง Quantum Efficiency จะเพิ่มขึ้นเมื่อจำนวน

Rings และ Degree Of Condensation เพิ่มขึ้นเมื่อ 8hq ทำปฏิกิริยากับโลหะจะได้ผลิตภัณฑ์ใหม่ เป็นตัวคีเลต (Chelate) ซึ่งเกิดการมี Conjugate ระหว่างโลหะกับ 8hq ทำให้เกิดฟลูออเรสเซนต์ได้ ดีจึงเป็นสารประกอบอีกหนึ่งชนิดที่นิยมนำมาพัฒนาขึ้นเป็นสารเปล่งแสง (Photoluminescence) เช่น การสังเคราะห์สารเปล่งแสง Cobalt(II)-bis(8hg) (Li & Li, 2009) การสังเคราะห์สารเปล่งแสง Bis- (8hg)-zinc (Zng₂) และ Magnesium (Mgg₂) (Tsuboi, Nakai & Torii, 2012) การสังเคราะห์ สารเปล่งแสง Tris(8hg)aluminium, Bis(8hg) monohydrate และ Magnesium(II) Bis(8hg) tetrahydrate (Cao, Hu, Wang & Jia, 2017) นอกจากนี้นักวิทยาศาสตร์ยังได้มีการพัฒนาการ เปล่งแสงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และมีการทำงานที่หลายหลาย ได้แก่ การสังเคราะห์สาร เชิงซ้อนที่มีลิแกนด์มากกว่า 1 ชนิด เช่น การสังเคราะห์สารเปล่งแสงของ 8hq and 4,4'-bipyridine with zinc(II) (Pimchan, Khaorapapong, Sohmiy & Ogawa, 2014) การสังเคราะห์สารเปล่งแสง Ruthenium(II) Complexes ด้วยลิแกน 4-methyl-4'-[methylamino-3- (propyl-triethoxysilyl)]-2,2'-dipyridine รวมทั้ง 4-methyl-4'-[methylamino-3-(propyldimethyl-ethoxysilyl)]–2,2'–dipyridine (Sábio, Gressier, Caiut Menu & Ribeiro, 2016) หรือการสังเคราะห์สาร เชิงซ้อนที่มีโลหะมากกว่า 1 ชนิด เช่น การสังเคราะห์ Bis-terbium(III)/europium(II)-(benzoic acid) (He et al., 2018) เป็นต้น สารเหล่านี้มีช่วงการเปล่งแสงสีที่กว้างทำให้สีที่เกิดขึ้นมีความ หลากหลาย อาจสามารถนำไปใช้ได้อย่างคุ้มค่ามากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามการเปล่งแสงของสารเชิงซ้อนเหล่านี้ยังคงมีความเสถียรต่ำ ไม่ทนความร้อน และให้แสงสีน้อยเมื่อนำไปประยุกต์ใช้งานจริงในอุปกรณ์เชิงแสงต่าง ๆ โดยการแก้ไขข้อบกพร่องนี้ คือการนำวัสดุโฮสต์ (Host) ซึ่งเป็นวัสดุที่มีรูพรุนเพื่อเสริมความแข็งแรง และป้องกันความร้อนได้ดี โดยวัสดุที่เหมาะสมในการเป็นโฮสต์นั้นมีหลายชนิด เช่น แกรไฟต์ (Graphite) มอนต์มอริลโลไนต์ (Montmorillonite) เคลย์มิเนอรอล (Clay Mineral) โบรอนไนไตรด์ (Boron Nitride) ซีโอไลต์ (Zeolite) และ ซิลิกา (Silica) เป็นต้น

ซิลิกาหรือซิลิกอนไดออกไซด์ มีสูตรทั่วไปคือ SiO₂ เป็นวัสดุที่มีความเป็นรูพรุนสูง มีความ แข็งแรง ไม่ว่องไวต่อการเกิดปฏิกิริยาและราคาถูก (นัฐยา ประมวลทรัพย์, 2557) ซึ่งจะสามารถช่วย แก้ปัญหาความไม่ทนต่อความร้อน และช่วยจำกัดขอบเขตการเปล่งแสงของสารทำให้การเปล่งแสง คมชัดยิ่งขึ้นจากการจำกัดของขนาดวัสดุรูพรุน จึงเป็นอีกหนึ่งวัสดุที่นิยมนำมาใช้เป็นโฮสต์ในการ สังเคราะห์สารเปล่งแสง ปัจจุบันมีการพัฒนารูพรุนซิลิกาในระดับนาโนชนิดเมโซพอรัสซึ่งมีการพัฒนา อย่างแพร่หลาย เนื่องจากช่วยให้เพิ่มปริมาตรพื้นที่ผิวรูพรุนซิลิกาให้สามารถนำสารชนิดต่าง ๆ เข้ามา อาศัยในรูพรุนได้มากขึ้น เป็นอีกหนึ่งวิธีในการเพิ่มประสิทธิภาพสมบัติต่าง ๆ ตามชนิดหรือลักษณะ ของสารที่นำมาใส่ในรูพรุนของซิลิกาหรือเป็นเกสต์ (Gest) นั่นเอง จากคุณสมบัติดังกล่าวของซิลิกา ขนาดเมโซพอรัส ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นอีกหนึ่งวัสดุที่เหมาะสมในการนำมาเป็นโฮสต์ให้กับสารเชิงซ้อน

เปล่งแสง จึงมีแนวคิดที่จะสังเคราะห์วัสดุรูพรุนซิลิกาชนิดเมโซพอรัสซิลิกาจากแกลบข้าว โดยแกลบ ข้าวเป็นวัสดุจากธรรมชาติที่ได้จากกระบวนการสีข้าวเปลือกซึ่งประเทศในแถบเอเชียปลูกเป็นพืช เศรษฐกิจหลัก จึงสามารถหาได้ง่ายและราคาถูก สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตได้เป็นอย่างดี แกลบ ้ข้าวมีซิลิกาเป็นองค์ประกอบมากกว่า ร้อยละ 90 (นิทัศน์ ทิพยโสตนัยนา. 2557) เหมาะสำหรับนำมา ้สังเคราะห์เมโซพอรัสซิลิกา ซึ่งการปรับขนาดรูพรุนของซิลิกา ส่วนมากนิยมใช้สารกำหนดโครงสร้าง (Structure-directing Agents) เพื่อช่วยในการกำหนดลักษณะขนาดช่องว่างรูพรุน และใช้แหล่งของ ซิลิกา เช่น เตตระเอทิลออโทซิลิเกต (Tetraethyl หรือ Thosilicate; TEOS) หรือ โซเดียมซิลิเกต (Sodium Silicate หรือ Water Glass) เริ่มด้วยกระบวนการเคมีไมเซลล์ (Micelle Chemistry) เป็น ้ขั้นตอนใช้สารอนินทรีย์ (Inorganic Materials) เป็นโครงสร้างหลักในที่นี้คือ แหล่งซิลิกา โดยใช้สาร กำหนดโครงสร้าง เช่น ซิติลโตรเมทิลแอมโมเนียโบรไมด์ (Cettltrimethyl Ammonium Bromide, CTAB) มาละลายในตัวทำละลาย เพื่อกำหนดให้เป็นโครงสร้างหลัก ซึ่งสามารถเกาะกลุ่มกันเป็นรูป ้วงกลม กลมรี หรือแท่ง ขึ้นกับความเข้มข้นของสารกำหนดโครงสร้างในตัวทำละลายนั้น ๆ จากนั้นจึง เติมสารอนินทรีย์ เมื่อโครงสร้างหลักไปเกาะกับสารกำหนดโครงสร้าง กระบวนการนี้เริ่มจากการ ้เกิดปฏิกิริยาไฮโดรไลซิส จากนั้นเกิดการรวมตัวกันกลายเป็นโครงข่าย สุดท้ายเป็นกระบวนการ อบแห้งและการเผาที่อุณหภูมิสูงเพื่อกำจัดสิ่งเจือปน เช่น สารอินทรีย์ต่าง ๆ เมื่อสารกำหนดโครงสร้าง สลายตัวไป เหลือเพียงโครงสร้างของสารที่เราต้องการที่มีรูพรุนขนาดนาโนเมตรหรือเมโซพอรัสซิลิกา (Sakthivel, Dapurkar & Selvam, 2001) ปัจจุบันมีการพัฒนาวัสดุผสม Inorganic/organic Hybrid Materials เป็นการผลิตวัสดุผสมจากสารประกอบอินทรีย์ และกลุ่มซิลิเกตดัดแปลง (Modified Silicate) ถูกขึ้นรูปด้วยเทคนิคโซล–เจล ซึ่งวัสดุผสมดังกล่าวให้คุณสมบันติเชิงกลที่ดีมาก เนื่องจากมี การสร้างพันธะที่แข็งแรงระหว่างซิลิกาและโมเลกุลของพอลิเมอร์ มาประยุกต์ใช้งานในด้านต่าง ๆ เช่น การสังเคราะห์ฟิลเลอร์สีไฮบริด–อนินทรีย์ผสมมัลติคัลเลอร์บนไฮดรอกไซด์สองชั้น (Tang, Feng & Li, 2014) การพัฒนาวัสดุนาโนไฮบริดอินทรีย์–อนินทรีย์สำหรับการเปล่งแสงโฟโตอะคูสติกและ การเปลี่ยนสีทางชีวภาพของรามาน (Sreejith, Huong, Borah & Zhao, 2015) และนาโนคอมโพ สิตอิเล็กโทรโครมิกอินทรีย์/อนินทรีย์ที่มีการตอบสนองต่อการประสานต่าง ๆ ที่หลากหลาย (Xiong et al., 2017)

ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนและวัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบข้าวเพื่อ ควบคุมขนาดและการกระจายตัวของสารเซิงซ้อนโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II), และ Zn(II) กับ 8hq และศึกษาสมบัติเชิงแสงของสารเชิงซ้อนเพื่อประยุกต์ใช้เป็นวัสดุเชิงแสง

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อสังเคราะห์วัสดุรูพรุนซิลิกาโดยใช้แกลบข้าวเป็นสารตั้งต้น

1.2.2 เพื่อเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกา

1.2.3 เพื่อศึกษาสมบัติเชิงแสงของวัสดุผสมของโลหะและ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจาก แกลบ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ตัวอย่างแกลบข้าวได้จากโรงสีข้าวชัชวาล อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม
1.3.2 การเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชันและ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกา
ด้วยเทคนิคปฏิกิริยาของของแข็ง โดยการบดระหว่างวัสดุรูพรุนซิลิกา โลหะ และ 8hq ด้วยวิธีการบด
ที่แตกต่างกัน 3 วิธี คือ การเรียงลำดับการบด (Step by step Ground) การบดรวม (Mixed
Ground) และการดูดซับโลหะก่อนบด (Metal Absorption)

1.3.3 การตรวจสอบเอกลักษณ์ของวัสดุรูพรุนวัสดุรูพรุนซิลิกาและวัสดุผสมของสารเชิงซ้อน ของโลหะแทรนซิชันและ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยเทคนิค SEM, FT–IR, XRD, AAS และ PL

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

МСМ	หมายถึง วัสดุรูพรุนซิลิกา
8hq	หมายถึง 8-hydroxquinoline
M ₁ /M ₂ (n)	หมายถึง โลหะแทรนซิชันผสม
M(8hq) _n	หมายถึง สารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชันและ 8hq
8hq_M(n)@MCM	หมายถึง วัสดุผสมของสารเชิงซ้อนในวัสดุรูพรุนซิลิกาที่
	เตรียมจากปฏิกิริยาสถานะของแข็งโดยเรียงลำดับการบด
M(8hq) ₂ @MCM	หมายถึง วัสดุผสมของสารเชิงซ้อนในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดย
	เตรียมจากปฏิกิริยาสถานะของแข็งด้วยวิธีการบดรวม
8hq@M(n)_MCM	หมายถึง วัสดุผสมของสารเชิงซ้อนในวัสดุรูพรุนซิลิกาที่
	เตรียมจากวิธีการดูดซับไอออนโลหะของซิลิกาเมโซพอรัส

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.5.1 ได้วิธีการเตรียมวัสดุรูพรุนซิลิกาเมโซพอรัส

1.5.2 ได้วัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะ Zn(II), Co(II), Ni(II), Cr(III), และ Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกา

1.5.3 ได้วัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะ Zn(II), Co(II), Ni(II), Cr(III), และ Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาที่มีสมบัติเชิงแสง

 1.5.4 ได้ข้อสนเทศเอกลักษณ์ทางลักษณสัณฐาน วิธีการเตรียม และประสิทธิภาพการ เปล่งแสงของวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะแทรนชิชันในวัสดุรูพรุนซิลิกาเพื่อเป็นฐานในการเลือก นำไปใช้ตามความเหมาะสม

มหาวทยาลยราชภฏมหาลารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง การเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบข้าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 1. วัสดุรูพรุน
- 2. ซิลิกา
- 3. แกลบข้าว
- 4. วัสดุผสม
- 5. 8–ไฮดรอกซีควิโนลีน
- 6. โลหะแทรนซิชัน
- 7. การวาวแสงและการ<mark>เปล่งแสงของโมเล</mark>กุล
- 8. ไอโอดเปล่งแสงสารอินทรีย์ (OLED)
- 9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 วัสดุรูพรุน (Porous Materials)

วัสดุรูพรุน (Porous Materials) หรืออาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าตัวคัดแยกโมเลกุล (Molecular Sieve) ได้มีการนำวัสดุรูพรุนมาใช้ประโยชน์มากมายหลายด้าน นอกจากการเป็นตัวคัด ขนาดของโมเลกุล เช่น เป็นตัวคะตะลิสต์ สารดูดซับ เซ็นเซอร์หรืออาจนำไปใช้ในเครื่องมือ อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ เมื่อพิจารณาจากสัดส่วนระหว่างปริมาตรของที่ว่างในรูพรุนต่อปริมาตรของวัสดุ โดยทั่วไปวัสดุรูพรุนจะมีความพรุนอยู่ระหว่าง 0.20–0.95 และรูพรุนนั้นสามารถแบ่งได้เป็นสองแบบ คือเป็นรูพรุนแบบเปิดโดยที่รูพรุนมีการเชื่อมต่อไปที่ผิวของวัสดุ และเป็นรูพรุนแบบปิดซึ่งรูพรุนจะปิด และแยกออกจากภายนอก ดังนั้นในการนำวัสดุรูพรุนไปใช้ในงานด้านต่าง ๆ เช่น เป็นตัวดูดซับ เป็น คะตะลิสต์ และเซ็นเซอร์ จะสามารถใช้งานได้เฉพาะในวัสดุที่มีรูพรุนเป็นแบบเปิดเท่านั้น ส่วนวัสดุ รูพรุนที่เป็นแบบปิดสามารถนำมาใช้ในงานจำพวกการใช้เป็นวัสดุในการเก็บเสียง การเป็นฉนวนกัน ความร้อน หรือเป็นวัสดุสำหรับโครงสร้างที่ต้องการน้ำหนักเบา วัสดุรูพรุนมีโครงสร้างและสัณฐานแบ่งได้หลายแบบ เช่น รูพรุนแบบทรงกระบอกแบบทรง กลมและแบบที่เป็นแผ่น เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีรูพรุนแบบที่เป็นทรงที่ซับซ้อน เช่น รูพรุนแบบหก เหลี่ยม ในรูพรุนอาจเป็นแบบเส้นตรง หรือ โค้ง หรือ เป็นรูพรุนแบบที่บิดเป็นเกลียว ดังแสดงในภาพ ที่ 2.1 (ภิเษก รุ่งโรจน์ชัยภพ, 2554, น. 60–69)

ภาพที่ 2.1 รูปแบบต่าง ๆ ของรูพรุน (a) แบบทรงกระบอก (b) แบบทรงกลม (c) แบบที่เป็นแผ่น และ (d) แบบที่บิดเป็นเกลียว. ปรับปรุงจาก *วัสดุรูพรุนคืออะไร* โดย ภิเษก รุ่งโรจน์ชัยภพ, 2554, กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

การนำวัสดุรูพรุนที่มีขนาดเล็กในระดับโมเลกุลมาใช้เพื่อแก้ปัญหาข้อจำกัดในการใช้งานของ สารเชิงซ้อนเปล่งแสง เป็นอีกหนึ่งแนวทางที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากวัสดุรูพรุนดังกล่าวสามารถ นำไปใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย เช่น ใช้เป็นตัวดูดซับ เป็นตัวคัดขนาด ต่อมาได้รับความสนใจใช้เป็น วัสดุโฮสต์–เกสต์ เป็นต้น (Sohmiya, Saito & Ogawa, 2015) โดยทั่วไปวัสดุรูพรุนสามารถแบ่ง ออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ตามขนาดของรูพรุน ได้แก่ รูพรุนขนาดไมโครพอร์ (Micropore) เมโซพอร์ (Mesopore) และมาโครพอร์ (Macropore) ซึ่งวัสดุรูพรุนชนิดเมโซพอร์เป็นวัสดุที่รูพรุนที่มีเส้นผ่าน ศูนย์กลางระหว่าง 2–50 nm (ภิเษก รุ่งโรจน์ชัยภพ, 2554, น. 60–69)

การสังเคราะห์ซิลิกาเมโซพอร์ (Mesopore Silica) มักนิยมใช้สารกำหนดโครงสร้าง (Structure-directing agents) เพื่อช่วยในการกำหนดลักษณะรูพรุนและใช้สารประกอบซิลิกา เช่น เตตระเอทิลออโทซิลิเกต (TetraethylOrthosilicate, TEOS) หรือ โซเดียมซิลิเกต (Sodium Silicate หรือ Water Glass) เป็นวัตถุดิบตั้งต้น โดยกระบวนการสังเคราะห์เมโซพอรัสซิลิกา "Swellingshrinking Mechanism" โดยใช้เทคนิคการซินโครตรอน X-ray กระเจิงแบบมุมเล็กที่แก้ไขตามเวลา (SAXS) กลไกนี้เกิดขึ้นได้ดีเมื่อ Tetraethyl Orthosilicate (TEOS) เพียงอย่างเดียวถูกใช้เป็นสารตั้ง ต้นในกรณีที่ไม่มีตัวทำละลายอื่น ๆ เช่น เอทานอล TEOS เป็นมอนอเมอร์คล้ายน้ำมันแสดงให้เห็นว่า สภาวะคงตัวของการแยกเฟสแบบคงที่ในขณะที่ภายใต้แรงกวนในขั้นต้น CTAB ก่อตัวเป็นรูปวงรีมี ไมเซลล์รูปไข่กับแกนภายในประกอบด้วยหางที่ไม่ชอบน้ำ เมื่อเติม TEOS มันจะถูกละลายในแกนที่ เป็น Hydrophobic ทำให้เกิดการขยายตัวของไมเซลล์และส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของไม เซลล์จากรูปไข่ไปเป็นรูปทรงกลม ในการไฮโดรไลซิสของ TEOS โมโนเมอร์จะกลายเป็น Hydrophilic และถูกปล่อยออกสู่สภาพแวดล้อมที่เป็นน้ำ โมโนเมอร์ที่ถูกไฮโดรไลซ์ที่มีประจุลบของ TEOS จะถูก ดูดซับเข้าสู่ CTAB Micelles ที่มีประจุบวกผ่านการดึงดูดด้วยไฟฟ้าสถิตทำให้การไฮโดรไลซิสของ โซเดียมซิลิเกตในสภาพแวดล้อมที่เป็นน้ำ จากการใช้ TEOS อย่างสมบูรณ์ภายในแกนกลาง Hydrophobic ไมโครเซลล์จะหดตัวและมีขนาดเล็กลง เมื่อกระบวนการไฮโดรไลซิสและการควบแน่น นี้เกิดขึ้นพร้อมกันไมโครเซลล์จะหดตัวอย่างต่อเนื่องจนกว่า TEOS ทั้งหมดจะถูกไฮโดรไลซ์และก่อตัว เป็นซิลิกา จากนั้นเป็นกระบวนการอบแห้งและการเผาที่อุณหภูมิสูงโดยให้ความร้อนที่อุณหภูมิสูง ภายใต้บรรยากาศของออกซิเจน หรืออากาศ ที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียสขึ้นไปเพื่อกำจัดสิ่งเจือปน เช่นสารอินทรีย์ต่าง ๆ เมื่อสารกำหนดโครงสร้างสลายตัวไปเหลือเพียงโครงสร้างของสารที่เราต้องการ ที่มีรูพรุนขนาดนาโนเมตร ดังภาพที่ 2.2

องค์ประกอบหลักของการสังเคราะห์อนุภาคเมโซพอรัสซิลิกา ได้แก่

- วัตถุดิบตั้งต้นหลักที่มีองประกอบของซิลิกา เช่น Tetraethyl Orthosilicate-TEOS,
Tetramethyl Orthosilicate-TMOS, Sodiummeta-silicate และ Tetrakis-(2-hydroxyethyl)

– สารลดแรงตึงผิว (ไม่มีไอออนหรือสารประจุบวกเป็นสารลดแรงตึงผิว) เป็นสารควบคุม โครงสร้าง (SDA) เช่น ซิติลโตรเมทิลแอมโมเนียโบรไมด์ (Cettltrimethyl Ammonium Bromide, CTAB) โซเดียมโดเดคิลซัลโฟเนต (Sodium Dodecyl Sulfonate, SDS และพลูโรนิคพี123 (Pluronic, P123)

 – ตัวเร่งปฏิกิริยา สารเติมแต่งอื่น ๆ เช่น Cosolvents การประกอบเพื่อป้องกันการรวมตัว อาจรวมเข้าด้วยกันตามความต้องการ

นอกจากนี้การสังเคราะห์ อนุภาคเมโซพอรัสซิลิกา ยังสามารถนำวัสดุธรรมชาติ เช่น หินภูเขา ไฟหิน แกลบข้าว และชีวมวลทดแทน นำมาใช้เป็นวัสดุสารตั้งต้นซิลิกาในการสังเคราะห์ได้ด้วย เพื่อให้แน่ใจในคุณภาพของ MSNs ต่อราคาเชิงพาณิชย์ที่เหมาะสม อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มคุณค่าของ วัสดุธรรมชาติอีกด้วย (Narayan, Nayak, Raichur & Garg, 2018)

ภาพที่ 2.2 แผนภาพการสังเคราะห์เมโซพอร์ซิลิกา MCM–41. Adapted from "Organic amine functionalized Silica based Mesoporous Materials: An update of syntheses and catalytic applications," by Rath, D., Ran, S. & Parida, K., 2014, *Royal society of chemistry*, 4(100), p. 57119.

2.2 ซิลิกา (Silica)

ซิลิกาหรือซิลิกอนไดออกไซด์ มีสูตรทั่วไปคือ SiO₂ เกิดจากการประกอบกันระหว่างอะตอม ซิลิกอน และอะตอมออกซิเจน มีลักษณะเป็นผลึกไม่มีสี หรือเป็นผลึกมีสีขาว (Free Crystalline Silica) ไม่มีกลิ่น ไม่มีรส มีความถ่วงจำเพาะในช่วง 2.2 – 2.6 โดยขึ้นอยู่กับรูปแบบของซิลิกา ไม่ ละลายน้ำ หรือละลายน้ำได้น้อย ไม่ละลายในกรดทุกชนิด ยกเว้นกรดไฮโดรฟลูออริก แต่สามารถ ละลายได้ด้วยการหลอมกับด่าง และรวมตัวกับออกไซด์ของโลหะส่วนใหญ่ได้ ไม่ลุกติดไฟ มีจุดเดือด มากกว่า 2,200 องศาเซลเซียส และจุดหลอมเหลว 1,710 องศาเซลเซียส

ซิลิกาเป็นสารประกอบที่ประกอบด้วยธาตุ 2 ธาตุ คือ ซิลิคอน (Si) และออกซิเจน (O) ลักษณะที่พบอาจอยู่ในรูปซิลิเกต โครงสร้างพื้นฐานของซิลิกาและซิลิเกต จะมีการจัดเรียงตัวแบบเต ตระฮีดรอล (Tetrahedral) ซิลิกามีโครงสร้างเป็นผลึกร่างตาข่าย เชื่อมต่อกันด้วยพันธะโควาเลนต์ (Covalent Bond) อะตอมของซิลิคอนจัดเรียงตัวเหมือนกับคาร์บอนในผลึกเพชร แต่มีออกซิเจนคั่น อยู่ระหว่างอะตอมของซิลิคอนแต่ละคู่ (นัฐยา ประมวลทรัพย์, 2557) โดยโครงสร้างซิลิกามีลักษณะ เป็นตาข่าย 3 มิติแบบไม่รู้จบ (Infinite Tree Dimensional Network) (2.3) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงรูป ของซิลิกาเกิดขึ้นได้ช้ามาก เนื่องจากมีการเรียงตัวกันของซิลิกาในรูปแบบเตตระฮีรอล แต่เกิดได้เร็ว เมื่อหลอมรวมกับอะคริลิก วานาเดตหรือบอเรต การเปลี่ยนแปลงรูปของซิลิกาไม่ทำให้สมบัติทาง กายภาพของซิลิกาเปลี่ยนแปลงไปมากนัก (นิตยา ทวดอาจ, 2550)

ภาพที่ 2.3 รูปแบบการจัดเรียงโครงสร้างแบบเตตระฮีดอลของซิลิเกต. Adapted from "CHAPTER 5 MINERALS," by Bryant, N., 2016, Retrived May 27, 2019, from https://slideplayer.com/slide/7248984/.

ซิลิกาแบ่งได้เป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ ซิลิลาผลึก (Crystalline Silica) และ ซิลิกาอสัณฐาน (Amorphous Silica)

ซิลิลาผลึก (Crystalline Silica) เป็นซิลิกาที่พบในรูปสินแร่ มีการจัดเรียงอะตอมโครงสร้าง อย่างเป็นระเบียบและต่อเนื่อง มีรูปร่างเป็นผลึกที่แน่นอนภายใต้ความดันปกติที่พบมาก มี 3 รูปแบบ มีสูตรทางเคมีเดียวกันคือ SiO₂ แตกต่างกันในตำแหน่งการจัดเรียงอะตอมของซิลิกอนและออกซิเจน ภายในโครงสร้าง ได้แก่ (นิทัศน์ ทิพยโสตนัยนา, 2557**)**

- ควอร์ตซ์ (Quartz) เป็นผลึกที่พบมากที่สุด เกิดได้ที่อุณหภูมิต่ำกว่า 870 องศาเซลเซียส
- ทริไดไมท์ (Tridymite) เกิดได้ที่อุณหภูมิระหว่าง 870–1,470 องศาเซลเซียส
- คริสโตบาไลท์ (Cristobalite) เกิดได้ที่อุณหภูมิระหว่าง 1,470 1,170 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 2.4 โครงสร้างของซิลิกาผลึก. Adapted from "The structures of α-quartz, βcristobalite and β-tridymite," Retrived May 27, 2019, from http://som.web.cmu.edu/ structures/S097-alpha-quartz.html. ซิลิกาอสัณฐาน (Amorphous Silica) เป็นซิลิกาที่ได้จากสิ่งมีชีวิต (Biogenic Silica) และ สามารถสังเคราะห์ขึ้นได้ เกิดจากการรวมตัวกันระหว่างอะตอมซิลิคอนและออกซิเจนอย่างไม่เป็น ระเบียบ ซึ่งเป็นรูปแบบของซิลิกาชนิดไม่มีผลึก (Noncrystalline Silica) ประกอบไปด้วยอนุภาค ขนาดเล็กที่มีพื้นที่ผิวสูง อาจอยู่ในรูปของไฮเดรต (Hydrate) แอนไฮเดรต (Anhydrate) ซึ่งมีพันธะ อยู่หลายแบบ เช่น Silioxane (-Si-O-Si-), Silonal (Si-O-H), Silane (-Si-H), Organic Silicon (-Si-O-R หรือ -Si-C-R) ซึ่งสามารถสังเคราะห์ได้จากการให้ความร้อนจนมีสภาวะเป็นไอ และการ ตกตะกอนสารละลาย แบ่งเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะผลิตภัณฑ์ที่เตรียมได้ ได้แก่

 - วิเทรียส ซิลิกา (Vitreous Silica) หรือ ซิลิกาแก้ว เป็นของแข็งไม่มีรูพรุน ผลิตได้จากการ หลอมเหลวผลึกซิลิกาอสัณฐานและปล่อยให้เย็นตัว

– ซิลิกาเจล (Silica Gel) ประกอบด้วยอนุภาคของซิลิกาที่รวมตัวกัน (Colloidal) เกิดเป็น โครงสร้างสามมิติ มีน้ำภายในโครงสร้างเป็นตัวกลางระหว่างอนุภาค มีลักษณะแข็ง มีรูพรุนสูง มี โครงสร้างรูพรุนแบบเปิด และมีพื้นที่ผิวสูง แบ่งออกเป็น 4 ชนิดคือ 1) อะควาเจล (Aquagel) มี ลักษณะเป็นเจลเหลว ภายในมีน้ำมาก เตรียมได้จากสารละลาย 2) อัลโคเจล (Alcogel) มีลักษณะ เป็นเจล เตรียมได้จากอัลคอกซี–ไซเลน 3) ซีโรเจล (Xerogel) มีลักษณะเป็นเจลแห้ง จากการกำจัด น้ำออกด้วยการระเหย มีโครงสร้างไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม 4) แอโรเจล (Aerogel) มีลักษณะเป็น เจลแห้ง น้ำหรือตัวทำละลายถูกกำจัดด้วยวิธีสกัดแบบซูเปอร์คริติคอล เตรียมได้จากกระบวนการทำ แห้ง ณ อุณหภูมิเหนือจุดวิกฤต

– ซิลิกาผง (Powder silica) เป็นซิลิกาที่เตรียมได้จากสภาวะกลายเป็นไอ และการ ตกตะกอนของสารละลายที่มีลักษณะการฟุ้งกระจายของอนุภาคสูง เมื่อตกตะกอนจะได้ซิลิกาที่มีมี ขนาดเล็กมาก และมีพื้นที่ผิวสูงแบ่งได้เป็น 1) อะควาจีนิก (Aquagenic) เตรียมได้จากการตกตะกอน ในสารละลายหรือจากอะควาเจล 2) ไฟโรจีนิก (Pyrogenic) เตรียมได้จากการระเหยของซิลิกาโดยใช้ เปลวไฟหรือการอาร์ค (Arc) ในสภาวะที่ไม่มีก๊าซออกซิเจน และเกิดการรวมตัวกันทางกายภาพ หรือ เกิดจากการรวมตัวกันทางเคมีของไอสารประกอบซิลิคอนจากเปลวไฟของไฮโดรเจนกับออกซิเจน 3) ไบโอจีนิก (Biogenic) เป็นประเภทของอะควาจีนิคชนิดพิเศษประเภทหนึ่งที่พบในพืช และไดอะตอม (สยามเคมี, 2562)

ซิลิกาเป็นแหล่งผลิตซิลิกอนและใช้เป็นส่วนประกอบของวัสดุก่อสร้างในปริมาณมาก ส่วนซิลิ กาอสัณฐาน (Amorphous Silica) นิยมใช้เป็นสารดูดความชื้นสารดูดซับ สารเพิ่มความแข็งแรง สารเติมแต่ง และองค์ประกอบของตัวเร่งปฏิกิริยา (ธีรศักดิ์ พรมเทพ, 2548) ในปัจจุบันซิลิกาได้มีการ พัฒนาโครงสร้างให้มีลักษณะ และขนาดที่หลายหลายซึ่งสามารถนำซิลิกามาใช้ประโยชน์ได้ หลากหลายมากขึ้น ในปี 2554 มีการสังเคราะห์และพัฒนาซิลิกาให้มีขนาดอนุภาคระดับนาโนในกลุ่ม ซิลิกาเมโซพอร์ ซึ่งให้เป็นวัสดุดูดซับและตัวรองรับตัวเร่งปฏิกิริยา โดยเริ่มจากสังเคราะห์วัสดุดูดซับ เมโซพอร์แบบรูพรุน 1 ขนาด และพัฒนาการสังเคราะห์ให้ได้ชิลิกา เมโซพอร์ที่มีรูพรุน 2 ขนาด ใน โครงสร้าง โดยมีการกระจายตัวของรูพรุนแบบต่าง ๆ (อรนุช จุลพันธ์ และเมตตา เจริญพานิช, 2554) จากนั้นได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับอนุภาคนาโนของชิลิกาซึ่งสังเคราะห์จากแกลบผ่านกระบวนการแยก โมเลกุลของสารออกจากกันด้วยการสั่นสะเทือนของคลื่นอัลตราโซนิคในช่วงเวลาที่ต่างกันตั้งแต่ 0 ถึง 50 นาที เพื่อปรับคุณสมบัติของอนุภาคนาโน พบว่าอนุภาคนาโนที่ผ่านการสังเคราะห์ขนาดอนุภาค ของชิลิกาเพิ่มขึ้นจาก 5 เป็น 40 nm โดยอนุภาคที่ได้จากการทดลองนี้เหมาะสำหรับการใช้งานใน ระบบนาโนในอนาคต เช่น นาโนไปโอเซนเซอร์และอุปกรณ์ดักจับพลังงาน (Sankar, Kaur, Lee & Kim, 2018) นอกจากนี้ยังได้มีการพัฒนา วัสดุเปล่งแสงคาร์บอนไดออกไซด์ผสมกับวัสดุรูพรุนซิลิกา ทำให้ซิลิกามีพื้นที่ผิว 203 ตารางเมตรต่อกรัม เส้นผ่านศูนย์กลางรูพรุนขนาด 6.4 nm และมีปริมาตร รูพรุน 0.33 ลูกบาศก์เมตรต่อกรัม สามารถเตรียมได้โดยการเผาแกลบที่ผ่านการกระตุ้นด้วย กรด ไฮโดรคลอริก จากการศึกษาพบว่า กลไกการเปล่งแสงและความเข้มแสงเกิดจากการยึดติดของ คาร์บอนในรูพรุนซิลิกา (Liu et al., 2015)

สำหรับกระบวนการสังเคราะห์สารเปล่งแสงที่มีซิลิกาเป็นองค์ประกอบนั้น ในการเลือกใช้สาร เปล่งแสงของกระบวนการสังเคราะห์สารเปล่งแสงที่ใช้ควรมีขนาดที่เหมาะสมสามารถเข้าอาศัยภายใน รูพรุนซิลิกาได้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเปล่งแสงและความทนความร้อนของสารเปล่งแสงจาก องค์ประกอบซิลิกาได้

2.3 แกลบข้าว (Rice Husk)

แกลบข้าว เป็นวัสดุเหลือทิ้งที่ได้จากกระบวนการสีข้าวเปลือก ซึ่งทำให้เกิดเศษของเปลือก ข้าวออกมา มีลักษณะสีเหลืองทอง สีเหลืองอ่อน สีน้ำตาลแดงขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ข้าว แกลบ ประกอบด้วยสารอินทรีย์ ได้แก่ เซลลูโลส และเฮมิเซลลูโลส ประมาณ 68% ลิกนิน 19.2–24.5% และสารอนินทรีย์ 13.2–29.0% ส่วนใหญ่เป็นซิลิกา ซึ่งพบมากบริเวณผิวนอกของแกลบจึงทำให้ แกลบมีความแข็งสูง แกลบที่ได้จากการสีข้าวเปลือกจะมีประมาณร้อย 22–25 โดยน้ำหนักจากเมล็ด ข้าวเปลือก ทำให้การสีข้าวเปลือกแต่ละครั้งจะเกิดแกลบจำนวนมาก

ขี้เถ้าแกลบเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเผาไหม้ของแกลบมีลักษณะหลายสี ขึ้นอยู่กับกระบวน การเผา แบ่งเป็น 3 ชนิด ได้แก่

 – ขี้เถ้าแกลบเทา เป็นขี้เถ้าแกลบที่มีลักษณะสีเทา เนื้อขี้เถ้าแกลบแข็ง และคงรูปมากกว่า แกลบ ชนิดอื่น แต่จะแตกละเอียดหากได้รับแรงกดบีบ เป็นแกลบที่ได้จากการเผาที่อุณหภูมิไม่เกิน 600 องศาเซลเซียส ในสภาวะที่มีออกซิเจนไม่เพียงพอ ทำให้การเผาไหม้ไม่สมบูรณ์ ขณะเผาไหม้จะ ไม่เกิดเปลวไฟ

– ขี้เถ้าแกลบดำ เป็นขี้เถ้าแกลบที่มีลักษณะสีดำ เนื้อขี้เถ้ามีการคงรูปของแกลบบางส่วน เนื้อแกลบแข็งและเปราะง่ายกว่าแกลบสีเทา แต่จะแตกละเอียดหากได้รับแรงกดบีบ เป็นแกลบที่ได้ จากการเผาอย่างต่อเนื่องที่อุณหภูมิไม่เกิน 1200 องศาเซลเซียส ในสภาวะที่มีออกซิเจนไม่เพียงพอ ทำให้การเผาไหม้ไม่สมบูรณ์ โดยไม่เกิดเปลวไฟขณะเผาไหม้

– ขี้เถ้าแกลบขาว เป็นขี้เถ้าแกลบที่มีลักษณะสีขาว เนื้อขี้เถ้าแกลบแตกหักเป็นผงขนาดเล็ก
เป็นแกลบที่ได้จากการเผาอย่างต่อเนื่องที่อุณหภูมิสูง ภายใต้สภาวะออกซิเจนที่มีเกินพอทำให้เกิดการ
เผาไหม้ที่สมบูรณ์ นอกจากการเผาที่อุณหภูมิสูงแล้วยังสามารถเผาได้ จากแกลบดำที่อุณหภูมิต่ำอย่าง
ต่อเนื่องได้อีกวิธี ซึ่งองค์ประกอบส่วนมากจะเป็นซิลิกาเมื่อแกลบเผาไหม้จะทำให้เกิดเถ้าร้อยละ 13–
30 ที่ประกอบด้วยซิลิกาไดออกไซด์ (SiO₂) ประมาณร้อยละ 85–97 (พืชเกษตร, 2559)

องค์ประกอบทางเคมีของแกลบและเถ้าแกลบขาวที่เผาไหม้สมบูรณ์ แสดงดังตารางที่ 2.1 และ 2.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 2.1

องค์ประกอบทางเคมีของแกลบ

ส่วนประกอบ	ร้อยละโดยน้ำหนัก
ถ่าน สาย เอเยลา ยาง เล่	38–42
ไฮโดรเจน	4.9–5.3
ออกซิเจน	30-32
ไนโตรเจน	0.3–2.2
กำมะถัน	0.07-0.12
ความชื้น	< 10
ขี้เถ้า	16–25

หมายเหตุ.ปรับปรุงจาก นาโนซิลิกาสังเคราะห์จากแกลบข้าวเพื่อเพิ่มคุณภาพการพิมพ์เฟล็กโซกราฟีน บนกระดาษคราฟต์ขาว (น. 5), โดย นิทัศน์ ทิพยโสตนัยนา, 2557, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ เกษตรศาสตร์.

ตารางที่ 2.2

องค์ประกอบทางเคมีของขี้เถ้าแกลบ

ส่วนประกอบ	ร้อยละโดยน้ำหนัก
ซิลิคอนไดออกไซด์ (SiO ₂)	91–97
โปแตสเซียมออกไซด์ (K ₂ O)	0.6–2.5
นิกเกิลออกไซด์ (Ni ₂ O)	< 1.75
แคลเซียมออกไซด์ (CaO)	0.1–1.5
แมกนีเซียมออกไซด์ (MgO)	0.1–2
เหล็กออกไซด์ (Fe ₂ O ₃)	< 0.5
ฟอสฟอรัส (P ₂ O ₅)	0.2–2.85
ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO ₂)	0.1–1.15
คลอไรด์ (Cl ₂)	< 0.4

หมายเหตุ.ปรับปรุงจาก นาโนซิลิกาสังเคราะห์จากแกลบข้าวเพื่อเพิ่มคุณภาพการพิมพ์เฟล็กโซกราฟีน บนกระดาษคราฟต์ขาว (น. 5), โดย นิทัศน์ ทิพยโสตนัยนา, 2557, กรุงเทพๆ: สำนักพิมพ์ เกษตรศาสตร์.

2.4 วัสดุผสม (Composite Materials)

มหาวทยาลยราชภฏมหาลารคาม

วัสดุผสม (Composite Materials) เป็นของผสมที่ได้จากวัสดุ 2 ชนิดหรือมากกว่า 2 ชนิดมา ผสมกันเพื่อปรับปรุงคุณสมบัติต่าง ๆ โดยมีวัสดุชนิดหนึ่งเป็นหลัก (Matrix) และวัสดุอีกชนิดหนึ่งหรือ หลายชนิดกระจายแทรกตัวอยู่ในเนื้อวัสดุหลักหรือที่เรียกว่ามีเฟสตั้งแต่ 2 เฟสขึ้นไป ขึ้นอยู่กับชนิด ของวัสดุที่นำมาผสมกันคุณสมบัติ จะเป็นการรวมคุณสมบัติที่ดีของวัสดุแต่ละชนิดที่ใส่เข้าไป เป็นการ เพิ่มคุณสมบัติใหม่หรือกำจัดข้อบกพร่องของวัสดุแต่ละชนิดที่ใส่เข้าไป (อัญชลี มาคิน, 2561)

วัสดุผสม (Hybrid Materials) เป็นการพัฒนาต่อยอดแนวคิดมาจาก Composite Materials เป็นการผสมกันของสารอินทรีย์ (Organic Matter) และอนินทรีย์ (Inorganic Matter) ซึ่งหากแปล ตามหลักทางภาษาแล้ว Hybrid Materials แปลว่า วัสดุลูกผสม ดังนั้น Hybrid Materials จึงถูก นำมาอธิบายถึงวัสดุต่างชนิดกัน ถูกนำมาผสมกันด้วยกระบวนการทางเคมีในระดับ Sub-micro โดย ผสมกันถึงในระดับโครงสร้างโมเลกุลจนได้วัสดุชนิดใหม่ โดยเฉพาะการผสมวัสดุประเภทอินทรีย์ และอนินทรีย์ (Inorganic-organic Hybrid Materials) (วิรัช เลิศพรม, 2553) โดย Makishima ได้ นิยามไว้เช่นกันว่า "สสารหรือวัสดุแบ่งได้เป็น 3 ประเภทตามลักษณะของพันธะเคมี เช่น โลหะพอลิ เมอร์และเซรามิก ดังนั้น Hybrid Materials คือวัสดุที่เป็นสารประกอบมากกว่า 2 ชนิดรวมกัน ด้วย การสร้างพันธะใหม่ระหว่างกัน" ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ

 Composite Materials คือวัสดุประกอบที่เกิดจากการผสมกันของวัสดุหลายชนิดโดยมี การกระจายของวัสดุเสริมแรงใน Matrix ของวัสดุแม่และเป็นการผสมกันในระดับ Macroเท่านั้น

 Nano-composite คือวัสดุประกอบที่เกิดการผสมกันระหว่างวัสดุชนิดเดียวกันในระดับ นาโนซึ่งจะมีทั้ง Nano-composite และ Nano-matrix ประกอบกันอยู่

 Hybrid Materials คือวัสดุผสมที่เกิดขึ้นในระดับนาโนโดยเป็นการผสมกันระหว่างวัสดุ ต่างชนิดกัน

Composite Materials และ Hybrid Materials แตกต่างกันเพียงหลักเกณฑ์ในการพิจารณา การผสมรวมกันของวัสดุใหม่เท่านั้น โดยคำสองคำนี้ นิยมใช้กันโดยทั่วไปในด้านวัสดุศาสตร์ เช่น วัสดุ กึ่งตัวนำ สารเชิงแสง และพอลิเมอร์ วัสดุนาโนคอมพอสิตของพอลิเมอร์ที่เสริมแรง โดยใช้สารเติม ระดับนาโน (Nanofiller) ชนิดต่าง ๆ ได้แก่ เม็ดซิลิกา (Silica Bead) ผงซิลิกา (Precipitated Silica) และซิลิกา–ไททาเนียมออกไซด์ (Silica–titanium Oxide) ปัจจุบัน Composite Materials และ Hybrid Materials ระหว่างสารอินทรีย์กับสารอนินทรีย์ และสารอนินทรีย์กับสารอนินทรีย์ชนิดใหม่ ๆ กำลังได้รับความสนใจในการเตรียมและศึกษากันมาก เพราะเป็นวิธีหนึ่งในการควบคุมโครงสร้าง และสมบัติของวัสดุใหม่ ๆ ที่การประดิษฐ์วัสดุอุปกรณ์ให้มีขนาดเล็กระดับนาโนเมตร และมี ประสิทธิภาพสูง มีประโยชน์ที่สำคัญ เช่น ใช้ทำแถบแม่เหล็ก และตัวนำส่งยา เป็นต้น วัสดุไฮบริดมี หลายชนิด ได้แก่ วัสดุไฮบริดของสารเชิงซ้อนกับพอลิเมอร์ซึ่งเกิดจากปฏิกิริยาระหว่างพอลิเมอร์กับ ไอออนบวกของสารอนินทรีย์ วัสดุอิเล็กโทรโครมิก (Electrochromic Material) ของทังสเตน ออกไซด์ (WO₃) ที่มีไอออนบวกของไฮโดรเจน แทรกอยู่ในช่องว่างภายในโครงสร้าง เป็นต้น (นิธิมา เคารพาพงศ์, 2556)

2.5 8-ไฮดรอกซีควิโนลีน (8-hydroxyquinoline, Oxine)

8–hydroxyquinoline หรือ สาร Oxine เป็นสารประกอบอินทรีย์ที่ที่สูตร C₉H₇NO เป็น สารประกอบอินทรีย์ที่ได้รับความนิยมและหลากหลายที่สุด ประกอบด้วยสองวงคือวงแหวนฟันอลที่ ผสมกับวงแหวนไพริดีน เป็นอนุพันธ์ของ Heterocycle Quinoline โดยการจัดกลุ่ม OH บนคาร์บอน อะตอมที่ 8 ดังภาพที่ 2.6 สารประกอบสีเหลืองอ่อนนี้จึงถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในเชิงพาณิชย์ เช่น เป็นตัวแทนทางเภสัชวิทยาและเภสัชกรรมไปจนถึงผู้ให้อิเล็กตรอนในไดโอดเปล่งแสงอินทรีย์ (OLEDs) และสารเคมีเปล่งแสงสำหรับการตรวจจับไอออนของโลหะ คุณสมบัติทางกายภาพและทาง เคมีแสดงดังตารางที่ 2.3 (Al-Busafi, Suliman & Al-Alawi, 2014)

ตารางที่ 2.3

คุณสมบัติทางกายภาพของ 8hq

ขื่อ	8-hydroxyquinoline
ลักษณะที่ปรากฏ	ของแข็ง (ผง เหมือนผลึก) สีขาว สีเหลืองซีด
มวลโมเลกุล	145.16 กรัมต่อโมล
ความหนาแน่น	1,034 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร
จุดหลอมเหลว	76 องศาเซลเซียส
จุดเดือด	276 องศาเซลเซียส

หมายเหตุ.ปรับปรุงจาก *สารต้านการอักเสบและสารประกอบเชิงซ้อน 8hq* . โดย เหวย ริชเคม อินเตอร์เนชั่นแนล , 2562 , สืบค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2562. จาก http://th.richemperoxide. com/news/ntiinfectantandcomplexingagent8hydroxyquinol-12086066.html.

ภาพที่ 2.5 โครงสร้างของ 8hq. Adapted from "8–Hydroxyquinoline and its Derivatives: Synthesis and Applications," by Al–Busafi, S. N., Suliman, F. E. O., & Al-Alawi, Z. R., 2014, *Journal of Chemistry*, 3(1), p.2.

8hq เป็นสารที่มีโครงสร้างโมเลกุลแข็งแรง (Rigid) จึงทำให้เกิดฟลูออเรสเซนต์ได้ดี เนื่องจาก ภายในโมเลกุลมีอิเล็กตรอนที่สามารถแทรนซิซันได้ง่ายจาก π to π* และ n to π* จึงนิยมนำมาใช้ เป็นตัวคีเลต เนื่องสามารถเกิดปฏิกิริยาระหว่างไอออนโลหะแล้วได้ผลิตภัณฑ์เป็นคีเลต เรียกว่า ปฏิกิริยาคีเลชั่น (Chelation Reaction) โดยสามารถเกิดคลีเลตกับไอออนโลหะได้หลายชนิด เพื่อ สังเคราะห์สารเชิงซ้อนที่มีสมบัติเชิงแสง จึงมีการศึกษาสารประกอบเซิงซ้อนของ 8hq กันอย่าง แพร่หลาย เช่น ตัวอย่างการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนหรือคลีเลตกับ Mg²⁺ ดังภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 แผนภาพการเกิดปฏิกิริยาคีเลชั่นระหว่าง 8hq กับ Mg²⁺. ปรับปรุงจาก *เคมีวิเคราะห์* (น. 26) , โดย สมศักดิ์ ศิริไชย , 2557 , กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

การใช้ประโยชน์ของ 8hq นิยมนำมาใช้ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

 Complex และ Heterocycle มีคุณสมบัติในการฆ่าเชื้อยาฆ่าเชื้อและสารกำจัดศัตรูพืช ทำงานเป็นตัวยับยั้งการถอดรหัส สารละลายในแอลกอฮอล์ใช้ในผ้าพันแผลที่เป็นของเหลว เคยเป็นที่ สนใจเป็นยาต้านมะเร็ง

 – ปฏิกิริยาของ 8hq กับอลูมิเนียม (III) ส่งผลให้เกิด Alq₃ ซึ่งเป็นส่วนประกอบของ ไดโอดเปล่งแสงอินทรีย์ (Organic Emitting Diodes: OLED) ความผันแปรของสารตัวแทนที่ในวง Quinoline มีผลต่อสมบัติการเปล่งแสง

– รากของพืชรุกราน Centaurea Diffusa ปล่อยสาร 8hq ซึ่งมีผลเสียต่อพืชที่ไม่ได้พัฒนา ร่วมกับมัน

 Hydroxyquinoline ถูกใช้เป็นตัวทำละลายของไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ในตัวทำละลาย น้ำมันจรวด (T-stoff) สำหรับ German Messerschmittme 163 Komet ในสงครามโลกครั้งที่ 2 (เหวย ริชเคม, 2562)

2.6 โลหะแทรนซิชัน (Transition Metal)

มนุษย์ใช้โลหะแทรนซิชันทำเครื่องมือ อุปกรณ์ ของใช้ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ที่เห็นได้อย่าง ชัดเจนคือ การนำไปใช้โดยตรงในรูปของโลหะ เช่น เหล็ก (Fe) เป็นองค์ประกอบของเหล็กกล้าซึ่งใช้ ทำวัสดุก่อสร้าง โครเมียม (Cr) ใช้เคลือบบนโลหะอื่น สังกะสี (Zn) ใช้ทำแบตเตอรี่หรือถ่านไฟฉาย โลหะแทรนซิชันเป็นสารที่ทำให้เกิดสีในสีที่ใช้สำหรับทาหรือเขียนหรือแม้แต่อัญมณีต่าง ๆ ได้แก่ ทับทิม (สีแดง) บุษราคัม (สีเหลือง) และไพลิน (สีน้ำเงิน) ก็เกิดจากธาตุให้สีคือ โครเมียม เหล็ก ออกไซด์ และไททาเนียมกับเหล็กออกไซด์ ตามลำดับ เป็นต้น

ธาตุแทรนซิชันหลัก (Main Transition Element) หรือธาตุกลุ่ม *d* ธาตุกลุ่มนี้มี 4 อนุกรม ดังนี้

– อนุกรมแทรนซิชันที่ 1 (Frist Transition Series) ประกอบด้วย 9 ธาตุ ได้แก่ Sc, Ti, V,
Cr, Mn, Fe, Co, Ni และ Cu ซึ่งอะตอมหรือไอออนมีอิเล็กตรอนใน 3d ออร์บิทัลไม่ครบ

– อนุกรมแทรนซิชันที่ 2 (Second Transition Series) ประกอบด้วย 9 ธาตุ ได้แก่ Y, Zr,
Nb, Mo, Tc, Ru, Rh, Pd และ Ag ซึ่งอะตอมหรือไอออนมีอิเล็กตรอนใน 4d ออร์บิทัลไม่ครบ

– อนุกรมแทรนซิชันที่ 3 (Third Transition Series) ประกอบด้วย 9 ธาตุ ได้แก่ La, Hf,
Ta, W, Re, Os, Ir, Pt และ Au ซึ่งอะตอมหรือไอออนมีอิเล็กตรอนใน 5d ออร์บิทัลไม่ครบ

– อนุกรมแทรนซิชันที่ 4 (Fourth Transition Series) ประกอบด้วย Ac, Rf, Db, Sg, Bh,
Hs, และ Mt ซึ่งอะตอมหรือไอออนมีอิเล็กตรอนใน 6d ออร์บิทัลไม่ครบ ต่อมา ใน ค.ศ. 1996–1997
มีการสังเคราะห์ธาตุ Ds, Rg และ Cn จากเครื่องเร่งอนุภาค

2.6.1 สมบัติทั่วไปและแ<mark>นวโน้มของสมบัติต่าง</mark> ๆ ของธาตุแทรนซิชัน

2.6.1.1 สมบัติทางแม่เหล็ก สสารทุกชนิดมีอันตรกิริยากับแม่เหล็กเสมอ ซึ่งแบ่งออกเป็น แรงต้าน (Repulsive) แรงดึงดูด (Attractive) และแรงดึงดูดอย่างแรง (Strongly Attractive) อันตร กิริยาแบบแรงดึงดูดอย่างแรงพบในแท่งแม่เหล็กทั่วไปที่เรียกว่า "เฟอร์โรแมกเนติก" (Ferromagnetic) สสารที่เกิดแรงต้านหรือแรงผลักสนามแม่เหล็กภายนอก เรียกว่า "ไดอะแมก เนติก" (Diamagnetic) สำหรับสสาร อะตอมหรือไอออนของธาตุที่มีอิเล็กตรอนเดี่ยวจะถูกดึงด้วย สนามแม่เหล็กอย่างอ่อนๆ สมบัติทางแม่เหล็กประเภทนี้ เรียกว่า "พาราแมกเนติก" (Paramagnetic) ซึ่งพบในสารประกอบของโลหะแทรนซิชันเป็นส่วนใหญ่

2.6.1.2 สมบัติการเกิดสี สารประกอบของธาตุแทรนซิชันส่วนใหญ่มีสี เพราะไอออนของ ธาตุแทรนซิชันเหล่านั้นมีสี ดังตารางที่ 2.4 การเกิดสีของสารเนื่องมาจากสารนั้นดูดกลืนแสงที่ตา มองเห็นไว้จำนวนหนึ่ง แสงส่วนที่เหลือจากการดูดกลืนจะปรากฏเป็นสีที่ตามองเห็น

		9			
สีที่ปรากฏ	ไอออนบวก	สีที่ถูกดูดกลืน	ความยาวคลื่นของสี		
			ที่ถูกดูดกลืน (nm)		
ไม่มีสี	Sc ³⁺ (0), Cu ⁺ (10), Zn ²⁺ (10)	IR	800-10 ⁴		
แดง	Mn ²⁺ (5), Co ²⁺ (7)	น้ำเงินแกมเขียว	490–500		
ม่วง	V ²⁺ (3), Cr ³⁺ (3), Mn ³⁺ (4)	เหลืองแกมเขียว	560-580		
น้ำเงิน	Cr ²⁺ (4), Cr ³⁺ (6), Cu ²⁺ (9)	เหลือง	580–600		

สีของไอออนบวกของโลหะแทรนซิชันที่เกิดไอออนกับโมเลกุลของน้ำ

ตารางที่ 2.4

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก *เคมือนินทร์ II*. โดย ลัดดา มีศุข, 2559, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ เกษตรศาสตร์.

2.6.1.3 สมบัติทางเคมี สมบัติทางเคมีที่สำคัญที่สุดของโลหะแทรนซิชันคือการมีเลข ออกซิเดชันได้หลายค่าและเลขออกซิเดชันมีสีแตกต่างกัน หากสารประกอบใดมีธาตุแทรนซิชันเป็น องค์ประกอบ และธาตุเหล่านี้อยู่ในสภาพที่มีเลขออกซิเดชันค่าที่ไม่เสถียร สารประกอบนั้นจะเกิดการ เปลี่ยนแปลง คือ เกิดปฏิกิริยาทำให้ธาตุแทรนซิชันนั้นมีเลขออกซิเดชันที่เสถียร เช่น Mn ใน KMnO₄ มีเลขออกซิเดชัน +7 แต่เลขออกซิเดชันที่เสถียรของ Mn คือ +2 สารนี้จึงถูกรีดิวซ์ได้ง่าย หรือเป็นตัว ออกซิไดซ์ที่ดี เพื่อให้มีเลขออกซิเดชันเป็น +2

โครงแบบอิเล็กตรอนเป็นสิ่งสำคัญในการใช้ศึกษาปฏิกิริยาเคมีของธาตุ เพราะเป็นตัวกำหนด สมบัติทางกายภาพ และทางเคมีของธาตุ สำหรับธาตุแทรนซิชันพวกกลุ่ม d อิเล็กตรอนในออร์บิทัล d และ s ในระดับพลังงานสูงสุดจะมีองค์ในปฏิกิริยาเคมี ดังนั้น อิเล็กตรอนของธาตุในออร์บิทัล d และ s เข้าไปเกี่ยวข้องในปฏิกิริยาเคมีไม่เท่ากันจึงมีสมบัติไม่เหมือนกัน การที่อิเล็กตรอนในออร์บิทัล d มี ส่วนเกี่ยวข้องกับการเกิดพันธะเคมี จึงทำให้ธาตุแทรนซิชันแต่ละธาตุมีเลขออกซิเดชันได้หลายค่า ดัง ตารางที่ 2.5 (สุพัฒน์ มูลสิน, 2561)

ตารางที่ 2.5

เลขออกซิเดชันและจำนวนอิเล็กตรอนใน d ออร์บิทัลของธาตุอนุกรมที่ 1 (_ แสดงถึงเลขออกซิเดชัน ที่พบบ่อย)

เลขออกซิเดชั่น	IIIB	IV	VB	VIB	VIIB	VIIIB	VIIIB	VIIIB	IB	IIB
	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
	Sc	Ti	V	Cr	Mn	Fe	Со	Ni	Cu	Zn
0	d^1	d^2	ď	d^5	d^5	d ⁶	d^7	d^{8}	d^{10}	d^{10}
+1			d^3	d^5	d^5	d^{6}	d^7	d^{8}	d^{10}	
+2		d^2	d^3	d^4	d^5	<u>d</u> ⁶	d^7	$\underline{d}^{\underline{s}}$	d^9	d^{10}
+3	d^0	d^1	d^2	d^3	d^4	d^{5}	<u>d</u> ⁶	d^7	d^8	
+4		<u>d⁰</u>	\underline{d}^1	d^2	<u>d³</u>	d^4	d^5	d^{6}		
+5			<u>d⁰</u>	d^1	d^2		d^4			
+6				<u>d⁰</u>	d^1	d^2				
+7					<u>d⁰</u>					

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก *เคมีอนินทรีย์.* โดย สุพัฒน์ มูลสิน, 2561, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

2.6.1.4 การเกิดสารเชิงซ้อน (Complex Formation) เมื่อเปรียบเทียบกับธาตุเรพรี เซนทีฟ (Representative Element; Group A) แล้วธาตุแทรนซิชันสามารถเกิดสารประกอบโคออร์ ดิเนชัน (Co-ordination Complexes) ได้มากมายโดยแนวโน้มในการเกิดสารเชิงซ้อนขึ้นอยู่กับ ปัจจัยที่สำคัญได้แก่

- ธาตุที่มีขนาดเล็กและความหนาแน่นของประจุในนิวเคลียสมีค่าสูง

– ต้องมีออร์บิทัลที่ว่างและอยู่ในระดับพลังงานที่เหมาะสมที่จะสามารถรับ
อิเล็กตรอนคู่โดดเดี่ยวจากลิแกนด์

โดยจำนวนของอิเล็กตรอนคู่โดดเดี่ยวที่ไอออนของธาตุแทรนซิชันรับเรียกว่าเลขโคออร์ดิ เนชัน (Co–ordination Number) ของธาตุแทรนซิชัน เช่น [Cu(NH₃)₄]²⁺, [Ni(CN)₄]²⁺, [Cr(NH₃)₆]³⁺, และ [Fe(CN)]⁴⁻ เป็นต้น ถ้าลิแกนด์สร้างพันธะกับอะตอมกลางเพียงตำแหน่งเดียวเรียกลิแกนด์นั้นว่า มอนอเดนเทตลิแกนด์ (Monodentate Ligand) เช่น NH₃, CN⁻, และ CO แต่ถ้าลิแกนด์สร้างพันธะ กับอะตอมกลางมากกว่า 1 ตำแหน่งจะเรียกลิแกนด์นั้นว่า มัลฑิเดนเทตลิแกนด์ (Multidentate Ligand) เช่น Ethylenediamine (en), 8–hydroxyquinolene (8hq) เป็นไบเดนเทตลิแกนด์ ดัง ภาพตัวอย่างที่ 2.7

ภาพที่ 2.7 สารประกอบโคออร์ดิเนชันโลหะ Zn²⁺กับไบเดนเทตลิแกนด์ 8hq. Adapted from "Synthesis, characterization, photophysical, thermal and electrical properties of composite of polyaniline with zinc bis(8–hydroxyquinolate): a potent composite for electronic and optoelectronic use," by Rafiqi, F. A., & Majid, K., 2016, *Royal society of chemistry*, 6(26), p. 22022.

2.6.1.5 สีของสารเซิงซ้อน (Colored Complexes) สีของสารประกอบแทรนซิชัน โดยทั่วไปแล้วมีสีทั้งที่อยู่ในสถานะของแข็งและเป็นสารละลาย สีของสารเหล่านี้เกิดขึ้นเนื่องจากการ ดูดกลืนคลื่นแสงบางคลื่น เพื่อใช้ในการกระตุ้นให้อิเล็กตรอนเคลื่อนที่จาก *d*-orbital หนึ่งไปยัง *d*orbital อื่น ๆ เนื่องจาก *d*-orbital ของธาตุแทรนซิชันในสารเชิงซ้อนมีระดับพลังงานไม่เท่ากัน เมื่อ อยู่ภายใต้อิทธิพลของลิแกนด์ *d*-orbital จะแยกออกเป็น 2 กลุ่ม ที่มีระดับพลังงานไม่เท่ากัน ใน ธาตุแทรนซิชันที่มีการบรรจุอิเล็กตรอนใน *d*-orbital บางส่วน อิเล็กตรอนจะเคลื่อนที่จาก *d*-orbital ที่มีพลังงานต่ำกว่าไปสู่ *d*-orbital ที่มีพลังงานสูงกว่าที่อยู่ในระดับพลังงานย่อยเดียวกัน พลังงานที่ ต้องการใช้ในการเคลื่อนย้ายอิเล็กตรอนนี้จะอยู่ในช่วงแสงสีขาว (Visible Region) เมื่อแสงขาว กระทบกับสารเชิงซ้อนจะเกิดการดูดกลืนแสงจำเพาะจากรังสีเพื่อกระตุ้นให้อิเล็กตรอนและ ปลดปล่อยแสงสีหนึ่งออกมา โดยสีของเชิงซ้อนขึ้นอยู่กับรังสีที่ปลดปล่อยออกมานั่นเอง ในการ เปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะมีอิเล็กตรอนอยู่ในออร์บิทัล *d* ไม่เต็ม หรือไม่ครบ 10 การที่สีไม่ปรากฏสี แสดงว่าสารไม่ได้ดูดกลืนแสงในช่วงที่ตามองเห็น ไปดูดกลืนแสงในช่วงความยาวอื่นที่ตารับไม่ได้ เช่น แสงอินฟราเรด หรือแสดงว่าสารนั้นมีอิเล็กตรอนอยู่เต็มในออร์บิทัล *d* หรือไม่มีเลย โดยสีของ สารประกอบของธาตุแทรนซิชันบางชนิดแสดงในตารางที่ 2.6 (สมหมาย ปะติดังโญ, 2560)

ตารางที่ 2.6 สีของสารเชิงซ้อนบางชนิด

สี
ฟ้า
ชมพู
เขียว
ม่วง
ฟ้า

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก *เอกสารคำสอนรายวิชาเคมีอนินทรีย์*. โดย สมหมาย ปะติตังโข, 2560, บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

2.6.2 โครเมียม (Chromium, Cr)

โครเมียม (Chromium) เป็นธาตุที่ 24 ในตาราธาตุ พบมากในแร่โครไมต์ (Chromite: FeCr₂O₄ หรือ FeO·Cr₂O₃) บางทีเรียกว่าโครมไอเอิร์นออกไซด์ (Chrome Iron Oxide) เป็นออกไซด์ ผสมของเหล็กและโครเมียม ถ้านำมารีดิวซ์คาร์บอนจะได้โลหะเจือของเหล็กและโครเมียม ซึ่งใช้เติมลง ในเหล็กกล้าโดยตรง เพื่อทำเหล็กกล้าผสมโครเมียม แร่นี้พบมากในประเทศอเมริกา โครเมียมเป็น โลหะที่มีผิวสีเงิน มีความมันวาวและแข็งมาก ตีเป็นแผ่นหรือดึงเป็นเส้นได้ไม่ดีนัก ไม่ละลายในกรดไน ตริกเข้มข้นแต่จะเกิดปฏิกิริยาพาสชีพ (Passive) หมายถึง จะเกิดปฏิกิริยาเฉพาะที่ผิวเป็นออกไซด์ เคลือบที่ผิวแล้วปฏิกิริยาจะหยุดซึ่งเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการกัดกร่อน

ปัจจุบันการประยุกต์ใช้โครเมียมเชิงแสง มีแนวโน้มมากขึ้นในรูปสารเชิงซ้อน เนื่องจากมี เทคนิคการเตรียมที่หลากหลาย และการออกแบบลิแกนด์ขั้นสูง ที่สามารถนำใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น สารเปล่งแสงอินฟาเรตโครเมียม(III) ในรูปแบบสารละลาย Heteroleptic Cr(III) Complexes สำหรับงานด้านโซลาร์เซลล์ ด้านการเร่งปฏิกิริยาด้วยแสงโฟโตเรด คอมเพล็กซ์ Cr(III) Nitrito สำหรับ การเปล่งแสง และคอมเพล็กซ์ Cr(0) Isocyanide สำหรับเป็นตัวเซนเซอร์เชิงแสง เป็นต้น (Buldt & Wenger, 2017)

2.6.3 เหล็ก (Iron, Fe)

เหล็ก (Iron) เป็นธาตุเคมีหมายเลขอะตอม 26 ในตารางธาตุ มีสัญลักษณ์ธาตุ Fe เพราะ Fe ย่อมาจาก Ferrum ในภาษาละติน เหล็กเป็นธาตุโลหะทรานซิชันหมู่ 8 และคาบ 4 ประโยชน์ของ เหล็กมีมายมาย ขึ้นอยู่กับองประกอบที่ผสมลงไปและปริมาณคาร์บอนที่มีในเหล็ก เลขออกซิเดชันที่ สำคัญมี 2 ค่า คือ 2+ และ 3+ เกิดสารประกอบได้มากมาย เช่น ออกไซด์ ไฮดรอกไซด์ ซัลเฟต คาร์บอเนต ซัลไฟต์ ฯลฯ ทั้งเหล็ก 2+ และ 3+ สามารถเกิดสารเชิงซ้อนได้มาก ปัจจุบันเป็นธาตุที่พบ เห็นได้ในทุกวัน โดยเฉพาะในการก่อสร้าง ในโรงงานอุตสาหกรรมอีกทั้งยังเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องใช้ใน การสร้างบ้าน อาคาร ต่าง ๆ เหล็กจึงเป็นธาตุที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง นอกจากนี้แล้วยังใช้ในการทำ เป็นวัสดุต่าง ๆ ทำเป็นชิ้นส่วนของเครื่องจักร และอื่น ๆ อีกมากมาย

สารเซิงซ้อนเหล็กเป็นวัสดุเปล่งแสงใน OLED เนื่องจากเหล็กมีปริมาณมากบนเปลือก โลก จึงเป็นที่ต้องการอย่างมากในการใช้เป็นองค์ประกอบของสารเปล่งแสงเนื่องจากราคาถูกและหา ได้ง่ายกว่าสารที่ราคาแพง เช่น อิริเดียม รูทิเนียม หรือแพลตินัม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ปริมาณสาร เชิงซ้อนเหล็กเรืองแสงต่ำอย่างน่าประหลาดใจ ซึ่งโดยทั่วไป การเปล่งแสงจากการถ่ายโอนประจุที่ สถานะกระตุ้นและปริมานของการไม่เปล่งแสงของโลหะอะตอมกลางที่สถานะกระตุ้นของ Iron complexes เป็นปัญหาที่ทราบกันดี ซึ่งได้มีความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ เช่น การทำให้ของ โลหะอะตอมกลางเพิ่มความเสถียรนำไปสู่ช่วงเวลากระตุ้นสั้นๆ ที่ ³MLCT ของ Picoseconds ของ Fe(II) Complexes เช่น Photoluminescent Fe(III) Complex แสดงระยะการถ่ายโอนประจุของ 100 ps ที่อุณหภูมห้องและเป็น NHC Tris-bidentate ลิแกนด์ทั้งหมด (Bizzarri el al., 2018)

2.6.4 โคบอลต์ (Cobalt, Co)

โคบอลต์ (Cobalt) เป็นธาตุที่มีหมายเลขอะตอม 27 และสัญลักษณ์คือ Co โคบอลต์อยู่ ในตารางธาตุหมู่ 27 มีสมบัติแม่เหล็กเหมือนเหล็กและนิกเกิล คือเป็นเฟอโรแมกเนติก ถึงอุณหภูมิ 1,100 องศาเซลเซียส เลขออกซิเดชันที่สำคัญของโคบอลต์ คือ 2+ และ 3+ แต่ 2+ เสถียรที่สุด Co³⁺ เป็นตัวออกซิไดซ์ที่ดี

สารเซิงซ้อนโคบอลต์ที่เป็นวัสดุเปล่งแสงใน OLED โคบอลต์ถือเป็นโลหะที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม แต่มีเพียงไม่กี่แอปพลิเคชั่นที่อธิบายถึงโคบอลต์คอมเพล็กซ์เนื่องจากวัสดุเรืองแสง ซึ่งในปี 2017 มีการรายงานเกี่ยวกับ วัสดุไฮบริดกราฟีนออกไซด์–โคบอลต์ Phthalocyanine (GOCoTPP) ใช้เป็นเลเยอร์เปล่งแสงในไดโอดเปล่งแสงอินทรีย์ (OLEDs) อุปกรณ์ที่มีโครงสร้างพื้นฐานถูกประดิษฐ์ ขึ้นและพบอิเลคโตรลูมิเนสเซนต์ (EL) จากฟิล์มบาง PVK: PBD: CoTPP ที่ 70 nm (Bizzarri el al., 2018)

2.6.5 นิกเกิล (Nickel, Ni)

นิกเกิล (Nickel, Ni) เป็นธาตุที่ 28 ในตารางธาตุ มีสีขาวคล้ายเงิน แม้จะมีความแข็งแรง มากแต่สามารถแต่เป็นแผ่นได้ผิวที่ขัดเงาจะแวววาว สวยงาม มีสมบัติเป็นเฟอโรแมกเนติก ที่อุณหภูมิ น้อยกว่า 353 องศาสเซลเซียส นิกเกิลเป็นโลหะที่มีสภาพไฟฟ้า เมื่อเกิดสารประกอบนิกเกิลที่มีเลข ออกซิเดชัน 2+ กับ 3+ แต่ 2+ เสถียรกว่า สารประกอบนิกเกิลมีทั้ง ออกไซด์ ไดออกซ์ ซัลไฟต์ คาร์บอเนต ในเทรต และซัลเฟต

สารเชิงซ้อนนิกเกิลที่เป็นวัสดุเปล่งแสงใน OLED คอมเพล็กซ์นิกเกิล(II)เปล่งแสง มี การศึกษาน้อยกว่ามากเมื่อเปรียบเทียบกับคอมเพล็กซ์โลหะทรานซิชัน *d*⁸ ของแพลเลเดียม(II) และ แพลตตินัม(II) อาจเป็นเพราะมีคุณสมบัติการเปล่งแสงปานกลาง ดังนั้นจึงไม่มีรายงานเกี่ยวกับสมบัติ เชิงแสงมากนักสำหรับ OLED แต่บทความล่าสุดบางบทความได้พิสูจน์ความสนใจที่เพิ่มขึ้นสำหรับการ เปล่งแสงของสารประกอบเชิงซ้อน Ni(II) แม้ว่าจะไม่มีเอกสารอ้างอิงรายงานคุณสมบัติของ Electroluminescent ในขณะที่ได้รับความสนใจอย่างมากของคอมเพล็กซ์นิกเกิล (II) คือการ ประยุกต์ใช้ในการเร่งปฏิกิริยา อย่างไรก็ตามมีการใช้ Phthalocyanines Ni (II) ใน OLEDs เช่น เลเยอร์การขนส่งโฮลด้วยคุณสมบัติเซมิคอนดักเตอร์ชนิด *p* และความเสถียรทางเคมีและความร้อนสูง หรือ Nickel(II)acetylacetonate (Ni(acac)₂) พบว่าการใช้งานเป็นชั้นฉีดอิเล็กตรอนในการสร้าง OLED ด้วยอิเล็กโทรดโปร่งใส (Bizzarri el al., 2018)

2.6.6 สังกะสี (Zinc, Zn)

สังกะสี (Zinc) เป็นธาตุที่ 30 ในตารางธาตุ อยู่ในหมู่ 12 หรือ IIB สังกะสีมีเลข ออกซิเดชันค่าเดียว คือ 2+ ละลายในกรดเจือจางให้แก๊สไฮโดรเจน เป็นตัวรีดิวซ์ที่ดีกว่าโครเมียม เหล็ก นิกเกิล และทองแดง ใช้ทำโลหะเจือผสมกับตะกั่ว ทองแดง แมงกานีส และดีบุ สารประกอบ ของสังกะสีเกือบทั้งหมดเป็นสีขาวที่อุณหภูมิห้อง เพราะ Zn²⁺มีเวเลนซ์อิเล็กตรอนเต็ม 10 อิเล็กตรอนในออร์บิทัล–*d* จึงไม่เกิดการแทรนซิชันที่ทำให้เกิดสี (ลัดดา มีศุข, 2559)

สำหรับสารเซิงซ้อนสังกะสีเป็นวัสดุเปล่งแสงใน OLED ซึ่ง Zn(II) Complex สามารถใช้ เป็นวัสดุทางเลือกใน OLED ส่วนใหญ่เป็นตัวเปล่งแสง ตัวแยกหรือร่วมกับวัสดุเปล่งแสงอื่น เมื่อเร็ว ๆ นี้ มีการศึกษาสารคอมเพล็กซ์ของสังกะสีที่มีแนวโน้มเป็นวัสดุโฮสต์ของสารเปล่งแสงและสารฟลูออ เรสเซนต์ นอกจากนี้ยังเป็น ชั้นฉีดโฮลใน Zinc Phthalocyanines และชั้นถ่ายโอนอิเล็กตรอนอีก ด้วย ซึ่งโคออร์ดิเนชันระหว่างโลหะซิงค์ไอออนและอนุพันธ์อื่น ๆ เช่น Salicylidene, 8hq, 2–(2– hydroxyphenyl)benzothiazole (btz), 7–azaindole และ 2–(oxazol–20–yl)phenol เป็นต้น มี คุณสมบัติการเปล่งแสง เนื่องจาก MLCT/LMCT Excited States เริ่มจาก Zn(II) ion ที่สถานะเสถียร จึงยากต่อการเกิด Oxidize หรือ Reduce ฟลูออเรสเซนต์เกิดจากการ Transition ของอิเล็กทรอนิกส์ ภายในลิแกนด์ ดังนั้นคุณสมบัติทางอิเล็กทรอนิกส์และลูมิเนสเซนต์ ของ Zn(II) complexes สามารถ ปรับเปลี่ ยนได้ง่ายจากการเปลี่ยนลิแกนด์ ในขณะเดียวกันคอมเพล็กซ์สังกะสี (II) สามารถมี ปรับเปลี่ ยน Coordination Numbers ได้อย่างคล่องแคล่ว จาก Three–coordinate ไป Six– coordinate ขึ้นอยู่กับโครงสร้างของลิแกนด์ (Bizzarri el al., 2018)

2.7 การวาวแสงและการเปล่งแสงของโมเลกุล (Molecular Fluorescence and Phosphorescence)

การเปล่งแสง (Luminescence) ของสารบางชนิดจัดว่าเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นค่อน ข้าง พิเศษ สามารถนำไปใช้ในการตรวจสอบหรือตรวจพิสูจน์ชนิดของสารนั้น ๆ ได้โดยเฉพาะใน ปัจจุบันนี้ ได้กลายเป็นเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางเคมีได้อย่างดี Sir G.G. Stokes นักฟิสิกส์ชาวอังกฤษเป็นผู้ อธิบายถึงกระบวนการดูดกลืนแสงและการเปล่งแสงที่จะนำไปใช้ในเคมีวิเคราะห์ นอกจากนี้ Stokes ยังเป็นผู้บัญญัติคำว่า ฟลูออเรสเซนต์ (Fluorescence) ขึ้นมาใช้เมื่อเขาพบว่าแร่ฟลูออรสปาร (Fluorspar) เปล่งแสงสีน้ำเงินขาวได้คุณสมบัติเกี่ยวกับการเปล่งแสงของสารนี้ได้นำมาใช้เป็นวิธีการ วิเคราะห์ทางเคมีเป็นครั้งแรกเมื่อปีค.ศ. 1864 สำหรับฟอสฟอเรสเซนต์ (Phosphorescence) เป็น คำที่ได้ตั้งขึ้นมาใช้ตั้งแต่ต้น ๆ ปีค.ศ. 1500 หลังจากงานของชาวกรีกที่ได้นำเอาแสงมาใช้บอกทิศทาง ความจริงชื่อธาตุฟอสฟอรัสก็ตั้งขึ้นจากงานของชาวกรีกในปค.ศ. 1669 เช่นเดียวกันเพราะฟอสฟอรัส สามารถทำให้เกิดแสงสว่างจ้าในห้องมืดได้ (แม้น อมรสิทธ์ และ อมร เพชรสม, 2558)

องค์ประกอบและการเปล่งแสงของสารประกอบที่ให้ฟลูออเรสเซนต์ส่วนใหญ่มี Aromatic Rings Aliphatic และ Alicyclic Carbonyl Compounds บางชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการ Conjugate Double-bonds จะสามารถให้ฟลูออเรสเซนต์ได้ นอกจากนี้การเกิด Unsubstituted Aromatic Hydrocarbons ในสารละลายก็สามารถเกิดฟลูออเรสเซนต์ได้อีกด้วย ซึ่งความแข็งแกร่ง ของโครงสร้าง (Effect of Structural Rigidity) เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดฟลูออเรสเซนต์ โดยหากสาร เปล่งแสงเป็นโมเลกุลที่แข็งแรง (Rigid Molecule) จะสามารถให้ฟลูออเรสเซนต์ได้ดี เนื่องจาก Rigidity จะลดอัตราการเกิด Nonradiative Relaxation ลงจนถึงจุดที่เกิด Relaxation โดยฟลูออ เรสเซนต์ เช่น สีย้อมเปล่งแสง (Fluorescing Dyes) ที่ถูกดูดซับบนพื้นผิวของของแข็ง จะให้ฟลูออเรส เซนต์ได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากการดูดซับของของแข็งทำให้ Rigidity เพิ่มขึ้น หรือ Zn-(8hq) Complex (หรือ Chelate) ให้ฟลูออเรสเซนต์ที่มีความเข้ม (Intensity) สูงกว่า 8hq (ซึ่งเป็นสารอินทรีย์ก่อคีเลต) มาก เนื่องจากคีเลตมี Rigidity สูงกว่า 8hq ดังภาพที่ 2.8 เป็นต้น (สุชาดา จูอนุวัฒนกุล, ม.ป.ป.)

ภาพที่ 2.8 ผลของ rigidity ต่อ quantum yield ของสารเชิงซ้อน. ปรับปรุงจาก *Luminescence Spectroscopy*, โดย สุชาดา จูอนุวัฒนกุล, ม.ป.ป., กรุงเทพา: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

2.7.1 ชนิดของการเปล่งแสง (Types of Luminescence)

การเปล่งแสงมีด้วยกันหลายชนิด ทั้งนี้แล้วแต่แหล่งของพลังงานที่ทำให้โมเลกุลไปอยู่ที่ สถานะกระตุ้น (Excited State) เช่น โมเลกุลที่เกิดอันตรกิริยากับโฟตอนของการแผ่รังสี แม่เหล็กไฟฟ้าทำให้เกิด Luminescent Molecules เรียกว่า Photoluminescence ซึ่งยังแบ่งออก ได้เป็นการวาวแสง (Fluorescence) และการเปล่งแสง (Phosphorescence) ทั้งสองปรากฏการณ์นี้ แตกต่างกันที่กระบวนการกลับมาสู่สถานะพื้นใหม่ ถ้าโมเลกุลของสารนั้นใช้พลังงานที่ได้จากปฏิกิริยา เคมี เรียกว่า Chemical Luminescence หรือ Chemiluminescence และถ้าโมเลกุลได้รับพลังงาน จากอนุภาคที่มีพลังงานสูงไปเป็นโมเลกุลที่สถานะกระตุ้น เรียกว่า Radioluminescence นอกจากนี้ ยังมี Bioluminescence หรือ Thermoluminescence เป็นต้นเฉพาะ Photoluminescence เท่านั้นที่นิยมใช้เป็นเทคนิคในการวิเคราะห์ทางเคมีอย่างกว้างขวางซึ่งมีข้อได้เปรียบกว่าวิธีอื่นที่สภาพ ไวหรือเซนซิติวิตี (Sensitivity) มีลักษณะเฉพาะ (Selectivity) และวิเคราะห์ได้ในช่วงความเข้มข้นที่ กว้าง

โฟโตลูมิเนสเซนต์ (Photoluminescence) เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่ออิเล็กตรอนใน ระดับชั้นพลังงานดูดกลืนโฟตอนเข้าไปจึงเกิดการถูกกระตุ้นขึ้นไปอยู่ในสถานะกระตุ้น และเกิดการ กลับสู่สถานะพื้นโดยการปลดปล่อยพลังงานในย่านของแสงที่มองเห็นได้ออกมา โดยปรากฏการณ์โฟ โตลูมิเนสเซนต์ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.7.1.1 ฟลูออเรสเซนต์ (Fluorescence) เป็นการเปล่งแสงชนิดหนึ่งที่สามารถ เปล่งแสงออกมาได้ในช่วงเวลาสั้นๆ (ระดับ นาโนวินาที) และการเปล่งแสงจะหยุดลง เกิดขึ้นเมื่อ อิเล็กตรอนซึ่งอยู่ในสถานะพื้น (Ground State) ที่เป็นซิงเกล็ตสเตต (Singlet State) ได้รับพลังงานก็ จะถูกกระตุ้นไปสู่สถานะกระตุ้นที่เป็นซิงเกล็ตสเตตเช่นกัน และจะกลับสู่สถานะพื้นทันที โดยจะทำ การคายพลังงานออกมาในรูปของแสง 2.7.1.2 ฟอสฟอเรสเซนต์ (Phosphorescence) เป็นการเปล่งแสงชนิดหนึ่งที่จะ เปล่งแสงหลังจากได้รับแสงไปแล้วช่วงระยะเวลาหนึ่ง (ระดับ มิลลิวินาที ถึง ชั่วโมง) และจะเปล่งแสง ได้อย่างต่อเนื่องยาวนาน เกิดขึ้นเมื่ออิเล็กตรอนที่กระโดดไปสู่สถานะกระตุ้นไม่ได้กลับสู่สภาวะพื้น ในทันที แต่จะย้ายไปสู่ระดับพลังงานที่ต่ำกว่า แต่มีค่าสปินมัลติพลิซิตี (Spin Multiplicity) สูงขึ้น ที่ เรียกว่า ทริปเล็ตสเตต (Triplet State) แล้วจึงกลับสู่สถานะพื้นโดยคายพลังงานในรูปของแสงออกมา ซึ่งทำให้ใช้เวลาในการตกกลับสู่สถานะพื้นนานขึ้น

2.7.2 หลักการของโฟโตลูมิเนสเซนต์ (Principles of photoluminescence)

โฟโตลูมิเนสเซนต์ เป็นกระบวนการไปสู่สถานะกระตุ้นและการกลับสู่สถานะพื้น (Excitation–deexcitation Process) โดยมีโฟตอนเข้าไปเกี่ยวข้องคือมีการดูดกลืนโฟตอนและให้โฟ ตอนออกมาเนื่องจากกระบวนการที่เกิดขึ้นจะต้องแข่งกัน ดังนั้นอัตราการเกิดของกระบวนการเหล่านี้ จึงมีความสำคัญ

2.7.2.1 กระบวนการกระตุ้น (Excitation) เมื่อโมเลกุลดูดกลืนรังสีจากการแผ่รังสี แม่เหล็กไฟฟ้าขึ้นไปอยู่ที่สถานะกระตุ้น (Excitation State) และจะต้องมีกลไกอะไรสักอย่างที่จะต้อง ลดพลังงานที่มากเกินพอลงมาสู่สถานะพื้น (Deexcitation State)

ถ้าให้มัลติพลิซิตี (Multiplicity) ของโมเลกุลเป็น M ซึ่งแสดงถึง Orbital Angular Momentum ของแต่ละสถานะ (State) และเกี่ยวข้องกับ Spin ดังสมการ

M = 25 + 1

S = Spin Quantum Number ของโมเลกุลและเป็นผลรวมของ Spin ของ อิเล็กตรอนในโมเลกุลสำหรับโมเลกุลของสารอินทรีย์สวนใหญ่ S = 0 เพราะโมเลกุลมีจำนวน อิเล็กตรอนเป็นเลขคู่ดังนั้นสถานะที่มีพลังงานต่ำที่สุดซึ่งเรียกว่า สถานะพื้น อิเล็กตรอนจะต้องอยูเป็น คู่ (Pair)

$$S = (+1/2 - 1/2) = 0$$

M = 2(0) + 1 = 1 เรียกว่า Singlet State (Singlet Electronic State) และให้Singlet State พื้น (Ground Singlet State) เป็น S₀ ถ้าเป็น S₁ และ S₂ จะหมายถึง Singlet Stateกระตุ้นที่หนึ่งและที่สองตามลำดับ (First and Second Excited Singlet State) ดังภาพที่ 2.9

ภาพที่ 2.9 ตำแหน่งของอิเล็กตรอนที่ Ground singlet state, Excited singlet state, และ Excited triplet state ตามลำดับ. ปรับปรุงจาก *การใช้เทคนิคซินโครนัสฟลูออเรสเซนต์ในการ ตรวจวัดสารอินทรีย์จากน้ำเสียอุตสาหกรรมที่ปนในน้ำผิวดิน*, โดย นัดดา โปดำ, 2549, สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ขณะที่โมเลกุลอยู่ในสถานะกระตุ้นอิเล็กตรอนตัวหนึ่งมีโอกาสที่เปลี่ยน Spin กลับทาง ดังนั้น

> S = + 1/2 +1/2 = 1 M = (2 x 1) + 1 = 3 เรียก Triplet State

และ Triplet state ที่มีพลังงานต่ำที่สุดให้เป็น T₁ ดังนั้นโมเลกุลใดที่มีจำนวน อิเล็กตรอนเป็นเลขคู่จึงไม่สามารถมี Triplet State พื้น (Ground Triplet State) เพราะอิเล็กตรอน มีพลังงานต่ำที่สุดมี Spin Paired ดังนั้นโมเลกุลที่มีหนึ่ง Unpair อิเล็กตรอน (จำนวนอิเล็กตรอนเป็น เลขคี่) จึงมีสถานะเป็น Doublet State เช่นพวก Free Radicals เป็นต้น

กระบวนการเกิดการกระตุ้นเนื่องจากดูดกลืนพลังงานและกระบวนการแผ่รังสีสามารถ แสดงได้ง่าย ๆ โดยใช้แผนภาพแสดงระดับพลังงาน Jablonski ดังภาพที่ 2.10

ภาพที่ 2.10 แผนภาพ Jablonski diagram. ปรับปรุงจาก *การพัฒนาแก้วแบเรียมโซเดียมบอเรตที่ เติม Sm³⁺ เพื่อใช้เป็นตัวเปล่งแสงของแข็งสีส้ม*, โดย ณรัล ลือวรศิริกุล, 2560, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

2.7.2.2 กระบวนการกลับสู่สภาวะพื้น (Deactivation Process) การกลับสู่สภาวะพื้น เป็นวิธีหนึ่งที่ลดระดับพลังงานของสถานะกระตุ้น ถ้ากลับสู่สภาวะพื้นโดยการปล่อย Fluorescence เกิดขึ้นรวดเร็วกว่าการคายพลังงานแบบไม่ให้รังสี การเกิดระบบนี้เกี่ยวข้องกับโครงสร้างและ สภาพแวดล้อมของสาร ถ้าอัตราเร็วในการคายพลังงานโดยไม่ใช้มีรังสีมีน้อย ปฏิกิริยาการเปล่งแสง แบบ Fluorescence จะเกิดขึ้นมาก ซึ่งหากการคายพลังงานเกิดปรากฏการณ์การผ่อนคายพลังงาน โดยการสั่น (Vibrational Relaxation) จะมีผลทำให้เกิดรังสี Normal Fluorescence ซึ่งรังสีที่ ้ออกมาจะมีความถี่ลดลงหรือความยาวคลื่นเพิ่มขั้น สำหรับการคายพลังงานแบบให้ Phosphorescence จะเกิดขึ้นเมื่อการสปินของอิเล็กตรอนที่อยู่ในสถานะกระตุ้นกลับไปมาและมีผล ทำให้มัลติพลิซิตีของโมเลกุลเปลี่ยน ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้ดีในการคายพลังงาน ถ้าระดับ พลังงานการสั่นของสถานะซิงเกล็ตและทริเพล็ตตรงกัน (พลังงานเท่ากัน) ภาพที่ 2.10 การแทรนซิชัน จากสถานะซิงเกล็ตที่มีระดับการสั่นต่ำสุดไปสู่สถานะกระตุ้นทริเพล็ตที่มีระดับพลังงานการสั่นมาก การแทรนซิชันแบบนี้มีการเปลี่ยนสถานะการสปินจากการเข้าคู่เป็นสปินไม่เข้าคู่ (Opposite Spin หรือ Parallel Spin) หรือจาก S₁ → T₁ โมเลกุลที่อยู่ในสถานะ T₁ หลังจากการลดพลังงานด้วยการ ้เกิด Vibrational Relaxation เป็น T₁ พลังงานต่ำแล้วเกิดการแทรนซิชันไปอยู่ที่สภาวะ S₀ จะได้ Phosphorescence ออกมา ซึ่งใช้เวลา 10⁴–10 วินาที หรือนานกว่า ซึ่งความยาวคลื่นของ Phosphorescence จะยาวกว่าของ Fluorescence (แม้น อมรสิทธิ์ และคณะ, 2558)

เนื่องจาก Phosphorescence มี Lifetime ยาว โมเลกุลใน Excited State บางส่วนจึง อาจเกิด Nonradioactive Relaxation ทำให้ประสิทธิภาพของ Phosphorescence Process และ Phosphorescence Intensity ค่อนข้างต่ำ โดยทั่วไปจึงวัด Phosphorescence ที่อุณหภูมิต่ำใน ตัวกลางที่ Rigid เช่น แก้ว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ เมื่อไม่นานมานี้ Phosphorescence ที่อุณหภูมิห้อง ได้รับความนิยมมากขึ้น โดยเทคนิคนี้โมเลกุลจะถูกดูดซับบนพื้นผิวของแข็ง หรืออยู่ใน Molecular Cavity (สุชาดา จูอนุวัฒนกุล, ม.ป.ป.)

2.7.3 ตัวแปรที่มีผลต่อการเกิดการวาวแสงและการเปล่งแสง (Variable Affect Fluorescence and Phosphorescence)

ฟลูออเรสเซนต์และฟอสฟอเรสเซนต์จะเกิดขึ้นได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับโครงสร้างของ โมเลกุล สภาพแวดล้อมทางเคมี และอื่น ๆ ดังนี้

2.7.3.1 ผลจากโครงสร้างของโมเลกุล (Structure Effect) โดยโครงสร้างของโมเลกุล ควรมีลักษณะ ดังนี้ เป็นสารที่มีอิเล็กตรอนสามารถเกิดการแทรนซิชันได้ง่ายๆ โดยใช้พลังงานต่ำ และ มีค่า ε_{max} สูงๆ เนื่องจาก π → π* สารพวกนี้ได้แก่สารที่มี Aromatic Functional Group

2) สารที่มี Conjugate Multiple Bond ซึ่งจะเห็นว่าเป็นสารพวก Aliphatic และ Alicyclic Carbonyl Structure จะมีน้อยกว่าพวก Aromatic System

3) สารพวก Aromatic Hydrocarbons ที่ไม่มี Substituted Group จะให้ฟลูออ เรสเซ็นต์มากขึ้น ถ้าจำนวนวงแหวนเพิ่มขึ้น โดยจะทำให้ค่า Quantum Efficiency เพิ่มขึ้น

 สารที่มีอิเล็กตรอนเป็นตัวทำให้เกิดการกระตุ้นนั้นเกิดพันธะที่แข็งแรง จึงอาจทำ ให้สารนั้นเกิดการแตกตัวพร้อม ๆ กับการทำให้เกิดการกระตุ้น ฟลูออเรสเซ็นต์อาจไม่เกิดได้

5) โมเลกุลที่หมู่ฟังก์ชันนอลเป็นตัวส่งเสริมให้เกิดกระบวนการแทรนซิชันโดยไม่ ให้ รังสีเกิดขึ้น หมู่ฟังก์ชันนอลพวกนี้มีผลต่อความเข้มแสงมาก

6) สารพวกที่เป็น Heterocyclics ธรรมดา เช่น Pyridine, Furan, Thiophene และ Pyrrole ไม่ให้ฟลูออเรสเซ็นต์เพราะเกิดการแทรนซิชันจาก n → π* แล้วเปลี่ยนสถานะทริพ เพล็ตอย่างรวดเร็ว ทำให้ไม่เกิดฟลูออเรสเซ็นต์ ถ้าเป็นพวก Fused Rings ที่มี Heterocyclic Nucleus จะให้ฟลูออเรสเซ็นต์ได้ เช่น Quinolone, Isoquinoline, และ Indole เป็นต้น

7) หมู่ที่เข้าไปแทนที่ใน Benzene Ring ล้วนมีอิทธิพลต่อการเกิดฟลูออเรสเซ็นต์ หมู่ฟังก์ชันนอลบางชนิดช่วยทำให้ฟลูออเรสเซ็นต์เพิ่มขึ้น เช่น Toluene, Phenol, Benzennitrile เป็นต้น บางชนิดช่วยทำให้ฟลูออเรสเซ็นต์ลดลง เช่น Chlorobenzene, Iodobenzene, Benzoic Acid เป็นต้น

2.7.3.2 ผลจากโครงสร้างที่ยึดกันแน่น โมเลกุลของโครงสร้างที่ยึดติดกันแน่น แข็งไม่มี โครงเคลง มีโอกาสให้ฟลูออเรสเซ็นต์ดีกว่า โดยมีค่า Quantum Efficiency สูง เช่น Quantum Efficiency ของ Fluorine ใกล้ 0.1 แต่ค่าของ Biphenyl มีค่า 0.2 เป็นต้น โดยอิทธิพลของโครงสร้าง ที่ยึดติดกันแน่น ทำให้เกิดฟลูออเรสเซ็นต์ดีขึ้น ส่งผลให้มีการใช้ Chelating Agents ไปทำให้เกิดสาร เชิงซ้อนกับไอออนของโลหะและใช้ในงานทางฟลูออโรเมตรีได้อย่างดี เช่น สารประกอบ 8hq ให้ ฟลูออเรสเซ็นต์น้อยกว่าเมื่อเกิดสารเชิงซ้อนกับ Zinc หลายเท่า โมเลกุลที่ไม่ Regid ช่วยทำให้ Internal Conversion เกิดได้ดียิ่งขึ้น นั่นคือการเกิดแทรนซิชันโดยไม่มีการแผ่รังสีเกิดขึ้น (แม้น อมร สิทธิ์ และคณะ, 2558)

2.8 ไดโอดเปล่งแสงสารอินทรีย์ (Organic Light-Emitting Diode; OLED)

ไดโอดเปล่งอินทรีย์ (OLED) เป็นไดโอดเปล่งแสง (LED) ซึ่งชั้นการแผ่รังสีอิเล็กตรอนจะเป็น ฟิล์มสารประกอบอินทรีย์ที่เปล่งแสง เพื่อตอบสนองต่อกระแสไฟฟ้า ชั้นสารกึ่งตัวนำอินทรีย์นี้ตั้งอยู่ ระหว่างสองขั้ว ทำงานโดยให้ความต่างศักย์ไฟฟ้าแก่ไดโอดจะเกิดการเปล่งแสงออกมา ซึ่งความยาว คลื่นแสงที่เปล่งออกมาจะมีความสัมพันธ์กับชนิดของสารอินทรีย์ที่ใช้และโครงสร้างของ ไดโอดเปล่งแสงโดยโครงสร้างพื้นฐานของ OLED คือ โครงสร้างแบบชั้นเดียวประกอบด้วยชั้น เปล่งแสง (Emitting Layer; EML) OLED จะใช้ในการสร้างจอแสดงผลดิจิตอลในอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หน้าจอโทรทัศน์ จอภาพ คอมพิวเตอร์ระบบพกพา เช่น โทรศัพท์มือถือ คอนโซลเกมมือถือ และพีดีเอ โครงสร้างของไดโอดเปล่งแสงชนิดมีหลายแบบคือ

- Single Layer จะเป็นการต่อชั้น Emissive เข้ากับแอโนดและแคโทดโดยตรง

 – Double Layer จะเหมือนกับการต่อแบบชั้นเดียวแต่จะมีชั้น Electron Transport อยู่ ระหว่างชั้น Emissive กับแคโทดหรือมีชั้น Hole Transport อยู่ระหว่างชั้น Emissive กับแอโนด

 Multilayer จะเป็นการต่อให้มีชั้น Electron Transport อยู่ระหว่างชั้น Emissive กับ แคโทดและมีชั้น Hole Transport อยู่ระหว่างชั้น Emissive กับแอโนดโดยแบบที่นิยมมากที่สุดก็คือ แบบที่เป็น Multilayer การต่อไดโอดเปล่งแสงชนิดอินทรีย์แบบต่าง ๆ แสดงดังภาพที่ 2.11

ภาพที่ 2.11 โครงสร้างไดโอดเปล่งแสงสารอินทรีย์แบบชั้นเดียว (ก) แบบสองชั้น (ข) และ แบบ หลายชั้น (ค) ตามลำดับ. ปรับปรุงจาก *การสังเคราะห์สารที่มีความว่องไวทางแสงสำหรับประยุกต์ใช้ ในการตรวจวัดไอออนและไดโอดเปล่งแสงชนิดอินทรีย์*, โดย กฤช เศรษฐการ, 2555, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร. โดยแต่ละชั้นจะมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

ชั้นที่ 1 เป็นแอโนดจะให้อิเล็กตรอนไปที่แคโทด เมื่อมีกระแสผ่านส่วนมากจะใช้เป็น Indium Tin Oxide (ITO)

ชั้นที่ 2 จะเป็นชั้น Hole Transport จะมีหน้าที่ช่วยในการส่งผ่าน Hole ไปที่ชั้น Emissive มักใช้สารจำพวก PEDOT: Poly(3,4–ethylenedioxythiophene), PSS: Polysty-rene Sulfonate, NPB: 1,4–bis(1–naphthylphenylamino)biphenyl

ชั้นที่ 3 คือ ชั้น Emissive จะเกิดการรวมตัวของ Hole และอิเล็กตรอนทำให้เกิดการ คายแสงเป็นแม่แสง 3 สี ได้แก่ สีแดง สีเขียว และสีน้ำเงิน โดยการเกิดผ่านกระบวนการ Electroluminescence การคายแสงออกมาเป็นแม่แสงสีต่าง ๆ นั้นจะเกิดจาก Energy Gap ระหว่าง HOMO และ LUMO ของสารออแกนิคที่นำมาใช้ซึ่งถ้า Energy Gap อยู่ในช่วง 2.9 eV หรือ 430 nm จะให้แสงเป็นสีน้ำเงิน 2.3 eV หรือ 530 nm จะให้แสงสีเขียวและ 1.9 eV หรือ 650 nm จะให้แสงสีแดง

ชั้นที่ 4 คือชั้น Electron transport ทำหน้าที่ช่วยในการส่งผ่านอิเล็กตรอนไปที่ชั้น Emissive มักใช้สารจำพวก TPBI: 1,3,5-tris(N-phenylbenzimidizol-2-yl)benzene, Alq₃: Tris (8hq) aluminium

ชั้นที่ 5 คือ แคโทดทำหน้าที่รับอิเล็กตรอนจากแอโนด เมื่อมีกระแสไฟฟ้ามักใช้ Mg, Al, Li และทุกชั้นที่กล่าวมาจะถูกวางอยู่บน Substrate ซึ่งอาจเป็นพลาสติกแก้วหรือวัสดุที่สามารถพับงอ ได้เพื่อยึดให้ไดโอดเปล่งแสงมีความแข็งแรง (กฤช เศรษฐการ, 2555)

2.8.1 หลักการทำงานของไดโอดเปล่งแสงสารอินทรีย์

กระบวนการเปล่งแสงของ OLED เกิดจากปรากฏการณ์ที่เรียกว่าการเปล่งแสงด้วยไฟฟ้า (Electroluminescence) ซึ่งเกิดเนื่องจากการทำการกระตุ้น OLED ด้วยไฟฟ้า เมื่อทำการพิจารณา แผนภาพระดับพลังงานของ OLED ที่มีโครงสร้างแบบสองชั้น พบว่ากระบวนการทำงานของ OLED ในชั้นของสารอินทรีย์ มีชั้นแยกจากกัน 2 ชนิด คือ Emissive Polymer ซึ่งเป็นชั้นที่มีอิเล็กตรอน บรรจุอยู่ และชั้นพลังงาน LUMO จะอยู่ในระดับต่ำกว่า Conducting Polymer และ Conducting Polymer เป็นชั้นที่ไม่มีอิเล็กตรอนบรรจุอยู่ ซึ่งชั้นพลังงาน HOMO จะอยู่ในระดับสูงกว่า Emissive Polymer ทำให้ช่องว่างระหว่างพลังงาน (Energy Gab) มีความเหมาะสม เมื่อทำการจ่าย แรงดันไฟฟ้าให้กับ OLED จะทำให้โฮล (ประจุบวก) และอิเล็กตรอนถูกแยกออกจากขั้วไฟฟ้าโดย อิเล็กตรอนจะเคลื่อนที่ไปยัง Conducting Polymer ในขณะที่โฮลจะเคลื่อนไปยัง Emissive Polymer ภายในชั้นของสารอินทรีย์เกิดการรวมตัวกันจากสถานะกระตุ้นและเกิดการปลดเปล่งแสง ออกมา ดังแสดงในภาพที่ 2.12

สำหรับสีของแสงที่ปรากฏออกมาจะขึ้นอยู่กับชนิดของโมเลกุลของสารอินทรีย์ในชั้น Emissive Layer ซึ่งในจอ Full Color OLED จะมีสารอินทรีย์ทั้งหมด 3 ชนิด ได้แก่ สารอินทรีย์ที่ให้ แสงสีแดง, เขียว และน้ำเงิน (RGB) โดยสารทั้ง 3 ชนิดนี้ถูกเคลือบอยู่บน OLED เพียงแผ่นเดียวเพื่อให้ เกิดสีสันต่าง ๆ ส่วนความสว่างของแสงที่ปรากฏบนจอภาพจะขึ้นอยู่กับปริมาณของกระแสอิเล็กตรอน

2.8.2 ไดโอดเปล่งแสงโครงสร้างไฮบริดสารอินทรีย์และสารอนินทรีย์

หนึ่งในทางเลือกในการแก้ปัญหาการเสื่อมสภาพในไดโอดเปล่งแสงสารอินทรีย์คือการ นำเอาสารอนินทรีย์มาใช้ร่วมกับสารอินทรีย์ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงจุดเด่นของสารกึ่งตัวนำอนินทรีย์เช่น

การมีจำนวนอิเล็กตรอนมากและสภาพคล่องของอิเล็กตรอนสูง

- การมีเสถียรภาพทางเคมีและความร้อนที่ดี

- การมีเสถียรภาพต่อความชื้นและออกซิเจนในอากาศ

จะเห็นได้ว่าสารอนินทรีย์มีคุณสมบัติที่จะสามารถทดแทนข้อด้อยของสารอินทรีย์ที่พบใน ไดโอดเปล่งแสง ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้ที่จะเพิ่มประสิทธิภาพและอายุการใช้งานของ ไดโอดเปล่งแสงสารอินทรีย์ โดยการนำชั้นสารอนินทรีย์มารวมในโครงสร้างร่วมกับชั้นสารอินทรีย์โดย ให้สารอินทรีย์ทำหน้าที่เป็นตัวส่งผ่านโฮล เนื่องจากมีคุณสมบัติเกี่ยวกับโฮลที่ดีและสารอนินทรีย์เป็น ตัวส่งผ่านด้านอิเล็กตรอนโดยไดโอดเปล่งแสงที่รวมเอาจุดเด่นของทั้งสารอินทรีย์ละสารอนินทรีย์เข้า ด้วยกัน เรียกว่า ไดโอดเปล่งแสงไฮบริดสารอินทรีย์และสารอนินทรีย์ นอกจากนี้การใช้สารอนินทรีย์ ในโครงสร้างจะมีส่วนช่วยทำให้การเสื่อมสภาพเนื่องจากความชื้นและออกซิเจนในอากาศที่มีผลต่อ สารอินทรีย์น้อยลง เนื่องจากเสถียรภาพของสารอนินทรีย์ซึ่งมีผลทำให้อายุการใช้งานของ ไดโอดเปล่งแสงมีค่าเพิ่มขึ้นอีกด้วย (นวพันธ์ ขยันกิจ, 2549)

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิธิมา เคารพาพงศ์ (2552) ได้เตรียมอนุภาคเซมิคอนดักเตอร์ 2 ชนิด คือ ซิงค์ชัลไฟด์ และ แคดเมียมซัลไฟด์ โดยการทำปฏิกิริยาในสถานะของแข็งระหว่าง ซิงค์(II) มอนต์มอริลโลไนต์ หรือ แคดเมียม(II) มอนต์มอริลโลไนต์กับโซเดียมซัลไฟต์ ณ อุณหภูมิห้อง และได้ทำการศึกษาการอินเตอร์ คาเลทของโซเดียมซัลไฟต์ เข้าไปในช่องว่างระหว่างเลเยอร์ของมอนต์มอริลโลไนต์ โดยเทคนิคการ เลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ การวิเคราะห์เชิงความร้อน และกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องผ่าน ส่วน การเกิดอนุภาคซิงค์ซัลไฟด์ และแคดเมียมซัลไฟด์ ได้ยืนยันโดยใช้เทคนิค ยูวิสิเบิล และโฟโตลูมิเนส เซนต์ สเปกโทรสโกปี ผลการศึกษาสมบัติเซิงแสง พบว่าซิงค์ซัลไฟด์– และแคดเมียมซัลไฟด์–มอนต์ มอริลโลไนต์ ที่เตรียมได้มีค่าเริ่มต้นการดูดกลืนที่ 345 และ 541 nm ตามลำดับ และแสดงพีกการ เปล่งแสงที่ 583 และ 529 nm ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่ามีอนุภาคซิงค์ซัลไฟด์และแคดเมียมซัลไฟด์ เกิดขึ้นได้โดยการทำปฏิกิริยาในสถานะของแข็ง ส่วนค่าการเปล่งแสงที่มีความเข้มค่อนข้างต่ำของ ผลิตภัณฑ์ คาดว่า เป็นผลมาจากสารปนเปื้อนที่มีผลยับยั้งการเปล่งแสงที่มีอยู่ในมอนต์มอริลโลไนต์

อรอนงค์ จุลพันธ์ ธงไทย วิตรูย์ และเมตตา เจริญพานิช (2554) ศึกษาการสังเคราะห์และ พัฒนาวัสดุนาโนกลุ่มซิลิกาเมโซพอร์ ซึ่งเป็นวัสดุดูดซับและตัวรองรับตัวเร่งปฏิกิริยา โดยเริ่มจาก สังเคราะห์วัสดุดูดซับซิลิกาเมโซพอร์แบบรูพรุน 1 ขนาด และพัฒนาการสังเคราะห์ให้ได้ซิลิกาเมโซ พอร์ที่มีรูพรุน 2 ขนาดในโครงสร้าง โดยมีการกระจายตัวของรูพรุนแบบต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังเน้นการ นำวัสดุทดแทน จำพวกกากของเสีย เช่น เถ้าลอย เถ้าแกลบ และไคโตซาน ซึ่งมีราคาถูก หาได้ง่าย ภายในประเทศ มาใช้ทดแทนสารตั้งต้นที่ใช้ในปัจจุบัน เพื่อลดต้นทุน การผลิตและเป็นกระบวนการ ผลิตที่สะอาด เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการนำกากของเสียกลับมา ใช้ใหม่ ซึ่งสามารถ ประยุกต์ใช้งานด้านการดูดซับและการเร่งปฏิกิริยาต่อไป

นิทัศน์ ทิพยโสตนัยนา (2557) ศึกษาซิลิกานาโนจากแกลบข้าวที่สังเคราะห์จากการเผาแกลบ เพื่อใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการพิมพ์ระบบเฟล็กโซกราฟีบนกระดาษคราฟต์ เป็นซิลิกาที่ได้จาก กระบวนการต้มแกลบข้าวด้วยกรดไฮโดรคลอริกความเข้มข้น 2 โมลาร์ ระยะเวลา 2 ชั่วโมง และเผา ภายใต้การควบคุมอากาศที่อุณหภูมิ 650 องศาเซลเซียส ระยะเวลา 4 ชั่วโมง แล้วทำการลดขนาด เป็นอนุภาคนาโนด้วยการสังเคราะห์เป็นวัสดุ MCM–41ด้วยสารละลายเฮกซะเดซิลไตรเมททิลแอมโม เนียมโบร์ไมด์ (CTAB) ผสมซิลิกานาโนจากแกลบข้าวในสารเคลือบลาเท็กซ์สไตรีนเรซินด้วยอัตราส่วน ที่ต่างกันได้แก่ ร้อยละ 1 2 3 4 และ 5 ของน้ำหนักเรซินเคลือบบนกระดาษคราฟต์ขาว 170 แกรม ด้วยลูกกลิ้งระบบกราเวียร์ให้ความหนา 3–4 ไมครอนทดสอบคุณภาพการพิมพ์ระบบเฟล็กโซกราฟีที่ มีรายละเอียดภาพพิมพ์ 31.5 เส้นต่อเซนติเมตรพิมพ์ด้วยหมึกพิมพ์ฐานน้ำสีไซแอน มาเจนต้า เหลือง และดำ พบว่าปริมาณอัตราส่วนซิลิกานาโนจากแกลบข้าวที่ผสมในสารเคลือบทำให้สมบัติของสาร เคลือบและคุณภาพทางการพิมพ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p น้อยกว่า 0.0001) และพบว่า สารเคลือบที่ผสมซิลิกานาโนจากแกลบข้าวร้อยละ 1 ของน้ำหนักเรซินเหมาะสมนำไปปรับปรุง คุณภาพกระดาษคราฟต์ขาวสำหรับการพิมพ์ระบบเฟล็กโซกราฟี เนื่องจากมีค่าความหนืดเหมาะสม กับการนำไปเคลือบที่ 39.2+1.322 เซนติพอยด์ เคลือบกระดาษคราฟต์มีสมบัติการดูดซึมน้ำเพียง 64.04+5.65 กรัมต่อตารางเมตร และมีความเรียบเท่ากับ 5.48+0.36 วินาที–เบคก์ นำไปพิมพ์งานมี คุณภาพทางการพิมพ์ดีที่สุด มีความคมชัดของตัวอักษรสูงและเส้นงานพิมพ์ที่มีความคมชัด มีความ สมจริงของภาพสี การขยายตัวของโทนภาพพิมพ์ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการพิมพ์ระบบ เฟล็กโซกราฟี (ISO 12647–6) เพราะเกิดขยายเม็ดสกรีนของเม็ดสกรีนต่ำได้ขอบเขตสีสันงานพิมพ์ กว้างที่สุดค่าความแตกต่างสีต่ำที่สุด อีกทั้งมีความทนทานต่อการขัดถูดีที่สุด

ชาคริต ยิ้มสุขอนันต์ (2558) ได้พัฒนาตัวตรวจวัดไอออนของโลหะแบบเปล่งแสงจาก 8hq(8hq) ซึ่งอนุพันธ์ของ 8–ไฮ<mark>ดรอกซีควิโนลีนชนิดให</mark>ม่ทั้งสาม (Q1, Q2 และ Q3) จะมีโครงสร้าง ดังนี้ โดยสาร Q1 จะมีโครงสร้างของ 8hq ที่แทนที่ O ด้วยสายเอทิลีนไกลซิล อะซิเตตเอสเตอร์ การ แทนที่ O ด้วยสายเอทิลีนไกลคอลและเพิ่มระบบไพคอนจูเกชั่นที่ตำแหน่งที่ 5 ด้วย 4-เอททินิลได เมททิลอะนิลีนได้สาร Q2 และการเพิ่มหมู่อะซิทิลที่ปลายสารไกลคอลได้สาร Q3 ในตัวทำละลายอะซี โตไนไตรล์ สเปกตรัมการดูดกลืนแสงของ 8hq และ Q1 ที่คล้ายกันคือ มีค่าการดูดกลืนสูงสุดที่ความ ียาวคลื่น 240 และ 300 nm ในขณะที่สารอีกสองชนิด Q2 และ Q3 มีการดูดกลืนเหมือนกันที่ความ ียาวคลื่น 300 และ 370 nm ซึ่งค่าการคายแสงของสาร 8hq และ Q1 คายที่ความยาวคลื่น 400 nm ในขณะที่สาร O2 และ O3 การคายแสงจะเลื่อนไปที่ 560 nm ในตัวทำละลายโพลาร์อะโปรติกการ เปล่งแสงของสาร Q2 และ Q3 จะสามารถมองเห็นได้ภายใต้แสง Black Light แต่จะไม่มีการ เปล่งแสงในตัวทำละลาย โพลาร์โปรติก เช่น เมทานอล หรือน้ำ ซึ่งการดับสัญญาณการเปล่งแสงในตัว ้ทำละลายดังกล่าวเกิดขึ้นจากการเกิดพันธะไฮโดรเจนระหว่างตัวทำละลายกับสารเปล่งแสง ดังนั้น สารประกอบ 8hq และอนุพันธ์ทั้งสามชนิดจะถูกนำไปตรวจวัดไอออนโลหะในตัวทำละลายผสม โดย ในตัวทำละลายอะซิโตไนไตรล์/น้ำ (อัตราส่วน 90/10 โดยปริมาตร) มีเฉพาะสาร Q1 ที่แสดงการ เปล่งแสงฟลูออเรสเซนต์แบบจำเพาะกับไอออนของโลหะประจุสามบวก ได้แก่ Al³⁺, Cr³⁺ และ Fe³⁺ ในขณะที่สาร 8hq, Q2 และ Q3 ไม่แสดงการการเปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูออเรสเซนต์กับโลหะชนิด ใด ในตัวทำละลายเมทานอล/น้ำ (อัตราส่วน 30/70 โดยปริมาตร) สาร 8hq แสดงการเปล่งแสง ฟลูออเรสเซนต์สีเขียวเมื่อเจอกับโลหะ Al³⁺ ในขณะที่สาร Q3 ได้เปล่งแสงฟลูออเรสเซนต์สีเขียว (ความยาวคลื่น 510 nm) อย่างจำเพาะเจาะจงกับโลหะ Hg²⁺ ให้ค่าต่ำสุดที่สามารถตรวจวัดได้ (LOD) กับ Hg²⁺ คือ 64 นาโนโมลาร์หรือ 13 ส่วนในพันล้านส่วน (ppb) ปรากฏการณ์การเกิด Tyndall พร้อม ๆ กับการเพิ่มสัญญาณฟลูออเรสเซนต์เมื่อเติมโลหะ Hg²⁺ เพิ่มขึ้นทำให้พิจารณาได้ว่าการ เพิ่มขึ้นของสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ใน Q3 กับ Hg²⁺ เกิดจากปรากฏการณ์ Aggregation Induced emission (AIE) :เช่นเดียวกับการเพิ่มปริมาณสัดส่วนปริมาณของน้ำ (80–90%) ในตัวทำละลายของ สาร Q3 ที่ไม่มีโลหะ Hg²⁺ จะพบปรากฏการณ์การเกิด AIE

Li and Li (2009, pp. 128–132) ศึกษาการสังเคราะห์โคบอลต์เปล่งแสงและการละลายน้ำ ของ Cobalt(II)–bis (8hq) (Co(8hq)₂) Nanosheets ผ่านวิธีโซโนเคมีที่ง่ายและเร็ว Co(8hq)₂ Nanosheets ที่ได้ถูกตรวจสอบด้วย Luminescence Spectroscopy, UV–vis Spectroscopy, FT–IR Spectroscopy และ Transmission Electron Microscopy (TEM) Co(8hq)₂ Nanosheets ช่วยให้สามารถตรวจวัดการเปล่งแสง *p*–nitroanilinevia ภายใต้สภาวะที่เหมาะสมความเข้มของแสง ฟลูออเรสเซนต์ของนาโนชีทจะลดลงเชิงเส้นเมื่อเพิ่ม *p*–nitroaniline อย่างไรก็ตามความไวของ Co(8hq)₂ ต่อ Aromatic Amines อื่น ๆ รวมถึง *o*–diaminobenzene, *m*–diaminobenzene, *p*– diaminobenzene, *p*–toluidine, *p*–toluidine, *o*–nitroaniline, *m*–nitroaniline, *p*–chloro– aniline และใน Aniline เล็กน้อย พบว่า *p*–nitroaniline สามารถดับเปล่งแสงของ Co(8hq)₂ Nanosheets ในลักษณะที่ขึ้นกับความเข้มข้นซึ่งอธิบายได้ดีที่สุดโดยสมการ Stern–volmer–type

Khaorapapong, Khumchoo and Ogawa (2011, pp. 657–660) ศึกษาวัสดุไฮบริดใหม่ ของซิงค์ออกไซด์กับมอนต์มอริลโลไนต์ถูกสังเคราะห์โดยปฏิกิริยาระหว่างสารละลายที่เป็นน้ำของตัว ทำปฏิกิริยาของ ซิงค์ออกไซด์ (ซิงค์คลอไรด์และสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์) และมอนต์มอริลโล ในต์หรือ Hexadecyl Trimetylammonium–montmorillonite ตรวจสอบลักษณะสัณฐานของ วัสดุโดย XRD, FT–IR, UV–visible และ Photoluminescence Spectroscopies (PL) สเปกตรัม การดูดกลืนของวัสดุไฮบริดแสดงการดูดซับที่ 375 nm ของ Zinc Oxide–montmorillonite และที่ 378 nm ของ Zinc Oxide–hexadecyl Trimetylammonium–montmorillonite ตามลำดับ เป็น การยืนยันการก่อตัวของซิงค์ออกไซด์ในวัสดุไฮบริด นอกจากนี้แถบโฟโตลูมิเนสเซนต์ที่ 548 nm ของ วัสดุไฮบริดทั้งสองสามารถยืนยันได้ว่ามีการแตกตัวเป็นไอออนเดี่ยวของออกซิเจนในซิงค์ออกไซด์อีก ด้วย การเพิ่มความเข้มของการเปล่งแสงของวัสดุไฮบริดซิงค์ออกไซด์อาจเป็นเพราะการเพิ่มขึ้นของ การแตกตัวเป็นไอออนเดี่ยวของออกซิเจนที่เกิดจากสภาพแวดล้อมโดยรอบของมอนต์มอริลโลไนต์

Pimchan, Khaorapapong, and Ogawa (2011, pp. 287–291) ศึกษาการเตรียมคอม เพล็กซ์ Metal – quinolate, Mq₃ (M = Al(III), Ga(III) และ In(III); q = 8hq) ในช่องว่างภายในชั้น ของสเม็คไทต์ (Montmorillonite ธรรมชาติและ Saponite สังเคราะห์) รวมทั้งตรวจสอบคุณสมบัติ ทางแสง พบว่าช่องว่างพื้นฐานของผลิตภัณฑ์ผ่านปฏิกิริยาของแข็ง–ของแข็งระหว่าง M(III)– smectites และ 8hq โดย Photoluminescence Maxima และความเข้มของสารประกอบ Intercalation แตกต่างกันขึ้นอยู่กับไอออนของโลหะและธรรมชาติของแร่ดินเหนียว ความเข้ม PL ของคอมเพล็กซ์ Mq₃ ในซาโปไนต์สังเคราะห์สูงกว่าคอมเพล็กซ์ในมอนต์มอริลโลไนต์ เนื่องจากความ แตกต่างในโครงสร้างโมเลกุลและ/หรือการบรรจุโมเลกุล

Li et al. (2012) การเปล่งแสงของเมโซพอรัสซิลิกาอนุภาคนาโน (MSNs) ที่มีสังกะสี 8–ไฮด รอกซีควิโนลีนเป็นคอมเพล็กซ์ โดยในการเกิดของโลหะไอออนเชิงซ้อนในช่องทางของ MSNs ที่ ทำงานโดยมีหรือไม่มีกลุ่ม Mercaoto มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 80–170 nm และพื้นที่ผิวสูง (มากกว่า 1,010 cm⁻¹/g) 8hq ถูกนำเข้าสู่ MSNs ที่มีชิงค์ไอออนเพื่อสร้าง Metalloquinolates ที่ เกิดขึ้นในช่องทางของ MSNs ได้ แสดงคุณสมบัติทางแสงที่แตกต่างเมื่อเทียบกับที่ได้จากการดูดซับ สารเคมีโดยตรงของ Znq₂ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง MSNs ที่ดัดแปลงโดย Mercaoto แสดงการเปล่งแสง ฟลูออเรสเซนต์ที่เสถียร และเสถียรที่ประมาณ 500 nm ในช่วง pH 3–10 การเปล่งแสง MSNs ที่ ได้รับนั้นถูกใช้ในงานวิจัยในการทดลองของการควบคุมการปล่อยไอบูโปรเฟนและการถ่ายภาพของ เซลล์มะเร็งปากมดลูกของมนุษย์

Pimchan et al. (2014, pp. 310–316) ศึกษาคอมเพล็กซ์เรืองแสงโลหะ Bis(8hq)zinc(II) (Znq₂) ถูกรวมเข้าไปในพื้นที่ Interlayer ของ Smectites (Montmorillonite ธรรมชาติและ Saponite สังเคราะห์) โดยสองวิธีที่แตกต่างกัน คือ กระบวนการคอลลอยด์ผ่านการสร้างแหล่งกำเนิด ของ bis (8hq)zinc(II) ใน Cetyltrimethylammonium–smectites (CTA–smectites) และการดูด ซับของ Cetyltrimethylammonium Bis (8hq) Zinc(II) (Znq₂CTA) ผลของ UV–Vis Spectra ยืนยันการก่อตัวและการรวมตัวกันของ Bis (8hq) Zinc(II) ในพื้นที่ Interlayer ของ Smectites แถบ แสงฟลูออเรสเซ็นต์ของ Znq₂CTA@montmorillonite และ Znq₂@CTAmontmorillonite (498 nm) เลื่อนไปทางสีน้ำเงิน (Blue Shifted) เมื่อเปรียบเทียบกับแถบแสงฟลูออเรสเซ็นต์อ่อนที่ปล่อย ออกมาของ Znq₂CTA@saponite และ Znq₂@CTA–saponite (510 nm) แสดงการก่อตัวของการ บรรจุและโครงสร้างระดับนาโนของ Bis (8hq) Zinc(II) ใน Smectites ทั้งสองประเภท ซึ่งสถานะ Intercalated ของ Cetyltrimethylammonium Ions ก็มีบทบาทสำคัญต่อความเข้มแสงของ ผลิตภัณฑ์เนื่องจาก Concentration Quenching และ Self–absorption

Liu et al. (2015) ศึกษาวัสดุเปล่งแสงคาร์บอนไดออกไซด์ผสมกับวัสดุรูพรุนซิลิกาทำให้ซิลิ กามีพื้นที่ผิว 203 ตารางเมตรต่อกรัม เส้นผ่านศูนย์กลางรูพรุนขนาด 6.4 nm และมีปริมาตรรูพรุน 0.33 ลูกบาศก์เมตรต่อกรัม สามารถเตรียมได้โดยการเผาแกลบที่ผ่านการกระตุ้นด้วย กรดไฮโดรคลอ ริก จากการศึกษาพบว่า กลไกการเปล่งแสงและความเข้มแสงเกิดจากการยึดติดของคาร์บอนในรูพรุน ซิลิกา Cao et al. (2017) ศึกษาสามวัสดุนาโนหลักของ 8hq-based Metallocomplexes ได้แก่ Aluminium(III)-tri(8hq) (Al(8hq)₃, Cadmium(II)-bis(8hq) (Cd(8hq)₂) และ Magnesium(II)-bis (8hq) (Mg(8hq)₂) ซึ่งถูกเตรียมโดยเทคนิคการทำปฏิกิริยาแบบ Solid-state ที่อุณหภูมิห้อง ผลการ วิเคราะห์ XRD, EA, FTIR และ TG/DSC แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทางเคมีของผลิตภัณฑ์คือ Al(8hq)₃, Cd(8hq)₂ และ Mg(8hq)₂ ตามลำดับ ภาพจากเทคนิค FESEM และ TEM แสดงให้เห็นว่า สัณฐานวิทยาของ Al(8hq)₂ ตามลำดับ ภาพจากเทคนิค FESEM และ TEM แสดงให้เห็นว่า สัณฐานวิทยาของ Al(8hq)₃ Nanoshuttles, Cd(8hq)₂ Nanorods และ Mg(8hq)₂ ตามลำดับ สเปกตรัมการดูดกลืน UV-vis ระบุว่ามีการถ่ายโอนประจุจากโลหะไปยังแกนด์ (แถบ MLCT) ผลของ Photoluminescence (PL) Spectra ของผลิตภัณฑ์สามชนิดแสดง การเปล่งแสงที่มีประสิทธิภาพ และรุนแรงในช่วงการเปล่งแสงสีเหลือง สีเขียว สีเขียวเข้ม และสีน้ำเงินเขียวในสถานะของผงของแข็ง ความเข้มแสงของ PL ลดลงในระดับที่แตกต่างกันในคลอโรฟอร์ม, ไดเมทิลฟอร์มอะไมด์, อะซีโตน และสารละลายอะซิโทไนไตรล์ ซึ่งเป็นการแสดงสมบัติของสารละลายแต่ละชนิด ปริมาณการเปล่งแสง แสดงให้เห็นว่าวัสดุเชิงซ้อนของโลหะนี้อาจเป็นคอมโพสิตที่ทำงานในอุปกรณ์ออปโตอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ไดโอดเปล่งแสงอินทรีย์และเซ็นเซอร์เปล่งแสง

Sankar et al. (2018) ศึกษาอนุภาคนาโนของซิลิกาซึ่งสังเคราะห์จากแกลบผ่านกระบวนการ คัดแยกโมเลกุลของสารออกจากกันด้วยการสั่งสะเทือนของคลื่นอัลตราโซนิคในช่วงเวลาที่ต่างกัน ตั้งแต่ 0 ถึง 50 นาที เพื่อปรับคุณสมบัติของอนุภาคนาโน อนุภาคนาโนของซิลิกาที่ผ่านการสังเคราะห์ ได้รับการยืนยันว่ามีลักษณะเป็นของอิมัลชันโดยขนาดของอนุภาคนาโนซิลิกาเพิ่มขึ้นจาก 5 เป็น 40 nm เมื่อเพิ่มเวลาการสั่นสะเทือนของคลื่นอัลตราโซนิค จาก 0 ถึง 50 นาที ตามลำดับ อนุภาคนาโน ของซิลิกาสังเคราะห์ขึ้นด้วยการสั่นสะเทือนของคลื่นอัลตราโซนิคที่เวลา 50 นาที มีความพรุนสูงสุดใน กลุ่มตัวอย่าง ตัวอย่างที่เตรียมได้มีพื้นที่ผิว 271.22 ตารางเมตรต่อกรัม นอกจากนี้พบว่า พลังงานแถบ ของอนุภาคนาโนซิลิกาลดลงจาก 5.77 เป็น 5.68 eV เมื่อเวลาสั่นสะเทือนจองคลื่นอัลตราโซนิคเพิ่ม ขั้น (เช่น 0 ถึง 50 นาที) ผลการทดลองนี้ชี้ให้เห็นว่าอนุภาคนาโนของซิลิกา สังเคราะห์ด้วยการ ควบคุมเวลาในการสั่นสะเทือนของคลื่นอัลตราโซนิคที่เหมาะสม (เช่น 50 นาที) เหมาะสำหรับการใช้ งานระบบนาโนในอนาคต เช่น นาโนไปโอเซนเซอร์และอุปกรณ์จัดเก็บพลังงาน

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่าการเตรียมโฮตส์สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของ สารต่าง ๆได้ดีขึ้น อีกทั้งการศึกษาสมบัติเชิงแสงของวัสดุผสมมีปัจจัยต่าง ๆ เช่น ชนิดของโอสต์ สถานะของแข็งและของเหลว วิธีการเตรียม และชนิดของสารเชิงซ้อนมีผลต่อประสิทธิภาพการ เปล่งแสง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II), และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบข้าว โดยใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และวิธีการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

3.1 เครื่องมือ อุปกรณ์ และสารเคมีที่ใช้ในงานวิจัย

3.1.1 เครื่องมือ อุปกรณ์

3.1.1.1 เครื่อง Atomic Absorption Spectrophotometer (AAS) รุ่น PinAAcle 900F

3.1.1.2 เครื่อง Fourier Transform Infrared Spectrometer (FT–IR) รุ่น Bruker TENSOR27

3.1.1.3 เครื่อง Spectrofluorometer (PL) รุ่น FluoroMax-4

3.1.1.4 เครื่อง Scanning Electron Microscope (SEM) รุ่น HITACHI TM-3000

3.1.1.5 เครื่อง X–Ray Diffractometer (XRD) รุ่น EMPYREAN

3.1.1.6 เครื่องปั่นเหวี่ยงตกตะกอน (Centrifuge) รุ่น CTF-TL4S

3.1.1.7 เครื่อง Magnetic Stirring

3.1.1.8 เครื่องชั่ง 4 ตำแหน่ง

3.1.1.9 กระดาษกรองเบอร์ 1 และ 42

3.1.1.10 กระดาษยูนิเวอร์แซลอินดิเคเตอร์

3.1.1.11 กระบอกตวง ขนาด 100 มิลลิลิตร

3.1.1.12 ขวดกันกลม ขนาด 500 มิลลิลิตร

3.1.1.13 ขวดปรับปริมาตรขนาด 250, 500 และ 1,000 มิลลิลิตร

3.1.1.14 ขวดปรับปริมาตรขนาด 25 50 100 500 และ 1,000 มิลลิลิตร

3.1.1.15 ขวดรูปชมพู่ ขนาด 25 250 และ 1,000 มิลลิลิตร

3.1.1.16 ขวดแก้ว ขนาด 1,000 มิลลิลิตร

3.1.1.17 ตู้อบ (Oven)

3.1.1.18 เตาเผา

3.1.1.19 โถดูดความชื้น (Desiccator)

3.1.1.20 เทอร์มอมิเตอร์

3.1.1.21 บีกเกอร์ขนาด 250, 500 และ 1000 มิลลิลิตร

3.1.1.22 ปีเปต ขนาด 1 2 5 และ 10 มิลลิลิตร

3.1.2 สารเคมี

3.1.2.1 กรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น (Hydrochloric acid: HCl) AR Grade จาก Carlo Erba Reagents.

3.1.2.2 โซเดียมไฮดรอกไซด์ (Sodium hydroxide: NaOH) AR Grad จาก Acl Labscan

3.1.2.3 เมทานอล (Methanol: MeOH) AR Grad. จาก Acl Labscan

3.1.2.4 เอทานอล (Ethanol: EeOH) AR Grad. จาก Acl Labscan

3.1.2.5 เซทิลไตรเมทิลแอมโมเนียมโบรไมด์ (Cetyltrimethylammonium Bromide: CTAB) ACS Grad จาก Beijing Solarbio Life Science & Technology.

3.1.2.6 โครเมียม(III)ในเตรต นาโนไฮเดรต (Chromium(III) Nitrate Nanohydrate: Cr(NO₃)₃·9H₂O) ACS Grad. จาก Hemedia.

3.1.2.7 ไอเอิร์น(III)คลอไรด์ เฮกซะไฮเดรต (Iron(III) Chloride Hexahydrate: FeCl₃·6H₂O) ACS Grade จาก Poch S.A.

3.1.2.8 โคบอลท์(II)คลอไรด์ เฮกซะไฮเดรต (Cobalt (II) Chloride Hexahydrate: CoCl₂·6H₂O) ACS Grade จาก Carlo Erba Reagents.

3.1.2.9 นิกเกิล(II)ในเตรต เฮกซะไฮเดรต (Nickel(II) Nitrate Hexahydrate: Ni(NO₃)₂.6H₂O) ACS Grade จาก Carlo Erba Reagents.

3.1.2.10 ซึ่งค์(II)คลอไรด์ (Zinc(II) Chloride: ZnCl₂) ACS Grade จาก Carlo Erba Reagents.

3.1.2.11 8–ไฮดรอกซีควิโนลีน (8–hydroxyquinoline: 8hq) ACS Grade จาก Fluka Chemicals.

3.1.2.12 กรดไฮโดรฟลูออริก (Hydrofluoric Acid: HF) AR Grade จาก Panreac.

3.1.2.13 แกลบข้าว (Rice Husk)

3.2 วิธีการเตรียมตัวอย่าง

การวิจัยนี้แบ่งขั้นตอนการทำงานออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 การเตรียมซิลิกาจากแกลบข้าว ซิลิกาจากแกลบข้าว สามารถเตรียมได้ดังต่อไปนี้ (Bakar, Yahya & Gan, 2016)

3.2.1.1 ล้างแกลบให้สะอาดและอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 12 ชั่วโมง

3.2.1.2 รีฟลักซ์ด้วยกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น (Hydrochloric Acid: HCl) เข้มข้น 1 โมล ต่อลิตร เป็นเวลา 4 ชั่วโมง

3.2.1.3 นำแกลบมาล้างน้ำจนหมดความเป็นกรดโดยตรวจสอบให้ มีค่า pH = 7 และ อบแห้งที่ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 12 ชั่วโมง

3.2.1.4 นำแกลบมาผ่านกระบวนการเผาที่ 900 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6 ชั่วโมง เก็บ ตัวอย่างไว้ในภาชนะที่แห้งที่มีฝาปิดสนิท

3.2.2 การเตรียมวัสดุรูพรุนซิลิกาเมโซพอร์ด้วยซิลิกาจากแกลบ (MCM) สามารถเตรียม ได้ดังต่อไปนี้ (Nakamura, Ide & Ogawa, 2011)

3.2.2.1 ให้ความร้อนกับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (Sodium Hydroxide: NaOH) เข้มข้น 2 โมลาร์ ปริมาตร 20 มิลลิลิตร ที่อุณหภูมิ 80–100 องศาเซลเซียส

3.2.2.2 นำซิลิกาจากแกลบข้าวที่เตรียมได้ในข้อ 1.3.1 ชั่งด้วยเครื่องชั่ง 4 ตำแหน่ง จำนวน 1 กรัม เติมในสารละลายที่เตรียมไว้ จากนั้นกวนจนสารละลายเป็นเนื้อเดียวกัน และกรองเอา เฉพาะสารละลายโซเดียมซิลิเกต (Na₂Si₃O₇) ที่ใส ไม่มีสี เก็บในภาชนะแก้วที่มีฝาปิด

3.2.2.3 นำเซทิลไตรเมทิลแอมโมเนียมโบรไมด์ (Cetyltrimethylammonium Bromide: CTAB) 0.8448 กรัม ละลายในน้ำปราศจากไอออน (Deionized Water: DI) ปริมาตร 70.8 มิลลิลิตร จากนนั้นเขย่าสารให้เข้ากันเป็นเวลา 3 นาที

3.2.2.4 เติม เมทานอล (Methanol: MeOH) 800 มิลลิลิตร และสารละลายแอมโมเนีย (Ammonia: NH3) 29.2 มิลลิลิตร จากนั้นนำไปกวนเป็นเวลา 3 ชั่วโมงที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส

3.2.2.5 เติมสารละลายโซเดียมซิลิเกต 2.02 มิลลิลิตร ที่เตรียมไว้ในข้อ 3.2.2.2 จากนั้น นำขวดที่เตรียมตัวอย่างมาแข่ที่อุณหภูมิ 6 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง โดยอัตราส่วนโมลของ MCM : C₁₈TAB : H₂O : NH₃ : MeOH คือ 0.34 : 0.4 : 596 : 72 : 2993 3.2.2.6 นำตัวอย่างไประเหยในชามระเหยด้วยฮอทเพลทจนสารละลายแห้ง แล้วนำไป เผาที่ 660 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 ชั่วโมง จะได้วัสดุซิลิกาเมโซพอร์ (MCM) นำไปพิสูจน์ เอกลักษณ์

3.2.3 การเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II), Zn(II), Fe/Cr(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกา (Pimchan et al., 2014)

3.2.3.1 การเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนในวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยปฏิกิริยาสถานะ ของแข็ง (Solid State Reaction) โดยเรียงลำดับบด (Step by step Ground) ดังนี้

1) อบซิลิกาเมโซพอร์ (MCM) 0.1 กรัม ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง

2) เตรียมโลหะแทรนซิชันจาก $Cr(NO_3)_3 \cdot 9H_2O$ และ $FeCl_3 \cdot 6H_2O$ ในอัตราส่วน

โมลของ 8hq : Cr(III) และ 8hq : Cr(III)/Fe(III) เป็น 3 : 1 สารประกอบแทรนซิชัน CoCl₂·6H₂O, Ni(NO₃)₂·9H₂O และ ZnCl₂ ในอัตราส่วนโมลของ 8hq : Co(II), 8hq : Ni(II) และ8hq : Zn(II) เป็น 2:1 เตรียมสารประกอบแทรนซิชัน Cr(NO₃)₃·9H₂O และ FeCl₃·6H₂O ในอัตราส่วนโมล ของ 8hq : Cr(III) : Fe(III) เป็น 3 : 0.5 : 0.5 และเตรียมสารประกอบแทรนซิชัน CoCl₂·6H₂O และ Ni(NO₃)₂·9H₂O ในอัตราส่วนโมลของ 8hq : Co(II) : Ni(II) เป็น 2 : 0.5 : 0.5 จากนั้นเตรียม 8hq ตามอัตราส่วนโมลที่คำนวณกับแทรนซิชันไอออนข้างต้น

3) นำ MCM 0.1 กรัมจากข้อ 1) มาบดกับโลหะแทรนซิชันแต่ละชนิดจากข้อ 2) ตามลำดับ ในโกร่งบดประมาณ 15–20 นาที แล้วเติม 8hq ในปริมาณสัดส่วนตามข้อ 2) แล้วบดผสม กันต่อในโกร่งบดเป็นเวลาประมาณ 15–20 นาที แล้วเก็บสารตัวอย่างใส่ภาชนะที่ปิดฝาใน โถดูดความชื้นเพื่อรอการพิสูจน์เอกลักษณ์ ได้สารผลิตภัณฑ์ให้สัญลักษณ์ 8hq_M(n)@MCM ดังนี้ 8hq_Cr(III)@MCM, 8hq_Fe(III)@MCM, 8hq_Co(II)@MCM, 8hq_Ni(II)@MCM, 8hq_Zn(II)@MCM, 8hq@Cr/Fe(III)_MCM และ8hq_Co/Ni(II)@MCM

3.2.3.2 การเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนในวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยปฏิกิริยาสถานะ ของแข็ง (Solid State Reaction) โดยการบดรวม (Mixed Ground) ดังนี้

1) อบซิลิกาเมโซพอร์ (MCM) 0.1 กรัม ที่อุณหภูมิ 100 องสาเซลเซียส เป็น เวลา 1 ชั่วโมง

2) เตรียมโลหะแทรนซิชันจาก Cr(NO₃)₃·9H₂O และ FeCl₃·6H₂O ในอัตราส่วน โมลของ 8hq : Cr(III) และ 8hq : Cr(III)/Fe(III) เป็น 3 : 1 สารประกอบแทรนซิชัน CoCl₂·6H₂O, Ni(NO₃)₂·9H₂O และ ZnCl₂ ในอัตราส่วนโมลของ 8hq : Co(II), 8hq : Ni(II) และ8hq : Zn(II) เป็น 2:1 เตรียมสารประกอบแทรนซิชัน Cr(NO₃)₃·9H₂O และ FeCl₃·6H₂O ในอัตราส่วนโมลของ 8hq : Cr(III) : Fe(III) เป็น 3 : 0.5 : 0.5 และเตรียมสารประกอบแทรนซิชัน CoCl₂·6H₂O และ Ni(NO₃)₂·9H₂O ในอัตราส่วนโมลของ 8hq : Co(II) : Ni(II) เป็น 2 : 0.5 : 0.5 จากนั้นเตรียม 8hq ตามอัตราส่วนโมลที่คำนวณกับแทรนซิชันไอออนข้างต้น

3) นำ MCM 0.1 กรัมจากข้อ 1) โลหะแทรนซิชันแต่ละชนิดตามลำดับ และ 8hq จากข้อ 2) มาบดผสมรวมกันในโกร่งบดประมาณ 15–20 นาที แล้วเก็บสารตัวอย่างใส่ภาชนะที่ปิดฝา ในโถดูดความชื้นเพื่อรอการตรวจสอบเอกลักษณ์ ได้สารผลิตภัณฑ์ให้สัญลักษณ์ M(8hq)₂@MCM ดังนี้ Cr(8hq)₃@MCM, Fe(8hq)₃@MCM, Co(8hq)₂@MCM, Ni(8hq)₂@MCM, Zn(8hq)₂@MCM, Cr/Fe(8hq)₃@MCM และ Co/Ni(8hq)₂@MCM

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ 3.14 แผนภาพขั้นตอนการเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนในวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยปฏิกิริยา สถานะของแข็งโดยการบดรวม (Mixed Ground)

3.2.3.3 การเตรียมวัสดุผสมสารเชิงซ้อนในวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยวิธีการดูดซับโลหะก่อน บด (Metal absorption) ดังนี้

1) อบซิลิกาเมโซพอร์ (MCM) 0.1 กรัม ที่อุณหภูมิ 100 องสาเซลเซียส เป็น เวลา 1 ชั่วโมง

2) เตรียมโลหะแทรนซิชันจาก Cr(NO₃)₃·9H₂O และ FeCl₃·6H₂O ในอัตราส่วน โมลของ 8hq : Cr(III) และ 8hq : Cr(III)/Fe(III) เป็น 3 : 1 สารประกอบแทรนซิชัน CoCl₂·6H₂O, Ni(NO₃)₂·9H₂O และ ZnCl₂ ในอัตราส่วนโมลของ 8hq : Co(II), 8hq : Ni(II) และ8hq : Zn(II) เป็น 2:1 เตรียมสารประกอบแทรนซิชัน Cr(NO₃)₃·9H₂O และ FeCl₃·6H₂O ในอัตราส่วนโมลของ 8hq : Cr(III) : Fe(III) เป็น 3 : 0.5 : 0.5 และเตรียมสารประกอบแทรนซิชัน CoCl₂·6H₂O และ Ni(NO₃)₂·9H₂O ในอัตราส่วนโมลของ 8hq : Co(II) : Ni(II) เป็น 2 : 0.5 : 0.5 จากนั้นเตรียม 8hq ตามอัตราส่วนโมลที่คำนวณกับแทรนซิชันไอออนข้างต้น

3) นำ MCM 0.1 กรัมจากข้อ 1) โลหะแทรนซิชัน แต่ละชนิดตามลำดับจากข้อ 2) กวนผสมกันในน้ำปราศจากไอออน ปริมาตร 100 มิตรลิตร เป็นเวลา 24 ชั่วโมง จากนั้นนำไปปั่น เหวี่ยง ที่ 4000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 15 นาที แล้วอบที่ 100 องสาเซลเซียส เป็นเวลา 12 ชั่วโมง นำสารตัวอย่างที่ได้เก็บในโถดูดความชื้น

4) นำ 8hq จากข้อ 2) และสารตัวอย่างที่ได้จากข้อ 3) บดผสมกันในโกร่งบด ประมาณ 15–20 นาที เก็บสารตัวอย่างที่ได้ใส่ภาชนะที่ปิดฝาในโถดูดความชื้นเพื่อพิสูจน์เอกลักษณ์ กำหนดสัญลักษณ์ผลิตภัณฑ์ที่ได้ 8hq@M(n)_MCM ดังนี้ 8hq@Cr(III)_MCM, 8hq@Fe(III)_MCM, 8hq@CO(II)_MCM, 8hq@Ni(II)_MCM, 8hq@Zn(II)_MCM, 8hq@ Cr/Fe(III)_MCM และ 8hq@Co(II)/Ni(II)_MCM

ภาพที่ 3.15 แผนภาพขั้นตอนการเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนในวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยปฏิกิริยา สถานะของแข็งวิธีดูดซับโลหะก่อนบด (Metal Absorption)

3.3 การพิสูจน์เอกลักษณ์ของตัวอย่าง

3.3.1 นำตัวอย่างที่ได้จากข้อ 3.2.2 พิสูจน์เอกลักษณ์ด้วยเทคนิค Scanning Electron Microscope (SEM), X–Ray Diffraction (XRD) และ Fourier–transform Infrared Spectroscopy (FT–IR)

3.3.2 นำตัวอย่างที่ได้จากข้อ 3.2.3 ตรวจสอบคุณสมบัติการเปล่งแสงด้วยเทคนิค Photoluminescence Spectrometer (PL) โดยตัวอย่างของสารประกอบ Fe(8hq)₃, Co(8hq)₂, Ni(8hq)₂, Cr(8hq)₃, Cr/Fe(8hq)₃ และ Co/Ni(8hq)₂, ใช้ค่าพลังงานกระตุ้นที่ 320 nm ในช่วงการ คายแสงที่ 365 – 600 nm และ สารประกอบ Zn(8hq)₂ ใช้ค่าพลังงานกระตุ้นที่ 350 nmในช่วงการ คายแสงที่ 365 – 700 nm

3.3.3 นำตัวอย่างที่ได้จากข้อ 3.2.3 พิสูจน์เอกลักษณ์ด้วยเทคนิค X-Ray Diffraction (XRD), Fourier-transform Infrared Spectroscopy (FT-IR), และ Atomic Absorption Spectrophotometer (AAS)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4 ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

งานวิจัยนี้ทำการศึกษาการเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบข้าว ซึ่งทำการสังเคราะห์วัสดุรูพรุนซิลิกาด้วย กระบวนการบวม–หด (Swelling–shrinking Mechanism) ใช้แกลบข้าว (RH) เป็นแหล่งของซิลิกา และใช้ Cetytltrimethyl Ammonium Bromide (CTAB) เป็นสารกำหนดโครงสร้าง จากนั้นทำการ เติมโลหะแทรนซิชัน และ 8hq เพื่อเตรียมเป็นวัสดุผสมของสารเซิงซ้อน ซึ่งเตรียมแตกต่างกัน 3 วิธี ประกอบด้วย การเรียงลำดับบด (Step by step Ground) การบดรวม (Mixed Ground) และการ ดูดซับโลหะก่อนบด (Metal Absorption) โดยการพิสูจน์เอกลักษณ์ และสมบัติของวัสดุรูพรุนซิลิกา และวัสดุผสมสารเซิงซ้อน รวมถึงการศึกษาความสามารถของโลหะแทรนซิชันและวิธีการที่เหมาะสม ในการประยุต์ใช้เป็นวัสดุเปล่งแสง โดยมีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

4.1 ผลการเตรียมวัสดุรูพรุนซิลิกา (Mesoporous Silica: MCM)

จากการเตรียมวัสดุรูพรุนซิลิกา โดยใช้สารละลายโซเดียมซิลิเกตจากแกลบข้าว (RH) พบว่า เกิดสารประกอบที่มีลักษณะทางกายภาพเป็นผงละเอียดสีขาว น้ำหนักเบา จึงคาดว่าเป็นซิลิกาชนิด เมโซพอร์ เพื่อเป็นการยืนยันว่าสารประกอบที่ได้นั้นเป็นซิลิกาชนิด เมโซพอร์ จึงได้นำตัวอย่างที่เตรียม ได้ไปวิเคราะห์ความเป็นระเบียบของรูพรุนด้วยวิธีการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์ (X-ray Diffractometer, XRD) การวิเคราะห์โครงสร้างด้วยเทคนิคฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์มอินฟราเรดสเปกโตรสโคปี (Fourier Transform Infrared Spectroscopy, FT-IR) และศึกษาลักษณะภายนอกด้วยวิธีส่องกล้อง จุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (Scanning Electron Microscope, SEM)

4.1.1 ผลการวิเคราะห์เทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์ (X-ray Diffractometer, XRD)

จากผลการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์ของตัวอย่างที่เตรียมได้ พบพีกการ สะท้อนมุม 20 ที่ 23.79°, 25.27°, 27.19°, 35.10°และ 37.50° ซึ่งแสดงพีกโครงสร้างผลึก (Crystalline Form) (Saceda, Leon, Rintramee, Prayoonpokarach & Wittayakun, 2011) และ พบพีกการสะท้อนมุม 20 ที่ 17.09°, 29.70°, 48.36° และ 52.28° เมื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบการ สะส้อนตามมาตรฐาน JCPDS No. 16–0818 แสดงลักษณะผลึกโซเดียมซิลิเกตแบบหกเหลี่ยม (Hexagonal Phase) (Yi et al., 2015) นอกจากนี้ยังพบพีกที่ใกล้เคียงกับผลึกโซเดียมซิลิเกตที่มีการ จัดเรียงตัวเป็น Orthorhombic ที่ตำแหน่ง 18.25°, 30.38°, 40.11°, และ 41.73° (JCPDS No. 16– 0815) (Bin Li et al., 2018) ยืนยันตัวอย่างที่เตรียมได้เป็นวัสดุรูพรุนซิลิกาชนิดซิลิกาเมโซพอรัสแบบ หกเหลี่ยมผสมกับ Orthorhombic

ภาพที่ 4.16 XRD pattern ของวัสดุรูพรุนซิลิกาจากสารละลายโซเดียมซิลิเกต

4.1.2 ผลการวิเคราะห์โดยเทคนิคฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์มอินฟราเรดสเปกโตรสโคปี (Fourier Transform Infrared Spectroscopy, FTIR)

เมื่อพิจารณาโครงสร้างของวัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบข้าว ด้วยวิธีฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์ม อินฟราเรดสเปกโตรสโคปี พบพีกแสดงการสั่นแบบงอและแบบยืดของหมู่ไซลอคเซน (Si–O–Si) ที่ ตำแหน่ง 710 และ 876 cm⁻¹ ซึ่งเกิดจากการรวมตัวของ Tetrahedral SiO₄ พีกตำแหน่ง 966 cm⁻¹ แสดงการสั่นแบบยืดของหมู่ Si–O–Na และพีกที่ตำแหน่ง 1428 cm⁻¹ แสดงการสั่นของหมู่ Si=O ดังนั้นสามารถยืนยันได้ว่าวัสดุรูพรุนซิลิกาที่เตรียมได้นั้นมีเอกลักษณ์ทางเทคนิคฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์ม อินฟราเรดสเปกโตรสโคปีสอดคล้องกับลักษณะของเมโซพอรัสซิลิกา (Guo, Wei, Xiu, & Fang, 2012; Roschat, Siritanon, Yoosuk & Promarak, 2016)

ภาพที่ 4.17 FT-IR ของวัสดุรูพรุนซิลิกาจากสารละลายโซเดียมซิลิเกต

4.1.3 ผลการวิเคราะห์วัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบข้าวโดยเทคนิคจุลทรรศน์อิเล็กตรอน แบบส่องกราด (Scanning Electron Microscope, SEM)

เมื่อศึกษาลักษณะโครงสร้างของวัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบข้าวด้วยเทคนิค SEM โดยการ วิเคราะห์พื้นผิวภายนอก พบว่า วัสดุรูพรุนซิลิกาที่เตรียมโดยใช้แกลบข้าวเป็นแหล่งซิลิกา มีรูปร่าง เป็นทรงรี คล้ายกระบอกสั้น มีลักษณะพื้นผิวเรียบ โดยวัสดุรูพรุนซิลิกามีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ประมาณ 1 ไมโครเมตร และความยาวประมาณ 4 ไมโครเมตร วัสดุรูพรุนซิลิกาชนิดเมโซพอรัสซิลิกา แบบแท่ง (Rod Shape) ซึ่งมีลักษณะต่างจากการเตรียมเมโซพอรัสซิลิกาทรงกลม (Nakamura et al., 2011) เนื่องจากความแตกต่างของแหล่งซิลิกาคือ TEOS วัสดุรูพรุนวัสดุรูพรุนซิลิกาที่เตรียมได้ เหมาะสำหรับนำไปประยุกต์ใช้เป็นตัวรองรับในงานด้านวัสดุผสม ในการพัฒนาประสิทธิภาพการใช้ งานให้ดียิ่งขึ้น เช่น วัสดุผสมของสารเชิงซ้อนสำหรับอุปกรณ์เชิงแสง

20 µm

20 µm

ภาพที่ 4.18 SEM ของวัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบข้าว

4.2 ผลการเตรียมวัสดุผสมสารเซิงซ้อนโลหะแทรนซิชันและ 8–ไฮดรอกซีควิโนลีนใน วัสดุรูพรุนซิลิกา (Hybrid Materials)

จากการเตรียมวัสดุผสม (Hybrid Materials) ด้วยปฏิกิริยาของแข็ง (Solid State Reaction) ที่ใช้ขั้นตอนการบดแตกต่างกัน 3 วิธี คือ การเรียงลำดับบด (Step by step Ground) การบดรวม (Mixed Ground) และการดูดซับโลหะก่อนบด (Metal Absorption) พบว่า เกิดสารประกอบที่มี ลักษณะทางกายภาพเป็นอนุภาคผงละเอียดมีสีที่แตกต่างกัน โดยผลการวิจัยและการวิเคราะห์ ผลการวิจัย ยืนยันด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบของโลหะแทรนซิชันด้วยเทคนิคอะตอมมิกแอบ ซอร์พชันสเปกโทรสโกปี (Atomic Absorption Spectroscopy, AAS) ความเป็นผลึกของวัสดุด้วย วิธีการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์ (X-ray Diffractometer, XRD) การวิเคราะห์โครงสร้างด้วยเทคนิคฟูเรียร์ ทรานส์ฟอร์มอินฟราเรดสเปกโตรสโคปี (Fourier Transform Infrared Spectroscopy, FTIR) และ การวิเคราะห์คุณสมบัติเชิงแสงด้วยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปคโตรสโคปี (Fluorescence Spectroscopy, PL) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.2.1 ผลการเตรียมวัสดุผสมสารเซิงซ้อนโลหะแทรนซิชันและ 8–ไฮดรอกซีควิโนลีนใน วัสดุรูพรุนซิลิกา (Hybrid Materials) โดยการเรียงลำดับบด (Step by step Ground)

4.2.1.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของโลหะแทรนซิชันด้วยเทคนิคอะตอมมิกแอบ ซอร์พชันสเปกโทรสโกปี (Atomic Absorption Spectroscopy) และสีของวัสดุผสม

จากการเตรียมวัสดุเปล่งแสงสารชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II), Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกา โดยวิธีเรียงลำดับบดเป็นเวลา 15 – 20 นาที ที่อุณหภูมิห้อง แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเทคนิค AAS ของ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II) และ Zn(II) ที่ความ ยาวคลื่น 357.87, 248.33, 240.73, 232.00 และ 213.86 nm จากการศึกษาเทียบกราฟมาตรฐาน (Calibration Curve) ของโลหะแต่ละชนิดที่ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R–Square) เท่ากับ 0.9977, 0.9976, 0.9982, 0.9977, 0.9973 และ 0.9966 ในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7

องค์ประกอบของโลหะแทรนซิชันจากวิธีการเรียงลำดับบดด้วยเทคนิค AAS

Hybrid materials	Metal ion	Color appearance
	(mg/g)	
8hq_Cr(III)@MCM	0.9656	Fern-green
8hq_Fe(III)@MCM	0.9535	Black
8hq_Co(II)@MCM	0.8312	Lime-green
8hq_Ni(II)@MCM	0.9612	Yellow green
8hq_Zn(II)@MCM	0.9573	Dark yellow
8hq_Cr/Fe(III)@MCM	Cr(III) = 0.4637	Dim gray
	Fe(III) = 0.4834	
8hq_Co/Ni(II)@MCM	$C_{O}(II) = 0.4804$	Spring green
	Ni(II) = 0.4741	

จากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS ดังตารางที่ 4.7 ยืนยันว่ามีโลหะแทรนซิชันในวัสดุผสม เมื่อบดกับ 8hq พบว่าสีของผลิตภัณฑ์เปลี่ยนไปจาการตั้งต้น ดังภาพที่ 4.19–4.21 แสดงถึงสีการ เปลี่ยนแปลงโคออร์ดิเนชันของโลหะแทรนซิชันซึ่งอาจเกิดจากสารเกิดประกอบกับ 8hq

ภาพที่ 4.19 วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกา โดยวิธีเรียงลำดับบด: 8hq_Cr(III)@MCM (a), 8hq_Fe(III)@MCM (b) จากภาพที่ 4.19 แสดงลักษณะของวัสดุผสม 8hq_Cr(III)@MCM (4.19a) ปรากฏลักษณะ เป็นผงสีเขียว–เฟิร์น มีปริมาณโลหะ Cr(III) เท่ากับ 0.9656 mg/g และวัสดุผสม 8hq_Fe(III)@MCM (4.19b) แสดงลักษณะเป็นผงสีดำ มีปริมาณโลหะ Fe(III) เท่ากับ 0.9535 mg/g

ภาพที่ 4.20 วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co(II), Ni(II), Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิ ลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด: 8hq_Co(II)@MCM (c), 8hq_Ni(II)@MCM (d), 8hq_Zn(II)@MCM (f)

จากภาพที่ 4.20 วัสดุผสม 8hq_Co(II)@MCM (4.20c) แสดงลักษณะเป็นผงสีเขียว มะนาวอ่อนสว่าง มีปริมาณโลหะ Co(III) เท่ากับ 0.8312 mg/g, วัสดุผสม 8hq_Ni(II)@MCM (4.20d) แสดงลักษณะเป็นผงสีเหลืองเขียวอ่อนมีปริมาณโลหะ Ni(II) เท่ากับ 0.9612 mg/g วัสดุผสม 8hq_Zn(II)@MCM (2.20e) แสดงลักษณะเป็นผงสีเหลืองเข้ม มีปริมาณ Zn(II) เท่ากับ 0.9573 mg/g

ภาพที่ 4.21 วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรู พรุนซิลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด: 8hq_Cr/Fe(III)@MCM (f) และ 8hq_Co/Ni(II)@MCM (g) ภาพที่ 4.21 8hq_Cr/Fe(III)@MCM (4.21f) แสดงลักษณะเป็นผงสีเหลืองเขียวอ่อน มี ปริมาณโลหะ เท่ากับ Cr(III) 0.4637 mg/g และ Fe(III) เท่ากับ 0.4834 mg/g ตามลำดับ และ 8hq_Co/Ni(II)@MCM (4.21g) แสดงลักษณะเป็นผงสีเขียวชอุ่ม มีปริมาณโลหะ Co(II) เท่ากับ 0.4804 mg/g และ Ni(II) เท่ากับ 0.4741 mg/g ตามลำดับ

4.2.1.2 ผลการวิเคราะห์โดยเทคนิคฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์มอินฟราเรดสเปกโตรสโคปี (Fourier Transform Infrared Spectroscopy, FTIR)

จากการศึกษาด้วยฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์มอินฟราเรดสเปกโตรสโคปีของวัสดุผสมสารเชิงซ้อน โลหะแทรนซิชันกับวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยวิธีที่เรียงลำดับบด จากภาพที่ 4.22 และตารางที่ 4.8 แสดง FT–IR Spectra ของวัสดุผสม 8hq_Cr(III)@MCM และ 8hq_Fe(III)@MCM ที่ได้จากวิธีการ เรียงลำดับบดพบแถบการสั่นในช่วง 1025 และ 1008 cm⁻¹ ตามลำดับ สอดคล้องกับการสั่นของ พันธะ Si–O–Si Stretching (Roschat et al., 2016) ยืนยันโครงสร้างวัสดุรูพรุนซิลิกาและพบการ แถบที่ค่อนข้างกว้างที่ช่วง 3045–3326 cm⁻¹ ซึ่งเป็นแถบการสั่นของหมู่ไฮดรอกซิล (O–H) ที่แสดง ถึงการเกิด Bridging กันระหว่าง Metal–OH (Freitas et al., 2015) ส่วนสั่นการสั่นของพันธะ Out– of–plane C–H Bending และ C–H Wag ที่ช่วงเลขคลื่น 746, 787 และ 825 cm⁻¹ ของ 8hq_Cr(III)@MCM (4.22c) และ ที่ช่วงเลขคลื่น 740, 820 และ 839 cm⁻¹ ของ 8hq_Fe(III)@MCM (4.22d) ซึ่งเป็นการสั่นของวงแหวนอะโรมาติกของ 8hq ซึ่งเกิดการเลื่อนไปตำแหน่งที่พลังงานสูงขึ้น เมื่อเทียบกับของแข็งอิสระ 8hq คือ 705, 739, 778 และ 815 cm⁻¹ นอกจากนี้ยังพบช่วงการสั่นของ พันธะ Ring Stretching ของ 8hq ในช่วง 1400–1700 cm⁻¹ แสดงว่ามีการเกิดโคออร์ดิเนชัน ระหว่างโลหะแทรนซิชันไอออนและ 8hq (Pimchan et al., 2014)

ภาพที่ 4.22 FT–IR Spectra ของผลิตภัณฑ์สารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Cr(III) และ Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยเรียงลำดับบด (ก): 8hq (a), MCM (b), 8hq_Cr(III)@MCM (c), และ 8hq_Fe(III)@MCM (d) และภาพขยายช่วง 600–1700 cm⁻¹ (ข)
ภาพที่ 4.23 ตารางที่ 4.8 FT-IR Spectra ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยวิธีการเรียงลำดับบด ผลิตภัณฑ์จากวัสดุ 8hq_Co(II)@MCM, 8hq_Ni(II)@MCM และ 8hq_Zn(II)@MCM พบแถบการสั่นในที่ตำแหน่ง 1028, 1020 และ 1021 cm⁻¹ ตามลำดับ สอดคล้องกับการสั่นของพันธะ Si-O-Si Stretching ยืนยันการ ปรากฏของโครงสร้างวัสดุรูพรุนซิลิกา (Roschat et al., 2016) และพบแถบที่ค่อนข้างกว้างที่ช่วง 3043–3554 cm⁻¹ ซึ่งเป็นแถบการสั่นของหมู่ไฮดรอกซิล (O-H) ที่แสดงถึงการเกิด Bridging กัน ระหว่าง Metal-OH (Freitas et al., 2015) การสั่นของพันธะ C-H Bend out-of-plane Vibration และ C-H Wag ที่เลขคลื่น 726, 747, 786, 820 และ 878 cm⁻¹ ของ 8hq_Co(II)@MCM (4.23c) ที่เลขคลื่น 740, 785, และ 818 cm⁻¹ ของ 8hq_Ni(II)@MCM (4.23d) และที่เลขคลื่น 727, 741, 720 และ 820 cm⁻¹ ของ 8hq_Zn(II)@MCM (4.23e) ตามลำดับ ซึ่งเป็นการสั่นของวงแหวน อะโรมาติกของ 8hq เกิดการเลื่อนไปตำแหน่งที่พลังงานสูงขึ้นเมื่อเทียบกับของแข็ง 8hq อิสระ คือ 705, 739, 778 และ 815 cm⁻¹ อีกทั้งยังพบแถบการสั่นที่ช่วง 1400–1700 cm⁻¹ สอดคล้องกับ พันธะ Ring Stretching ของ 8hq แสดงว่ามีการเกิดโคออร์ดิเนชันระหว่างโลหะแทรนซิชันไอออน และ 8hq (Pimchan et al., 2014)

ภาพที่ 4.23 FT–IR Spectra ของผลิตภัณฑ์สารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยเรียงลำดับบด (ก): 8hq (a), MCM (b), 8hq_Co(II)@MCM (c), 8hq_Ni(II)@MCM (d) และ 8hq_Zn(II)@MCM (e) และภาพขยาย ช่วงตำแหน่งเลขคลื่น 600–1700 cm⁻¹ (ข)

ภาพที่ 4.24 ตารางที่ 4.8 FT-IR Spectra ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน ผสม Cr/Fe(II) และ Co/Ni(II) กับวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยวิธีการเรียงลำดับ ผลิตภัณฑ์จากวัสดุ 8hq_ Cr/Fe(III)@MCM และ 8hq_Co/Ni(II)@MCM พบแถบการสั่นในที่ตำแหน่ง 1032 และ 1096 cm⁻¹ ตามลำดับ สอดคล้องกับการสั่นของพันธะ Si–O–Si Stretching ยืนยันการปรากฏของโครงสร้างวัสดุ รูพรุนซิลิกา (Roschat et al., 2016) และพบแถบค่อนข้างกว้างที่ช่วง 3042–3554 cm⁻¹ ซึ่งเป็นแถบ การสั่นของหมู่ไฮดรอกซิล (O–H) ที่แสดงถึงการเกิด Bridging กันระหว่าง Metal–OH (Freitas et al., 2015) การสั่นของพันธะ C–H Bend out–of–plane Vibration และ C–H Wag ที่ตำเหน่ง 740, 788 และ 817 cm⁻¹ ของ วัสดุผสม 8hq_ Cr/Fe(III)@MCM (4.24c) และที่ตำแหน่ง 736, 787, และ 820 cm⁻¹ ของวัสดุผสม 8hq_Co/Ni(II)@MCM (4.24d) ตามลำดับ บ่งบอกการสั่นของวงแหวนอะโร มาติกของ 8hq การเลื่อนไปตำแหน่งที่พลังงานสูงขึ้นเมื่อเทียบกับของแข็ง 8hq อิสระ คือ 705, 739, 778 และ 815 cm⁻¹ และพบแถบการสั่นที่ 1400–1700 cm⁻¹ สอดคล้องกับพันธะ Ring Stretching ของ 8hq แสดงว่ามีการเกิดโคออร์ดิเนชันระหว่างโลหะแทรน ซิชันไอออนและ 8hq (Pimchan et al., 2014)

ภาพที่ 4.24 FT–IR Spectra ของผลิตภัณฑ์สารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออนผสม Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยเรียงลำดับบด (ก): 8hq (a), MCM (b), 8hq_ Cr/Fe(III)@MCM (c) และ 8hq_Co/Ni(II)@MCM (d) และภาพขยาย 600–1700 cm⁻¹ (ข)

ตารางที่ 4.8

ความถี่และชนิดการสั่นของพันธะด้วยเทคนิค FT–IR ของวัสดุผสมที่ได้จากวิธีการเรียงลำดับบด

1] a JAN6J66612 U KVJIJ] d61	Wavenumber (cm-1)						
-							
Assignment	8hq_Cr(III)@MCM	8hq_Fe(III)@MCM	8hq_Co(II)@MCM	8hq_Ni(II)@MCM	8hq_Zn(II)@MCM	8hq_Cr/Fe(III)@MCM	8hq_Co/Ni(II)@MCM
Si-O-Si	1025	1008	1028	1020	1021	1032	1096
Stretching							
Metal–O	3045	3326	3042	3041	3043	3042	3047
			3551	3455			3554
Ring Stretching	1575	1570	1567	1567	1494	1495	1576
	1496	1657	1567	1708	1524	1573	
		1726	1494				
C–H Bending +	1362	1374	1374	1451	1366	1370	1458
Ring Stretching	1453	1458	1456	1494	1458		1498
C–H Bending	1262	1316	1317	1315	1318	1317	1365
				1361			
C–H Stretching	1212		1223	1259	1267	1224	
+ C–H Bending			1278		1224	1276	
C–O Stretching	1191		1133	1174	1133	1103	1219
+ C–H Bending			1171		1170		
C–H Bend out–	746	740	726	740	711	740	736
of-plane	787	820	747	785	727	788	786
+ C–H Wag	825	839		818	741	817	820
			786		741		
			820		785		

	Wavenumber (cm ⁻¹)						
Assignment	8hq_Cr(III)@MCM	8hq_Fe(III)@MCM	8hq_Co(II)@MCM	8hq_Ni(II)@MCM	8hq_Zn(II)@MCM	8hq_Cr/Fe(III)@MCM	8hq_Co/Ni(II)@MCM
			878		820		
In–plane Ring	573	617	604	577	646	673	641
Deformation			647	643		629	

4.2.1.3 ผลการวิเคราะห์เทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์ (X-ray Diffractometer,

XRD)

้จากผลการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์แบบผงของวัสดุผสมเชิงซ้อน โลหะแทรนซิชันกับ 8hq ลงในวัสดุรูพรุนซิลิกา จากการเตรียมโดยปฏิกิริยาในสถานะของแข็ง ด้วยวิธีการเรียงลำดับบด ได้ผลดังภาพที่ 4.25 พบว่า XRD Pattern ของ 8hq Cr(III)@MCM และ 8hq Fe(III)@MCM ไม่ปรากฏลักษณะพีกของ 8hq แสดงว่าไม่มี 8hq อิสระอยู่ภายนอกหรือมี ปริมาณน้อยจนไม่พบ (Pimchan et al., 2011) และ XRD Pattern ของ 8hq Cr(III)@MCM (4.25c) ปรากฏลักษณะของวัสดุรูพรุนซิลิกา (MCM) ที่ตำแหน่ง 2hetaเท่ากับ 29.54°, 35.45°, 37.15° และ 48.09° และพบเฟสใหม่ที่ 2hetaเท่ากับ 32.08°,39.09°,42.65°, และ 56.60° ซึ่งเป็นลักษณะของ Na(NO)₃ (JCPDS No. 36–1474) (Yang, Fan, Chen, Zhou & Zhong, 2016) ซึ่งเป็นผลจากการ ้เกิดอันตรกิริยาระหว่างโมเลกุล NO3⁻ ของสารวัตถุดิบตั้งต้น Cr(NO)3 และ Na⁺ ของวัสดุรูพรุนซิลิกา (Na₂Si₃O₇) ในขณะที่ XRD Pattern ของ 8hq Fe(III)@MCM (4.25d) ปรากฏลักษณะของวัสดุรูพรุน ซิลิกา (MCM) ที่ตำแหน่ง 2hetaเท่ากับ 30.21°, 35.41°, 38.09° และ 48.48° และพบเฟสใหม่ที่ 2hetaเท่ากับ 31.73°, 45.49° และ 56.43° ตรงกับทิศทางผลึก 200, 220 และ 222 ของ NaCl ตามลำดับ (JCPDS No.5-0628) (Li, Ouyang, Yao, Zhu, Jiang & Tang, 2018) เกิดจากการเกิดอันตรกิริยา ระหว่างโมเลกุล Cl⁻ ของสารวัตถุดิบตั้งต้น FeCl₃ และ Na⁺ ของวัสดุรูพรุนซิลิกา (Na₂Si₃O₇) และ แสดงให้เห็นว่าการเตรียมวัสดุผสมเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับ 8hq ลงในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยการ เกิดปฏิกิริยาของของแข็ง (Solid-state Reaction) ผ่านขั้นตอนการเรียงลำดับบดทำให้เกิดสารเซิง ช้อนโลหะแทรนซิชันแทรกอยู่ภายในช่องว่างของรูพรุนวัสดุรูพรุนซิลิกา (Pimchan et al., 2011)

ภาพที่ 4.25 XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Cr(III) และ Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยเรียงลำดับบด: 8hq (a), MCM (b), 8hq_Cr(III)@MCM (c), และ 8hq_Fe(III)@MCM (d)

ภาพที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์ของวัสดุผสมจากโลหะ แทรนซิชันกลุ่มไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) พบว่า XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์ไม่ปรากฏ ลักษณะพีกของ 8hq แสดงว่าไม่มี 8hq อิสระอยู่ภายนอกหรือมีปริมาณน้อยจนไม่พบ (Pimchan et al., 2011) และ XRD Pattern ของผลิตภัณท์ 8hq Co(II)@MCM (4.26c) ปรากฏลักษณะของวัสดุ รูพรุนซิลิกา (MCM) ที่ตำแหน่ง 2hetaเท่ากับ 27.47°, 35.41°, 37.99° และ 51.87° และ XRD Pattern ของผลิตภัณท์ 8hq Zn(II)@MCM (4.26e) ปรากฏลักษณะของวัสดุรูพรุนซิลิกา (MCM) ที่ตำแหน่ง 2heta เท่ากับ 23.53°, 29.15° และ 36.66° ตามลำดับ อีกทั้ง XRD Pattern ของวัสดุผสมทั้งสอง ปรากฏเฟสใหม่ที่ตำแหน่ง 2hetaเท่ากับ 31.81°, 45.55° และ 56.56° ตรงกับทิศทางผลึก 200, 220 และ 222 ของ NaCl ตามลำดับ (JCPDS No. 5-0628) (Li et al., 2018) เกิดจากการเกิดอันตรกิริยา ระหว่างโมเลกุล Cl⁻ ของสารวัตถุดิบตั้งต้นและ Na⁺ ของวัสดุรูพรุนซิลิกา (Na₂Si₃O₇) ในขณะที่ XRD Patterns ของ 8hq Ni(II)@MCM (4.26d) ปรากฏลักษณะของวัสดุรูพรุนซิลิกา (MCM) ที่ตำแหน่ง 2heta เท่ากับ 29.46°, 35.49°และ 48.03° อีกทั้งพบเฟสใหม่ที่ 2heta 32.08°,39.09°,42.65°, และ 56.60° ซึ่งเป็นลักษณะของ Na(NO)₃ (JCPDS No. 36-1474) (Yang et al., 2016) เกิดจากผลของ อันตรกิริยาระหว่างโมเลกุล NO₃⁻ ของสารวัตถุดิบตั้งต้นและ Na⁺ ของวัสดุรูพรุนซิลิกา (Na₂Si₃O₇) และแสดงให้เห็นว่าการเตรียมวัสดุผสมเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับ 8hq ลงในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยการ เกิดปฏิกิริยาของของแข็ง (Solid-state Reaction) ผ่านขั้นตอนการเรียงลำดับบดทำให้เกิดสารเซิง ช้อนโลหะแทรนซิชันแทรกอยู่ภายในช่องว่างของรูพรุนวัสดุรูพรุนซิลิกา (Pimchan et al., 2011)

ภาพที่ 4.26 XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยเรียงลำดับบด: 8hq (a), MCM (b), 8hq_Co(II)@MCM (c), 8hq_Ni(II)@MCM (d) และ 8hq_Zn(II)@MCM (e)

ภาพที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์ของวัสดุผสมจากโลหะ แทรนซิชันกผสมลุ่มไอออน Cr/Fe(III และ Co(II)/Ni(II) พบว่า XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์ 8hq_Cr/Fe(II)@MCM และ8hq_Co/Ni(II)@MCM (4.27c-d) ไม่ปรากฏลักษณะพีกของ 8hq แสดง ว่าไม่มี 8hq อิสระอยู่ภายนอกหรือมีปริมาณน้อยจนไม่พบ (Pimchan et al., 2011) และปรากฏ ลักษณะของวัสดุรูพรุนซิลิกา (MCM) ที่ตำแหน่ง 2 θ เท่ากับ 29.56° และ 48.40° และพบเฟสใหม่ที่ ตำแหน่ง 2 θ เท่ากับ 31.81°, 45.55° และ 56.56° ตรงกับทิศทางผลึก 200, 220 และ 222 ของผลึก NaCl ตามลำดับ (JCPDS No. 5–0628) (Li et al., 2018) เกิดจากผลอันตรกิริยาระหว่างโมเลกุล Cl⁻ ของสารวัตถุดิบตั้งต้นและ Na⁺ ของวัสดุรูพรุนซิลิกา (Na₂Si₃O₇) และเฟสใหม่ที่ 2 θ = 39.06° ซึ่งเป็น ลักษณะของ Na(NO)₃ (JCPDS No. 36–1474) (Yang et al., 2016) เกิดจากผลของอันตรกิริยา ระหว่างโมเลกุล NO₃⁻ ของสารวัตถุดิบตั้งต้นและ Na⁺ ของวัสดุรูพรุนซิลิกา (Na₂Si₃O₇) แสดงให้เห็น ว่าการเตรียมวัสดุผสมเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับ 8hqลงในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยการเกิดปฏิกิริยาของ ของแข็ง (Solid–state Reaction) ผ่านขั้นตอนการเรียงลำดับบดทำให้เกิดสารเซิงซ้อนโลหะแทรนซิ ชันแทรกอยู่ภายในช่องว่างของวัสดุรูพรูนซิลิกา (Pimchan et al., 2011)

ภาพที่ 4.27 XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์สารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออนผสม Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยเรียงลำดับบด: 8hq (a), MCM (b), 8hq_ Cr/Fe(III)@MCM (c) และ 8hq_Co/Ni(II)@MCM (d)

4.2.1.4 ผลการวิเคราะห์โดยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปคโตรสโคปี (Fluorescence spectroscopy)

จากการศึกษาคุณสมบัติเชิงแสงของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับวัสดุรูพรุน ซิลิกาในสถานะของแข็งจากวิธีการเรียงลำดับบดด้วยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปคโตรสโคปี พบว่า กลไกการเปล่งแสงของ Fluorescence เกิดเมื่อสารเชิงซ้อนได้รับพลังงานกระตุ้น อิเล็กตรอนจากชั้น พลังงาน π ของ Phenoxide ไปยังชั้นพลังงาน π^* ของ Pyridine จากนั้นอิเล็กตรอนตกกลับมายัง ชั้นพลังงาน π จะเกิดการถ่ายเทพลังสถานะซิงเกล็ตกระตุ้น (S₁) ไปยังสถานะทริปเปล็ตกระตุ้น (T₁) พร้อมกับเกิดคลอสรีเล็กเซชันของอิเล็กตรอนร่วมด้วย จากนั้นอิเล็กตรอนพลังงานต่ำลงและตก กลับมายังสถานะ ซิงเกล็ตพื้น (S₀) จึงเกิดการเปล่งแสงที่ความยาวคลื่นต่าง ๆ (Pimchan et al., 2011) ดังภาพที่ 4.28 และแสดงลักษณะ Emission Spectra โดยจำแนกอภิปรายตามกลุ่มของ โลหะแทรนซิชันไอออน ดังภาพที่ 4.29–4.34

ภาพที่ 4.29 Emission Spectra ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด: 8hq_Cr(III)@MCM (a), 8hq_Fe(III)@MCM (b)

ภาพที่ 4.30 สีภายใต้แสง UV ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด: 8hq_Cr(III)@MCM (a), 8hq_Fe(III)@MCM (b)

เมื่อทดสอบสมบัติเชิงแสงโดยให้พลังงานที่ความยาวคลื่น 320 nm พบว่าวัสดุผสมของ 8hq Cr(III)@MCM และ 8hq Fe(III)@MCM ที่เตรียมได้จากวิธีการเรียงลำดับบดปรากฏพีกการเปล่ง สูงสุดที่ 471 และ 470 nm ตามลำดับ (4.29a–b) เกิดจากอิเล็กตรอนถ่ายเทพลังงานจาก ${}^{4}\mathrm{T}_{2}
ightarrow {}^{4}\mathrm{A}_{2}$ และ ${}^{4}T_{1} \rightarrow {}^{6}A_{1}$ ตามลำดับ (4.28) ซึ่งพีกมีการเปลี่ยนช่วงการเปล่งแสงเลื่อนไปทางสีฟ้า (Blueshifted) เมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อนอิสระ Cr(8hq)₃ (495 nm) และ Fe(8hq)₃ (494 nm) แสดงให้เห็น ้ว่ามีการเกิดอันตรกิริยาระหว่างวัสดุรูพรุนซิลิกา และสารเชิงซ้อนของแทรนซิชันไอออนกับ 8hq ทำให้ โครงสร้างขนาดเล็กลงส่งผลต่อการเลื่อนไปทางสีฟ้า (Blue-shifted) โดยเพิ่มความกว้างของแถบ ระดับพลังงาน (Band Gab Energy) ระหว่างชั้นระดับพลังงาน HOMO และ ชั้นระดับพลังงาน LUMO (Badiei, Goldooz, Ziarani & Abbasi, 2011; Pimchan et al., 2014) นอกจากนี้ พบว่า ประสิทธิภาพการเปล่งแสงของผลิตภัณฑ์ 8hq_Cr(III)@MCM และ 8hq_Fe(III)@MCM มีค่าสูงขึ้น เมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อนอิสระ Cr(8hq)₃ และ Fe(8hq)₃ ตามลำดับ (ตารางที่ 4.13) ซึ่งเป็นผลจาก การจัดเรียงโมเลกุลของสารเชิงซ้อนภายในวัสดุรูพรุนซิลิกา ช่วยลดการเกิด Concentration Quenching และ Self-absorption ทำให้เพิ่มการ Conjugate Rigidity ของผลิตภัณฑ์ (Sohmiya & Ogawa, 2011; Pimchan et al., 2014) โดยเปล่งแสงโทนสีน้ำเงินฟ้า (4.30) จะเห็นว่าผลิตภัณฑ์ ที่เตรียมได้จากโลหะ Cr(III) (4.30a) แสดงแสงที่ความชัดกว่า โลหะ Fe(III) (4.30b) สอดคล้องช่วง ความกว้างของพีกสูงสุดของ Cr(III) ที่มีลักษณะแคบกว่า Fe(III) ซึ่งอาจเป็นผลของ Moiety ของ NO3⁻ ้ที่มีบทบาทในกระบวนการเปล่งแสง โดยมีช่องว่างพลังงาน (2.92 eV) ที่ใกล้เคียงกับสารเชิงซ้อน นอกจากนี้ที่สถานะ 2p ของ Moiety NO3⁻ ยังช่วยสริมการถ่ายเทอิเล็กตรอนจากสถานะพื้นและ สถานะกระตุ้น (Addala et al., 2016) แสดงให้เห็นถึงว่าเตรียมวัสดุด้วยวิธีเรียงลำดับบดสามารถเพิ่ม ประสิทธิภาพการเปล่งแสงได้ดี

ภาพที่ 4.31 Emission Spectra วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co(II), Ni(II), Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด: 8hq_Co(II)@MCM (c), 8hq_Ni(II)@MCM (d), 8hq_Zn(II)@MCM (e)

ภาพที่ 4.32 สีภายใต้แสง UV ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co(II), Ni(II), Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด: 8hq_Co(II)@MCM (c), 8hq_Ni(II)@MCM (d), 8hq_Zn(II)@MCM (e)

ภาพที่ 4.31 และตารางที่ 4.13 แสดงวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับวัสดุรูพรุนซิลิกา (MCM) ที่เตรียมได้จากวิธีการเรียงลำดับบด โดยให้พลังงานที่ ความยาวคลื่น 320 nm กับ 8hq_Co(II)@MCM และ 8hq_Ni(II)@MCM (4.31c-d) และความยาว คลื่น 350 nm กับ 8hq_Zn(II)@MCM (4.30e) พบพีกการเปล่งสูงสุดที่ 474, 482 และ 493 nm เกิดจากอิเล็กตรอนถ่ายเทพลังงานจาก ${}^{4}T_{2} \rightarrow {}^{4}A_{2}$, ${}^{3}T_{2} \rightarrow {}^{3}A_{2}$, และ ${}^{1}T_{1} \rightarrow {}^{1}A_{1}$, ตามลำดับ (4.28) และพีกมีการเปลี่ยนค่าการเปล่งแสงเลื่อนไปทางสีฟ้า (Blue-shifted) เมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อนอิสระ Co(8hq)₂ (484 nm), Ni(8hq)₂ (483 nm) และ Zn(8hq)₂ (509 nm) แสดงให้เห็นว่ามีการเกิดอันตร กริยาระหว่างวัสดุรูพรุนซิลิกาและสารเชิงซ้อนของแทรนซิชันไอออนกับ 8hq ทำให้โครงสร้างมีขนาด เล็กลงส่งผลต่อการเลื่อนไปทางสีฟ้า (Blue-shifted) โดยเพิ่มความกว้างของแถบระดับพลังงาน (Band Gab Energy) ระหว่างชั้นแถบระดับพลังงาน HOMO และ ชั้นระดับพลังงาน LUMO (Badiei et al., 2011, Pimchan et al., 2014) นอกจากนี้พบว่าประสิทธิภาพการเปล่งของผลิตภัณฑ์ 8hq_Co(II)@MCM, 8hq_Ni(II)@MCM และ 8hq_Zn(II)@MCM มีค่าสูงขึ้นเมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อน อิสระ Co(8hq)₂, Ni(8hq)₂ และ Zn(8hq)₂ (ตารางที่ 4.13) ตามลำดับ เป็นผลจากการจัดเรียง โมเลกุลของสารเชิงซ้อนภายในเมเกิดโซพอรัสซิลิกาช่วยลดการเกิด Concentration Quenching และ Self-absorption ทำให้เพิ่มการ Conjugate Rigidity ของผลิตภัณฑ์ การถ่ายเทพลังงานของ โฟตอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นส่งผลให้ค่าความเข้มการเปล่งแสงเพิ่มขึ้น (Sohmiya & Ogawa, 2011; Pimchan et al., 2014) ผลิตภัณฑ์ที่ได้เปล่งแสงโทนสีน้ำเงินฟ้า (4.32) ซึ่งจะเห็นว่า ผลิตภัณฑ์ที่ได้ จากการเตรียมด้วยโลหะ Ni(II) จะให้ค่าความเข้มและความคมชัดมากที่สุด สอดคล้องช่วงความกว้าง ของพีกสูงสุดของ Cr(III) ที่มีลักษณะแคบกว่า Fe(III) ซึ่งอาจเป็นผลของ NO3⁻ ที่มีบทบาทใน กระบวนการเปล่งแสง (Addala et al., 2016) แสดงให้เห็นถึงว่าเตรียมวัสดุด้วยวิธีเรียงลำดับบด สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเปล่งแสงได้ดี

ภาพที่ 4.33 Emission Spectra วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด: 8hq_Cr/Fe(III)@MCM (f) และ 8hq_Co/Ni(III)@MCM (g)

ภาพที่ 4.34 สีภายใต้แสง UV ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co/Ni(II) กับ 8hq ใน วัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีเรียงลำดับบด: 8hq_Co/Ni(III)@MCM (g)

วัสดุผสมของสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับวัสดุรูพรุนซิลิกา (MCM) ที่เตรียมได้จากวิธีการเรียงลำดับบด ภาพที่ 4.33 และตารางที่ 4.13 โดยให้พลังงานที่ความ ยาวคลื่น 320 nm พบพีกการเปล่งสูงสุดที่ 474 และ 482 nm ของ 8hq Cr/Fe(III)@MCM (4.31f) และ 8hq_Co/Ni(III)@MCM (4.31g) ตามลำดับ เกิดจากอิเล็กตรอนถ่ายเทพลังงานจาก ${}^4T_2 \rightarrow {}^4A_2$ และ ${}^{3}T_{2} \rightarrow {}^{3}A_{2}$ ตามลำดับ ซึ่งพีกมีการเปลี่ยนค่าการเปล่งแสงเลื่อนไปทางสีแดง (Red-shifted) เมื่อ เทียบกับสารเชิงซ้อน Cr/Fe(8hq)₃ (467 nm) และ Co/Ni(8hq)₂ (477 nm) แสดงให้เห็นว่ามีการ เกิดอันตรกิริยาระหว่างวัสดุรูพรุนซิลิกาและสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออนกับ 8hq ทำให้โครงสร้าง ขนาดใหญ่ขึ้นส่งผลต่อการเลื่อนไปทางสีแดง (Red-shifted) เกิดจากวัสดุมีโครงสร้างของสารเชิงซ้อน 2 ชนิดที่สามารถเกิดการรวมกันเป็นกลุ่มก้อนใหญ่หรือมีโครงสร้างที่เกาะกันอย่างซับซ้อน (Integrate) ส่งผลให้ลดความกว้างของแถบระดับพลังงาน (Band gab energy) ระหว่างชั้นระดับพลังงาน HOMO และ ชั้นระดับพลังงาน LUMO (Badiei et al., 2011, Pimchan et al., 2014) สำหรับประสิทธิภาพ การเปล่งแสงพบว่า ผลิตภัณฑ์ 8hq_Cr/Fe(III)@MCM และ 8hq_Co/Ni(III)@MCM มีค่าสูงขึ้นเทียบ กับสารเชิงซ้อนอิสระ Cr/Fe(8hq)₃ และ Co/Ni(8hq)₂ (ตารางที่ 4.13) ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลจากการ ้จัดเรียงโมเลกุลของสารเชิงซ้อนภายในวัสดุรูพรุนซิลิกา ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพการเปล่งแสงได้ (Jiu Zhang, L., Liu, G., & Fan, 2009; He et al., 2018) อย่างไรก็ตามเมื่อศึกษาสีภายใต้แสง UV พบว่า ผลิตภัณฑ์ที่เตรียมได้จากโลหะผสม Co/Ni(II) เปล่งแสงสีโทนน้ำเงินฟ้า ในขณะที่ผลิตภัณฑ์ที่เตรียมได้ จากโลหะผสม Cr/Fe ไม่ปรากฏแสง สอดคล้องกับลักษณะพีกการเปล่งแสงสูงสุดที่โลหะผสม Co/Ni(II) มีพีกสูงและแคบ อาจเนื่องจากมีขนาดโมกุลเล็กกว่าจึงสามารถกระจายตัวภายในวัสดุรูพรุน ซิลิกาได้ดีกว่า เกิดการถ่ายเทพลังงานได้ดีกว่า ในขณะที่โลหะผสม Cr/Fe พีกต่ำและกว้าง อย่างไรก็ ตามจากการศึกษาการเตรียมวัสดุผสมด้วยวิธีเรียงลำดับบดสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเปล่งแสง (Pimchan et al., 2014)

4.2.2 ผลการเตรียมวัสดุผสมสารเซิงซ้อนโลหะแทรนซิชันและ 8–ไฮดรอกซีควิโนลีนใน วัสดุรูพรุนซิลิกา (Hybrid Materials) โดยการบดรวม (Mixed Ground)

4.2.2.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของโลหะแทรนซิชันด้วยเทคนิคอะตอมมิกแอบ ซอร์พชันสเปกโทรสโกปี (Atomic Absorption Spectroscopy) และสีของวัสดุผสม

จากการเตรียมวัสดุเปล่งแสงสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิทชัน Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II), Zn(II) กับ 8hqในวัสดุรูพรุนซิลิกา โดยวิธีการบดรวมเป็นเวลา 15 – 20 นาที ที่อุณหภูมิห้อง แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเทคนิค AAS ของ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II) และ Zn(II) ที่ความ ยาวคลื่น 357.87, 248.33, 240.73, 232.00 และ 213.86 nm จากการศึกษาเทียบกราฟมาตรฐาน (Calibration Curve) ของโลหะแต่ละชนิดที่ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R–Square) เท่ากับ 0.9977, 0.9976, 0.9982, 0.9977, 0.9973 และ 0.9966 ในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9

ปริมาณของโลหะแทรนซิชันจากการเตรียมด้วยวิธีการบดรวมด้วยเทคนิค AAS

Hybrid Matorials	Metal Ion	Color Appearance		
Hybrid Materials	(mg/g)			
Cr(8hq) ₃ @MCM	0.8757	Moss-green		
Fe(8hq) ₃ @MCM	0.9792	Black		
Co(8hq) ₂ @MCM	0.9362	Dark olive-green		
Ni(8hq) ₂ @MCM	0.9568	Yellow-green		
Zn(8hq) ₂ @MCM	0.9715	Light-yellow		
Cr/Fe(8hq) ₃ @MCM	Cr(III) = 0.4676	Light–black		
	Fe(III) = 0.4998			
Co/Ni(8hq) ₂ @MCM	$C_0(II) = 0.4520$	Light-spring green		
	Ni(II) = 0.4698			

จากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS ดังตารางที่ 4.9 ยืนยันว่ามีโลหะแทรนซิชันในวัสดุผสม เมื่อบดกับ 8hq พบว่าสีของผลิตภัณฑ์เปลี่ยนไปจาการตั้งต้น ดังภาพที่ 4.35–4.37 แสดงถึงสีการ เปลี่ยนแปลงโคออร์ดิเนชันของโลหะแทรนซิชันซึ่งอาจเกิดจากสารเกิดประกอบกับ 8hq

ภาพที่ 4.35 วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกา โดยวิธีการบดรวม: Cr(8hq)₃@MCM (a) และ Fe(8hq)₃@MCM (b)

จากภาพที่ 4.35 แสดงลักษณะของวัสดุผสม Cr(8hq)₃@MCM (4.35a) ปรากฏลักษณะเป็น ผงสีเขียว–มอส มีปริมาณโลหะ Cr(III) เท่ากับ 0.9362 mg/g และวัสดุผสม Fe(8hq)₃@MCM (4.35b) แสดงลักษณะเป็นผงสีดำ มีปริมาณโลหะ Fe(III) เท่ากับ 0.9792 mg/g

ภาพที่ 4.36 วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรู พรุนซิลิกาโดยวิธีการบดรวม: Co(8hq)₂@MCM (c), Ni(8hq)₂@MCM (d) และ Zn(8hq)₂@MCM (e)

จากภาพที่ 4.36 วัสดุผสม Co(8hq)₂@MCM (4.36c) แสดงลักษณะเป็นผงสีเขียวมะกอก เข้ม มีปริมาณโลหะ Co(II) 0.9362 mg/g, วัสดุผสม Ni(8hq)₂@MCM (4.36d) แสดงลักษณะเป็นผงสี เขียวเหลืองอ่อนมีปริมาณโลหะ Ni(II) 0.9568 mg/g และ วัสดุผสม Zn(8hq)₂@MCM (4.36e) แสดง ลักษณะเป็นผงสีเหลืองสว่าง มีปริมาณ Zn(II) 0.9715 mg/g

ภาพที่ 4.37 วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุ รูพรุนซิลิกาโดยวิธีการบดรวม: Cr/Fe(8hq)₃@MCM (f) และ Co/Ni(8hq)₂@MCM (g)

ภาพที่ 4.37 วัสดุผสม Cr/Fe(8hq)₃@MCM (4.37f) แสดงลักษณะเป็นผงสีดำอ่อน มี ปริมาณโลหะ Cr(III) 0.4676 mg/g และ Fe(III) 0.4998 mg/g ตามลำดับ และ ผลิตภัณฑ์วัสดุผสม Co/Ni(8hq)₂@MCM (4.37g) แสดงลักษณะเป็นผงสีเขียวสปริงอ่อน มีปริมาณ Co(II) 0.4520 mg/g และ Ni(II) 0.4698 mg/g ตามลำดับ

4.2.2.2 ผลการวิเคราะห์โดยเทคนิคฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์มอินฟราเรดสเปกโตรสโคปี (Fourier Transform Infrared Spectroscopy, FTIR)

จากการศึกษาด้วยฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์มอินฟราเรดสเปกโตรสโคปีของวัสดุผสมสาร เชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Cr(III) และ Fe(III) กับวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยวิธีการบดรวม จากภาพที่ 4.38 ตารางที่ 4.10 ผลิตภัณฑ์จากวัสดุ Cr(8hq)₃@MCM และ Fe(8hq)₃@MCM พบแถบการสั่นในที่ ตำแหน่ง 1025 และ1062 cm⁻¹ ตามลำดับ สอดคล้องกับการสั่นของพันธะ Si–O–Si Stretching ยืนยันการปรากฏของโครงสร้างวัสดุรูพรุนซิลิกา (Roschat et al., 2016) และพบแถบที่ค่อนข้าง กว้างที่ช่วง 3048–3286 cm⁻¹ ซึ่งเป็นแถบการสั่นของหมู่ไฮดรอกซิล (O–H) ที่แสดงถึงการเกิด Bridging กันระหว่าง Metal–OH (Freitas et al., 2015) การสั่นของพันธะ C–H Bend out–of– plane Vibration และ C–H Wag ที่เลขคลื่น 747, 784 และ 834 cm⁻¹ ของ Cr(8hq)₃@MCM (4.38c) และเลขคลื่น 739, 788, และ 834 cm⁻¹ ของ Fe(8hq)₃@MCM (4.38d) ตามลำดับ ซึ่งเป็น การสั่นของวงแหวนอะโรมาติกของ 8hq เกิดการเลื่อนไปตำแหน่งที่พลังงานสูงขึ้นเมื่อเทียบกับ ของแข็ง 8hq อิสระ คือ 705, 739, 778 และ 815 cm⁻¹ อีกทั้งพบแถบการสั่นที่ 1400–1700 cm⁻¹ สอดคล้องกับพันธะ Ring Stretching ของ 8hq แสดงว่ามีการเกิดโคออร์ดิเนชันระหว่างโลหะแทรน ซิชันไอออนและ 8hq (Pimchan et al., 2014)

ภาพที่ 4.38 FT–IR Spectra ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Cr(III) และ Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยการบดรวม (ก): 8hq (a), MCM (b), Cr(8hq)₃@MCM (c), และ Fe(8hq)₃@MCM (d) และภาพขยายช่วง 600–1700 cm⁻¹ (ข)

ภาพที่ 4.39 และตารางที่ 4.10 แสดง FT-IR Spectra ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนแทรน ชิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยวิธีการบดรวม ผลิตภัณฑ์จากวัสดุ Co(8hq)₂@MCM และ Zn(8hq)₂@MCM (4.39c,e) พบการสั่นที่ตำแหน่ง 1025 และ 1028 cm⁻¹ ตามลำดับ สอดคล้องกับการสั่นของพันธะ Si–O–Si Stretching และที่ตำแหน่ง 939 cm⁻¹ ของ Ni(8hq)₂@MCM (4.39d) สอดคล้องกับการสั่นของพันธะ Si–O Stretching ยืนยันการปรากฏของ โครงสร้างวัสดุรูพรุนซิลิกา (Roschat et al., 2016) และพบแถบการสั่นที่ช่วง 3043–3047 cm⁻¹ ซึ่ง เป็นแถบการสั่นของหมู่ไฮดรอกซิล (O–H) ที่แสดงถึงการเกิด Bridging กันระหว่าง Metal–OH (Freitas et al., 2015) การสั่นของพันธะ C–H Bend out–of–plane Vibration และ C–H Wag ที่ เลขคลื่น 729, 747, 784, 820 และ 878 cm⁻¹ ของ Co(8hq)₂@MCM ที่ตำแหน่งเลขคลื่น 731, 786, และ 819 cm⁻¹ ของ Ni(8hq)₂@MCM และที่ตำแหน่งเลขคลื่น 727, 786, 820 และ 878 cm⁻¹ ของ Zn(8hq)₂@MCM ตามลำดับ ซึ่งเป็นการสั่นของวงแหวนอะโรมาติกของ 8hq เกิดการเลื่อนไป ตำแหน่งที่พลังงานสูงขึ้นเมื่อเทียบกับของแข็ง 8hq อิสระ คือ 705, 739, 778 และ 815 cm⁻¹ อีกทั้ง ยังพบแถบการสั่นที่ช่วง 1400–1700 cm⁻¹ สอดคล้องกับพันธะ Ring Stretching ของ 8hq แสดงว่า มีการเกิดโคออร์ดิเนชันระหว่างโลหะแทรนซิชันไอออนและ 8hq (Pimchan et al., 2014)

ภาพที่ 4.39 FT-IR Spectra ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยการบดรวม (ก): 8hq (a), MCM (b), Co(8hq)₂@MCM (c), Ni(8hq)₂@MCM (d) และ Zn(8hq)₂@MCM (e) และภาพขยายช่วงตำแหน่ง เลขคลื่น 1400–1700 cm⁻¹ (ข)

ภาพที่ 4.40 ตารางที่ 4.10 FT-IR Spectra ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน ผสม Cr/Fe(II) และ Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยวิธีการบดรวม พบว่าผลิตภัณฑ์จาก วัสดุ Cr/Fe(8hq)₃@MCM และ Co/Ni(8hq)₂@MCM พบแถบการสั่นที่ตำแหน่ง 1032 และ 1019 cm⁻¹ ตามลำดับ สอดคล้องกับการสั่นของพันธะ Si–O–Si Stretching ยืนยันการปรากฏของ โครงสร้างวัสดุรูพรุนซิลิกา (Roschat et al., 2016) และพบแถบที่ค่อนข้างกว้างที่ 3048 cm⁻¹ ซึ่ง เป็นแถบการสั่นของหมู่ไฮดรอกซิล (O–H) ที่แสดงถึงการเกิด Bridging กันระหว่าง Metal–OH (Freitas et al., 2015) การสั่นของพันธะ Out of plane C–H Bending Vibrations และ C–H Wag ที่เลขคลื่น 742, 789 และ 821 cm⁻¹ ของ Cr/Fe(8hq)₃@MCM (4.40c) และที่เลขคลื่น 735, 787, และ 818 cm⁻¹ ของ Co/Ni(8hq)₂@MCM (4.40d) ตามลำดับ บ่งบอกการสั่นของวงแหวนอะโรมาติก ของ 8hq เกิดการเลื่อนไปตำแหน่งที่พลังงานสูงขึ้นเมื่อเทียบกับของแข็ง 8hq อิสระที่ตำแหน่ง 705, 739, 778 และ 815 cm⁻¹ อีกทั้งยังพบแถบการสั่นที่ช่วงเลขคลื่น 1400–1700 cm⁻¹ สอดคล้องกับ พันธะ Ring Stretching ของ 8hq แสดงให้เห็นว่ามีการเกิดโคออร์ดิเนชันระหว่างโลหะแทรนซิชัน ไอออนและ 8hq (Pimchan et al., 2014)

Wavenumber (cm⁻¹) **ภาพที่ 4.40** FT-IR Spectra ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Cr/Fe(III) และ

Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยวิธีการบดรวม (ก): 8hq (a), MCM (b), Cr/Fe(8hq)₃@MCM (c), และ Co/Ni(8hq)₂@MCM (d) และภาพขยายช่วง 1400–1700 cm⁻¹ (ข)

T

ตารางที่ 4.10

ความถี่และชนิดการสั่นของพันธะด้วยเทคนิค FT–IR ของวัสดุผสมที่ได้จากวิธีการบดรวม

	Wavenumber (cm ⁻¹)						
Assignment	Cr(8hq)3@MCM	Fe(8hq)3@MCM	Co(8hq) ₂ @MCM	Ni(8hq)2@MCM	Zn(8hq) ₂ @MCM	Cr/Fe(8hq)3@MCM	Co/Ni(8hq) ₂ @MCM
Si–O–Si + Si–O	1025	1062	1025	939	1028	1032	1019
Stretching							
Metal–O–H	3286	3048	3046	3047	3043	3048	3048
Stretching		3460				3204	3347
Ring Stretching	1578	1686	1496	1579	1494	1459	1458
	1657	1572	1573	1632	1569	1495	1498
	1726		1637		1600	1575	1577
C–H Bending + Ring Stretching	1453	1374 1458	1374 1457	1458 1499	1640 1381 1456	1368	1367
C–H Bending	1357	1322	1318	1362	1319	1317	1322
C–H Stretching + C–H Bending		1272	1222 1278	1222	1226 1276	1225 1280	1224
C–O Stretching			1105	1094	1104	1103	1173
+ C–H Bending			1134		1134		1097
C–H Bend out–	747	739	747	731	727	742	735
of-plane	784	788	784	786	786	789	787
+ C–H Wag	834	815	820	819	820	821	818
		834	878		878		

	Wavenumber (cm ⁻¹)						
Assignment	Cr(8hq) ₃ @MCM	Fe(8hq) ₃ @MCM	Co(8hq)2@MCM	Ni(8hq) ₂ @MCM	Zn(8hq) ₂ @MCM	Cr/Fe(8hq)3@MCM	Co/Ni(8hq)2@MCM
In–plane Ring	617	588	645	636	648	522	604
Deformation						576	642
						631	

4.2.2.3 ผลการวิเคราะห์เทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์ (X-ray Diffractometer,

XRD)

จากผลการวิเคราะห**์ด้วยเทคนิคการเลี้ยว**เบนรังสีเอ็กซ์แบบผงของวัสดุผสมเชิงซ้อน โลหะแทรนซิชันกับ 8hq ลงในวัสดุรูพรุนซิลิกา จากการเตรียมโดยปฏิกิริยาในสถานะของแข็ง ด้วยวิธีการบดรวม จากภาพที่ 4.41 พบว่า XRD Pattern ของ Cr(8hq)3@MCM (4.41c) และ Fe(8hq)₃@MCM (4.41d) ไม่ปรากฏลักษณะพีกของ 8hq แสดงว่าไม่มี 8hq อิสระอยู่ภายนอกหรือ มีปริมาณน้อยจนไม่พบ (Pimchan et al., 2011) และ XRD Pattern ของ Cr(8hq)₃@MCM (4.41c) ปรากฏลักษณะของวัสดุรูพรุนซิลิกา (MCM) ที่ตำแหน่ง 2hetaเท่ากับ 23.32°, 29.54°, 35.57° และ 48.01° และพบเฟสใหม่ที่ตำแหน่ง 2hetaเท่ากับ 31.99°, 39.11°, 42.69° และ 56.58° ซึ่งเป็นลักษณะ ของ Na(NO)3 (JCPDS No. 36–1474) (Yang et al., 2016) เป็นผลจากการเกิดอันตรกิริยาระหว่าง โมเลกุล NO3⁻ ของสารวัตถุดิบตั้งต้น Cr(NO)3 และ Na⁺ ของวัสดุรูพรุนซิลิกา (Na2Si3O7) ในขณะที่ XRD Pattern ของ Fe(8hq)₃@MCM (4.41d) ปรากฏลักษณะของวัสดุรูพรุนซิลิกา (MCM) ที่ ตำแหน่ง 2hetaเท่ากับ 23.55°. 30.15°. 35.27° และ 38.07° อีกทั้งพบเฟสใหม่ที่ 2hetaเท่ากับ 31.73°. 45.53° และ 56.31° ตรงกับทิศทางผลึก 200, 220 และ 222 ของ NaCl ตามลำดับ (JCPDS No. 5-. 0628) (Li et al., 2018) เกิดจากการเกิดอันตรกิริยาระหว่างโมเลกุล Cl⁻ ของสารวัตถุดิบตั้งต้น ${\sf FeCl}_3$ และ Na⁺ ของวัสดุรูพรุนซิลิกา (Na_2Si_3O_7) แสดงให้เห็นว่าการเตรียมวัสดุผสมเชิงซ้อนโลหะ แทรนซิชันกับ 8hq ลงในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยการเกิดปฏิกิริยาของของแข็ง (Solid-state Reaction) ด้วยวิธีการบดรวมทำให้เกิดสารเซิงซ้อนโลหะแทรนซิชันแทรกอยู่ภายในช่องว่างของวัสดุรูพรุนซิลิกา (Pimchan et al., 2011)

ภาพที่ 4.41 XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Cr(III) และ Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยการบดรวม: 8hq (a), MCM (b), Cr(8hq)₃@MCM (c), และ Fe(8hq)₃@MCM (d)

ภาพที่ 4.42 ผลการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์ของวัสดุผสมจากโลหะ แทรนซิชันกลุ่มไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) พบว่า XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์ไม่ปรากฏ ้ลักษณะพีกของ 8hq แสดงว่าไม่มี 8hq อิสระอยู่ภายนอกหรือมีปริมาณน้อยจนไม่พบ (Pimchan et al., 2011) และ XRD Pattern ของ Co(8hq),@MCM (4.42c) ปรากฏลักษณะของวัสดุรูพรุนซิลิกา (MCM) ที่ตำแหน่ง 2heta เท่ากับ 23.71°, 27.00°, 36.78° และ 37.95° และ XRD Pattern ของ Zn(8hq)₂@MCM (4.42e) ปรากฏลักษณะของวัสดุรูพรุนซิลิกา (MCM) ที่ตำแหน่ง 2hetaเท่ากับ 23.63°, 27.08° และ 36.84° ตามลำดับ อีกทั้ง XRD Pattern ของวัสดุผสมทั้งสองปรากฏเฟสใหม่ที่ ตำแหน่ง 2hetaเท่ากับ 31.79°, 45.49° และ 56.56° ตรงกับทิศทางผลึก 200, 220 และ 222 ของ NaCl ตามลำดับ (JCPDS No. 5-0628) (Li et al., 2018) เกิดจากการเกิดอันตรกิริยาระหว่าง โมเลกุล Cl⁻ ของสารวัตถุดิบตั้งต้นและ Na⁺ ของวัสดุรูพรุนซิลิกา (Na₂Si₃O₇) ในขณะที่ XRD Patterns ของ Ni(8hq)₂@MCM (4.42d) ปรากฏลักษณะของวัสดุรูพรุนซิลิกา (MCM) ที่ตำแหน่ง 2hetaเท่ากับ 29.46°, 35.45° และ 48.50° อีกทั้งพบเฟสใหม่ที่ตำแหน่ง 2hetaเท่ากับ 32.05°, 39.01°, 42.61°, และ 56.60° ซึ่งเป็นลักษณะของ Na(NO)₃ (JCPDS No. 36-1474) (Yang et al., 2016) เกิดจากผลของอันตรกิริยาระหว่า<mark>งโมเลกุล NO3⁻ ของสา</mark>รวัตถุดิบตั้งต้นและ Na⁺ ของวัสดุรูพรุนซิลิกา (Na₂Si₃O₇) แสดงว่าการเตรียมวัสดุผสมเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับ 8hq ลงในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดย การเกิดปฏิกิริยาของของแข็ง (Solid-state Reaction) ผ่านขั้นตอนการบดรวมทำให้เกิดสารเซิงช้อน โลหะแทรนซิชันแทรกอยู่ภายในช่องว่างของรูพรุนวัสดุรูพรุนซิลิกา (Pimchan et al., 2011)

ภาพที่ 4.42 XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยการบดรวม: 8hq (a), MCM (b), Co(8hq)₂@MCM (c), Ni(8hq)₂@MCM (d) และ Zn(8hq)₂@MCM (e)

ภาพที่ 4.43 ผลการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์ของวัสดุผสมจากโลหะ ผสม Cr/Fe(III และ Co(II)/Ni(II) พบว่า XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์ 8hq_Cr/Fe(II)@MCM และ 8hq_Co/Ni(II)@MCM (4.43c-d) ไม่ปรากฏลักษณะพีกของ 8hq แสดงว่าไม่มี 8hq อิสระอยู่ ภายนอกหรือมีปริมาณน้อยจนไม่พบ (Pimchan et al., 2011) และปรากฏลักษณะของวัสดุรูพรุนซิลิ กา (MCM) ที่ตำแหน่ง 2∂ เท่ากับ 29.56°, 35.43° และ 48.05° และพบเฟสใหม่ที่ตำแหน่ง 2∂ เท่ากับ 31.87°, 45.39°, 45.57° และ 56.60° ตรงกับทิศทางผลึก 200, 220 และ 222 ของ NaCl ตามลำดับ (JCPDS No. 5–0628) (Li et al., 2018) เกิดจากการเกิดอันตรกิริยาระหว่างโมเลกุล Cl⁻ ของสารวัตถุดิบตั้งต้นและ Na⁺ ของวัสดุรูพรุนซิลิกา (Na₂Si₃O₇) และเฟสใหม่ของ Na(NO)₃ (JCPDS No. 36–1474) เท่ากับ 39.09° (Yang et al., 2016) แสดงให้เห็นว่าการเตรียมวัสดุผสมเชิงซ้อน โลหะแทรนซิชันกับ 8hq ลงในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยการเกิดปฏิกิริยาของของแข็ง (Solid–state Reaction) ผ่านขั้นตอนการบดรวมทำให้เกิดสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันแทรกอยู่ภายในช่องว่างวัสดุ รูพรุนซิลิกา (Pimchan et al., 2011)

ภาพที่ 4.43 XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออนผสม Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยบดรวม: 8hq (a), MCM (b), 8hq_ Cr/Fe(III)@MCM (c) และ 8hq_Co/Ni(II)@MCM (d)

4.2.2.4 ผลการวิเคราะห์โดยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปคโตรสโคปี (Fluorescence Spectroscopy

จากการศึกษาคุณสมบัติเชิงแสงของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับวัสดุรูพรุนซิลิ กาในสถานะของแข็งจากวิธีการบดรวมด้วยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปคโตรสโคปี พบว่าสมบัติการ เปล่งแสง Fluorescence มีกลไกการเปล่งแสง เมื่อแทรนซิชันไอออนได้รับพลังงานกระตุ้น อิเล็กตรอนจากชั้นพลังงาน A_{2g} ของ Phenoxide ไปยังชั้นพลังงาน T_{2g} ของ Pyridine ($\pi \rightarrow \pi^*$) เมื่อ อิเล็กตรอนตกลับมายังชั้นพลังงาน A_{2g} ($\pi^* \rightarrow \pi$) จะเกิดการถ่ายเทพลังสถานะซิงเกล็ตกระตุ้น (S_1) ไปยังสถานะทริปเปล็ตกระตุ้น (T_1) พร้อมกับเกิดคลอสรีเล็กเซชันของอิเล็กตรอนร่วมด้วย จากนั้น อิเล็กตรอนพลังงานต่ำลงและตกกลับมายังสถานะซิงเกล็ตพื้น (S_0) จึงเกิดการเปล่งแสงที่ความยาว คลื่นต่าง ๆ (Pimchan et al., 2011) ดังภาพ 4.44 และแสดงลักษณะ Emission Spectra โดย จำแนกอภิปรายตามกลุ่มแทรนซิชันไอออน ดังภาพที่ 4.45–4.49

ภาพที่ 4.44 กลไกการเปล่งแสงของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับวัสดุรูพรุนซิลิกาที่ เตรียมจากวิธีการบดรวม

ภาพที่ 4.45 Emission Spectra ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการบดรวม: Cr(8hq)₃@MCM (a), Fe(8hq)₃@MCM (b)

ภาพที่ 4.46 สีภายใต้แสง UV ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการบดรวม: Cr(8hq)₃@MCM (a), Fe(8hq)₃@MCM (b)

การสมบัติเชิงแสงโดยให้พลังงานที่ความยาวคลื่น 320 nm พบว่าวัสดุผสมของ . Cr(8hq)₃(III)@MCM (4.45a) และ Fe(8hq)₃@MCM (4.45b) ที่เตรียมได้จากวิธีการบดรวมปรากฏ พีกการเปล่งแสงสูงสุดที่ 487 และ 470 nm เกิดจากอิเล็กตรอนถ่ายเทพลังงานจาก ${}^4T_2 \rightarrow {}^4A_2$ และ ${}^{4}T_{1} \rightarrow {}^{6}A_{1}$ ตามลำดับ (4.44) ซึ่งพีกมีการเปลี่ยนช่วงการเปล่งแสงเลื่อนไปทางสีฟ้า (Blue-shifted) เมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อนอิสระ Cr(8hq)₃ (495 nm) และ Fe(8hq)₃ (494 nm) แสดงให้เห็นว่ามีการ เกิดอันตรกิริยาระหว่างรูพรุนวัสดุรูพรุนซิลิกาและสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออนกับ 8hq ทำให้ ้โครงสร้างมีขนาดเล็กลงจึงส่งผลต่อการเลื่อนไปทางสีฟ้า (Blue-shifted) โดยเพิ่มความกว้างของแถบ ระดับพลังงาน (Band Gab Energy) ระหว่างชั้นระดับพลังงาน HOMO และ ชั้นระดับพลังงาน LUMO (Badiei et al., 2011, Pimchan et al., 2014) นอกจากนี้พบว่าประสิทธิภาพการเปล่งแสง ของผลิตภัณฑ์ Cr(8hq)3@MCM และ Fe(8hq)3(III)@MCM มีค่าสูงขึ้นเมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อนอิสระ Cr(8qh)₃ และ Fe(8qh)₃ ตามลำดับ (ตารางที่ 4.13) ซึ่งเป็นผลจากการจัดเรียงโมเลกุลของสาร เชิงซ้อนภายในวัสดุรูพรุนซิลิกา ช่วยลดการเกิด Concentration Quenching และ Self-absorption (Sohmiya & Ogawa, 2011; Pimchan et al., 2014) ของผลิตภัณฑ์ แสดงสีการเปล่งแสงเป็นสีน้ำ เงินฟ้า (4.46) เมื่อศึกษาสีภายใต้แสง UV โดยผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโลหะ Cr(III) แสดงแสงที่คมชัดกว่า โลหะ Fe(III) สอดคล้องช่วงความ<mark>กว้างของพีกสูงสุดของที่</mark>มีลักษณะแคบกว่า อาจเป็นผลของ NO₃⁻ ที่ มีบทบาทในกระบวนการเปล่งแสง (Addala et al., 2016) โดยมีช่องว่างพลังงาน (2.92 eV) ที่ ใกล้เคียงกับสารเชิงซ้อน นอกจากนี้ที่สถานะ 2p ของ Moiety NO3⁻ ยังช่วยสริมการถ่ายเท อิเล็กตรอนจากสถานะพื้นและสถานะกระตุ้น (Addala et al., 2016) อย่างไรก็ตามผลิตภัณฑ์แสดง ค่าความเข้มแสงแสดงว่ามีประสิทธิภาพน้อยกว่าผลิตของผลิตภัณฑ์ที่เตรียมด้วยวิธีการเรียงลำดับบด อาจเนื่องจากโมเลกุลของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการบดรวมมีขนาดใหญ่ โครงสร้างซับซ้อนกว่า ทำให้ลด Conjugate Rigidity ของผลิตภัณฑ์ (He et al., 2018)

ภาพที่ 4.47 Emission Spectra วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการบดรวม: Co(8hq)₂@MCM (แทรก c), Ni(8hq)₂@MCM (d) และ Zn(8hq)₂@MCM (e)

ภาพที่ 4.48 สีภายใต้แสง UV ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการบดรวม: Ni(8hq)₂@MCM (d) และ Zn(8hq)₂@MCM (e)

ภาพที่ 4.47 และตารางที่ 4.13 แสดงวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับวัสดุรูพรุนซิลิกา (MCM) ที่เตรียมได้จากวิธีการบดรวม โดยให้พลังงานที่ความ ียาวคลื่น 320 nm กับ Co(8hq),@MCM และ Ni(8hq),@MCM และความยาวคลื่น 350 nm กับ Zn(8hq)₂@MCM พบพึกการเปล่งสูงสุดที่ 484, 492 และ 539 nm ตามลำดับ เกิดจากการถ่ายเท พลังงานจาก ${}^{4}T_{2} \rightarrow {}^{4}A_{2}$ และ ${}^{4}T_{1} \rightarrow {}^{6}A_{1}$ ตามลำดับ (4.44) โดยพีกของวัสดุ Ni(8hq)₂@MCM (4.47d) และ Zn(8hq)₂@MCM (4.47e) มีการเปลี่ยนค่าการเปล่งแสงเลื่อนไปทางสีแดง (Red-shifted) เมื่อ เทียบกับสารเชิงซ้อนอิสระ Ni(8hq)₂ (483 nm) และ Zn(8hq)₂ (509 nm) โดยจะปรากฏสีของ ผลิตภัณฑ์ Ni(8hq)₂@MCM เป็นสีฟ้าน้ำเงินเขียว และสีของผลิตภัณฑ์ Zn(8hq)₂@MCM เป็นสี ้น้ำเหลือง (4.48) แสดงให้เห็นว่ามีการเกิดอันตรกิริยาระหว่างรูพรุนวัสดุรูพรุนซิลิกาและสารเชิงซ้อน ของแทรนซิชันไอออนกับ 8hg ทำให้โครงสร้างขนาดใหญ่ขึ้นส่งผลต่อการเลื่อนไปทางสีแดง (Redshifted) เกิดจากการจัดเรียงโมเลกุลของสารเชิงซ้อนที่ไม่เป็นระเบียบและ/หรือมีการเกาะรวมกัน ของโมเลกุลภายในรูพรุนวัสดุรูพรุนซิลิกา ส่งผลให้เกิดการลดความกว้างของแถบระดับพลังงาน (Band Gab Energy) ระหว่างชั้นระดับพลังงาน HOMO และ ชั้นระดับพลังงาน LUMO (Badiei et al., 2011, Khaorapapong et al., 2011) ประสิทธิภาพการเปล่งแสงพบว่าประสิทธิภาพการ เปล่งแสงของผลิตภัณฑ์ Ni(8hq)₂@MCM และ Zn(8hq)₂(III)@MCM มีค่าสูงขึ้นเมื่อเทียบกับสาร เชิงซ้อนอิสระ Ni(8hq)₂ และ Zn(8qh)₂ ตามลำดับ เมื่อศึกษาสีภายใต้แสง UV พบว่าผลิตภัณฑ์ เปล่งแสงสีฟ้า-เขียวและสีเหลือง (4.48) ตาลำดับ สำหรับประสิทธิภาพการเปล่งแสงของผลิตภัณฑ์ Co(8hq)₂)@MCM แสดงค่าความเข้มแสงเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อนอิสระ Co(8qh)₂ (ตารางที่ 4.13) ซึ่งสอดคล้องกับผลของสีภายใต้แสง UV พบว่าผลิตภัณฑ์ไม่ปรากภูแสง เป็นผลจาก การฟอร์มโมเลกุลของสารเชิงซ้อนภายในวัสดุรูพรุนซิลิกาไม่เปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนแปลงน้อยมาก จึงเกิด Concentration Quenching และ Self-absorption ของผลิตภัณฑ์ แสดงให้เห็นถึงว่าเตรียม ้ วัสดุด้วยวิธีบดรวมยังสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเปล่งแสง (Sohmiya & Ogawa, 2011; Pimchan et al., 2014)

ภาพที่ 4.49 Emission Spectra วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการบดรวม: Cr/Fe(8hq)₃@MCM (แทรก f) และ Co/Ni(8hq)₂@MCM (g)

วัสดุผสมของสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) และวัสดุรูพรุน ซิลิกา (MCM) ที่เตรียมได้จากวิธีการบดรวม ภาพที่ 4.49 และตารางที่ 4.13 โดยให้พลังงานที่ความ ยาวคลื่น 320 nm พบพีกการเปล่งแสงสูงสุดที่ 477 และ 487 nm ของ Cr/Fe(8hq)₃@MCM (4.49f) และ Co/Ni(8hq)₂@MCM (4.49g) ตามลำดับ เกิดจากอิเล็กตรอนถ่ายเทพลังงานจาก ${}^{4}T_{2} \rightarrow {}^{4}A_{2}$ (4.44) ปรากฏพีกเปลี่ยนค่าการเปล่งแสงเลื่อนไปทางสีแดง (Red-shifted) เมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อน อิสระ Cr/Fe(8hq)₃ (467 nm) และ Co/Ni(8hq)₂ (477 nm) แสดงให้เห็นว่ามีการเกิดอันตรกิริยา ระหว่างวัสดุรูพรุนซิลิกาและสารเชิงซ้อนของแทรนซิชันไอออนกับ 8hq ทำให้โครงสร้างขนาดใหญ่ขึ้น จากการที่ผสมสารเชิงซ้อน 2 ชนิดซึ่งสามารถเกิดการรวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อนและ/หรือมีการจัดเรียง ตัวที่สลับซับซ้อนมากขึ้น ส่งผลต่อการเลื่อนไปทางสีแดง (Red-shifted) โดยลดความกว้างของแถบ ระดับพลังงาน (Band Gab Energy) ระหว่างชั้นระดับพลังงาน HOMO และชั้นระดับพลังงาน LUMO (Pimchan et al., 2011) สำหรับประสิทธิภาพการเปล่งแสง พบว่าค่าความเข้มแสงของ ผลิตภัณฑ์ Cr/Fe(8hq)₃@MCM ลดลงเมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อนอิสระ Cr/Fe(8hq)₃ เป็นผลจากการ จัดเรียงโมเลกุลของสารเชิงซ้อนภายในวัสดุรูพรุนซิลิการวมกันเป็นก้อนใหญ่จึงเพิ่มการเกิด Concentration Quenching และ Self-absorption ของผลิตภัณฑ์และ/หรือการเพิ่มชนิดของ โลหะแทรนซิชันดึงดูดพลังงานจา<mark>ก 8hq ทำให้พลังงาน</mark>การปล่อยของ 8hq ลดลง (Jiu et al., 2009; He et al., 2018) และความเข้มแสงของผลิตภัณฑ์ Co/Ni(8hq)₂@MCM เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับสาร เชิงซ้อนอิสระ Co/Ni(8hq)₂ (ตารางที่ 4.13) เป็นผลจากการจัดเรียงโมเลกุลของสารเชิงซ้อนภายใน ้ วัสดุรูพรุนซิลิกาและ/หรือจากการเปล่งแสงของวัสดุผสมโลหะ Ni ที่มีประสิทธิภาพมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อศึกษาสีภายใต้แสง UV พบว่าผลิตภัณฑ์ไม่ปรากฏสีเปล่งแสงที่ตามองเห็นได้ สอดคล้องกับประ สิทธิภาการเปล่งแสงที่มีค่าน้อย แสดงให้เห็นถึงว่าเตรียมวัสดุด้วยวิธีการบดรวมส่วนใหญ่สามารถเพิ่ม ประสิทธิภาพการเปล่งแสงได้ (Sohmiya & Ogawa, 2011; Pimchan et al., 2014)

4.2.3 ผลการเตรียมวัสดุผสมสารเซิงซ้อนโลหะแทรนซิชันและ 8–ไฮดรอกซีควิโนลีนใน วัสดุรูพรุนซิลิกา (Hybrid Materials) โดยการดูดซับโลหะก่อนบด (Metal Absorption)

4.2.3.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของโลหะแทรนซิชันด้วยเทคนิคอะตอมมิกแอบ ซอร์พชันสเปกโทรสโกปี (Atomic Absorption Spectroscopy) และสีของวัสดุผสม

จากการเตรียมวัสดุเปล่งแสงสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II), Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกา โดยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด เป็นเวลา 15 – 20 นาที ที่ อุณหภูมิห้อง แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเทคนิค AAS ของ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II) และ Zn(II) ที่ความยาวคลื่น 357.87, 248.33, 240.73, 232.00 และ 213.86 nm จากการศึกษาเทียบ กราฟมาตรฐาน (Calibration Curve) ของโลหะแต่ละชนิดที่ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R–Square) เท่ากับ 0.9977, 0.9976, 0.9982, 0.9977, 0.9973 และ 0.9966 ในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11

ปริมาณของโลหะแทรนซิชันเตรียมจากวิธีการดูดซับโลหะก่อนบดด้วยเทคนิค AAS

	Hybrid Materials	Metal Ion	Color Appearance	
		(mg/g)		
-	8hq@Cr(III)_MCM	0.9435	Light moss-green	
	8hq@Fe(III)_MCM	0.9739	Black	
	8hq@Co(II)_MCM	0.9327	Khaki–camel	
	8hq@Ni(II)_MCM	0.9362	Light-green	
	8hq@Zn(II)_MCM	0.9126	Light-yellow	
	8hq@Cr/Fe(III)_MCM	Cr(III) = 0.4902	Brow-black	
	8hq@Co/Ni(II)_MCM	Fe(III) = 0.4605		
		Co(II) = 0.4776	Khaki–camel	
_		Ni(II) = 0.4927		

จากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS ดังตารางที่ 4.11 ยืนยันว่ามีโลหะแทรนซิชันในวัสดุ ผสม เมื่อบดกับ 8hq พบว่าสีของผลิตภัณฑ์เปลี่ยนไปจาการตั้งต้น ดังภาพที่ 4.50–4.52 แสดงถึงสี การเปลี่ยนแปลงโคออร์ดิเนชันของโลหะแทรนซิชันซึ่งอาจเกิดจากสารเกิดประกอบกับ 8hq

ภาพที่ 4.50 วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III), Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกา โดยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด: 8hq@Cr(III)_MCM (a) และ 8hq@Fe(III)_MCM (b)

จากภาพที่ 4.50 แสดงลักษณะของวัสดุผสม 8hq@Cr(III)_MCM (4.45a) ปรากฏลักษณะ เป็นผงสีเขียว–มอสอ่อน มีปริมาณโลหะ Cr(III) เท่ากับ 0.9435 mg/g และวัสดุผสม 8hq@Fe(III) MCM (4.50b) แสดงลักษณะเป็นผงสีดำ มีปริมาณโลหะ Fe(III) เท่ากับ 0.9792 mg/g

ภาพที่ 4.51 วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรู พรุนซิลิกาโดยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด: 8hq@Co(II)_MCM (c), 8hq@Ni(II)_MCM (d) และ 8hq@Zn(II)_MCM (e)

ภาพที่ 4.51 วัสดุผสม 8hq@Co(II)_MCM (4.51c) แสดงลักษณะเป็นผงสีน้ำตาลคาเมล มีปริมาณ Co(II) เท่ากับ 0.9362 mg/g, วัสดุผสม 8hq@Ni(II)_MCM (4.51d) แสดงลักษณะเป็นผงสี เขียวเหลืองอ่อน มีปริมาณโลหะ Ni(II) เท่ากับ 0.9568 mg/g และ วัสดุผสม 8hq@Zn(II)_MCM (4.51e) แสดงลักษณะเป็นผงสีเหลืองสว่าง มีปริมาณโลหะ Zn(II) เท่ากับ 0.9126 mg/g

ภาพที่ 4.52 วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุ รูพรุนซิลิกาโดยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด: 8hq@Cr/Fe(III)_ MCM (f) และ 8hq@Co/Ni(II)_MCM (g)

ภาพที่ 4.52 วัสดุผสม 8hq@Cr/Fe(III)_ MCM (4.52f) แสดงลักษณะเป็นผงสีน้ำตาลดำ อ่อน มีปริมาณโลหะ Cr(III) เท่ากับ 0.4902 mg/g และ Fe(III) เท่ากับ 0.4605 mg/g ตามลำดับ และ วัสดุผสม 8hq@Co/Ni(II)_MCM (4.52g) แสดงลักษณะเป็นผงสีน้ำตาลกากี มีปริมาณโลหะ Co(II) เท่ากับ 0.4776 mg/g และ Ni(II) เท่ากับ 0.4927 mg/g ตามลำดับ

4.2.3.2 ผลการวิเคราะห์โดยเทคนิคฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์มอินฟราเรดสเปกโตรสโคปี (Fourier Transform Infrared Spectroscopy, FTIR)

จากการศึกษาด้วยฟูเรียร์ทรานส์ฟอร์มอินฟราเรดสเปกโตรสโคปีของวัสดุผสมสารเชิงซ้อน แทรนซิชันไอออน Cr(III) และ Fe(III) กับวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด จากภาพที่ 4.53 ตารางที่ 4.12 ผลิตภัณฑ์ 8hq@Cr(III)_MCM (4.53c) พบแถบการสั่นตำแหน่ง 970 cm⁻¹ สอดคล้องกับการสั่นของพันธะ Si–O Stretching ซึ่งยืนยันว่าสารเชิงซ้อนเกิดภายนอกรูพรุน เนื่องจากไม่เปลี่ยนโครงสร้างของพันธะ Si–O และ 8hq@Fe(III)_MCM (4.53d) พบแถบการสั่นในที่ ตำแหน่ง 1062 cm⁻¹ สอดคล้องกับการสั่นของพันธะ Si–O–Si Stretching ยืนยันการปรากฏของ โครงสร้างวัสดุรูพรุนซิลิกา (Roschat et al., 2016) และพบแถบค่อนข้างกว้างที่ 3175–3227 cm⁻¹ ซึ่งเป็นแถบการสั่นของหมู่ไฮดรอกซิล (O–H) ที่แสดงถึงการเกิด Bridging กันระหว่าง Metal–OH (Freitas et al., 2015) การสั่นของพันธะ C–H Bend out–of–plane Vibration และ C–H Wag ที่ เลขคลื่น 740, 789 และ 816 cm⁻¹ ของ 8hq@Cr(III)_MCM และ 740, 786, และ 813 cm⁻¹ ของ 8hq@Fe(III)_MCM ตามลำดับ ซึ่งเป็นการสั่นของวงแหวนอะโรมาติกของ 8hq เกิดการเลื่อนไป ตำแหน่งที่พลังงานสูงขึ้นเมื่อเทียบกับของแข็ง 8hq คือ 705, 739, 778 และ 815 cm⁻¹ อีกทั้งยังพบ

แถบการสั่นที่ช่วง 1400–1700 cm⁻¹ สอดคล้องกับพันธะ Ring Stretching ของ 8hq แสดงว่ามีการ เกิดโคออร์ดิเนชันระหว่างโลหะแทรนซิชันไอออนและ 8hq (Pimchan et al., 2014)

ภาพที่ 4.53 FT-IR Spectra ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Cr(III) และ Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากการเตรียมโดยการดูดซับโลหะก่อนบด (ก): 8hq (a), MCM (b), 8hq@Cr(III)_MCM (c) และ 8hq@Fe(III)_ MCM (d) และภาพขยาย 1400-1700 cm⁻¹ (ข)

ภาพที่ 4.54 ตารางที่ 4.12 FT-IR Spectra ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยการดูดซับโลหะก่อนบด ผลิตภัณฑ์จากวัสดุ 8hq@Co(II)_MCM, 8hq@Ni(II)_MCM และ 8hq@Zn(II)_MCM พบแถบการสั่นในที่ตำแหน่ง 983, 987 และ 982 cm⁻¹ตามลำดับ สอดคล้องกับการสั่นของพันธะ Si–O Stretching ซึ่งสามารถ บอกได้ว่าสารเชิงซ้อนเกิดภายนอกรูพรุน เนื่องจากไม่มีเปลี่ยนโครงสร้างของพันธะ ยืนยันการปรากฏ ของโครงสร้างวัสดุรูพรุนซิลิกา (Roschat et al., 2016 และพบแถบที่ค่อนข้างกว้างที่ช่วง 3044– 3051 cm⁻¹ซึ่งเป็นแถบการสั่นของหมู่ไฮดรอกซิล (O–H) ที่แสดงถึงการเกิด Bridging กันระหว่าง Metal–OH (Freitas et al., 2015) การสั่นของพันธะ C–H Bend out–of–plane Vibration และ C–H Wag ที่เลขคลื่น 740, 786 และ 813 cm⁻¹ ของวัสดุผสม 8hq@Co(II)_MCM (4.49c) ที่เลข คลื่น 733, 787, และ 881 cm⁻¹ ของวัสดุผสม Ni(8hq)₂@MCM (4.49d) และที่เลขคลื่น 726, 785 และ 820 cm⁻¹ ของวัสดุผสม 8hq@Zn(II)_MCM (4.49e) ตามลำดับ ซึ่งเป็นการสั่นของวงแหวน อะโรมาติกของ 8hq เกิดการเลื่อนไปตำแหน่งที่พลังงานสูงขึ้นเมื่อเทียบกับของแข็ง 8hq ที่เลขคลื่น 705, 739, 778 และ 815 cm⁻¹ อีกทั้งยังพบแถบการสั่นที่ช่วงเลขคลี่น 1400–1700 cm⁻¹ สอดคล้อง กับพันธะ Ring Stretching ของ 8hq แสดงให้เห็นว่ามีการเกิดโคออร์ดิเนชันระหว่างโลหะแทรนซิชัน ไอออนและ 8hq (Pimchan et al., 2014)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ 4.54 FT–IR Spectra ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากการเตรียมโดยการดูดซับโลหะก่อนบด (ก): 8hq (a), MCM (b), 8hq@Co(II)_MCM (c), 8hq@Ni(II)_MCM (d) และ 8hq@Zn(II)_MCM (e) และภาพขยาย ช่วงเลขคลื่น 1400–1700 cm⁻¹ (ข)

ภาพที่ 4.55 ตารางที่ 4.12 FT-IR Spectra ของวัสดุผสมสารเซิงซ้อนแทรนซิชันไอออน ผสม Cr/Fe(II) และ Co/Ni(II) กับวัสดุรูพรุนซิลิกาด้วยการดูดซับโลหะก่อนบด ผลิตภัณฑ์จากวัสดุ 8hq@Cr/Fe(II)_MCM และ 8hq@Co/Ni(II)_MCM พบแถบการสั่นตำแหน่ง 982 และ 1025 cm⁻¹ สอดคล้องกับการสั่นของพันธะ Si-O-Si Stretching และ Si-O Stretching ตามลำดับ ยืนยันการ ปรากฏของโครงสร้างวัสดุรูพรุนซิลิกา (Roschat et al., 2016) และพบแถบที่ค่อนข้างกว้างที่ช่วง 3051 cm⁻¹ ซึ่งเป็นแถบการสั่นของหมู่ไฮดรอกซิล (O-H) ที่แสดงถึงการเกิด Bridging กันระหว่าง Metal-OH (Freitas et al., 2015) การสั่นของพันธะ C-H Bend out-of-plane Vibration และ C-H Wag ที่ตำแหน่งเลขคลื่น 735, 787, และ 816 cm⁻¹ ของ 8hq@Cr/Fe(II)_MCM (4.50c) และ ที่ตำแหน่งเลขคลื่น 735, 787, และ 818 cm⁻¹ ของ 8hq@Co/Ni(II)_MCM (4.50d) ตามลำดับ แสดงลักษณะการสั่นของวงแหวนอะโรมาติกของ 8hq เกิดการเลื่อนไปตำแหน่งที่พลังงานสูงขึ้นเมื่อ เทียบกับของแข็ง 8hq ที่เลขคลื่น 705, 739, 778 และ 815 cm⁻¹ อีกทั้งยังพบแถบการสั่นที่ช่วงเลข คลื่น 1400–1700 cm⁻¹ ซึ่งสอดคล้องกับพันธะ Ring Stretching ของ 8hq แสดงว่ามีการเกิดโคออร์ ดิเนชันระหว่างโลหะแทรนซิชันไอออนและ 8hq (Pimchan et al., 2014)

ภาพที่ 4.55 FT–IR Spectra ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากการเตรียมโดยการดูดซับโลหะก่อนบด (ก): 8hq (a), MCM (b), 8hq@Cr/Fe(II)_MCM (c) และ 8hq@Co/Ni(II)_MCM (d) และภาพขยาย 1400–1700 cm⁻¹ (ข)

ตารางที่ 4.12

ความถี่และชนิดการสั่นของพันธะด้วยเทคนิค FT–IR ของวัสดุผสมที่ได้จากวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด

	Wavenumber (cm ⁻¹)						
Assignment	8hq@Cr(III)_MCM	8hq@Fe(III)_MCM	8hq@Co(II)_MCM	8hq@Ni(II)_MCM	8hq@Zn(II)_MCM	8hq@Cr/Fe(III)_MCM	8hq@Co/Ni(II)_MCM
Si–O–Si +	970	1022	983	987	982	1025	982
Si–O Stretching							
Metal–O–H	3175	3227	3044		3044	3051	3051
Stretching			3248		3331	3249	3355
Ring Stretching	1462	1425	1458	1458	1460	1460	1460
	1498	1461	1497	1497	1495	1496	1498
	1634	1496	1570	1569	1571	1574	1579
		1574	1628		1599		
C–H Bending +	1373	1377	1372	1373	1368	1374	1373
Ring Stretching							
C–H Bending	1323	1324	1316	1318	1322	1320	1314
C–H Stretching +	1278	1273	1269	1267	1225	1275	1224
C–H Bending					1276		1276
C–O Stretching	1209				1093	1098	1098
+ C–H Bending					1105		1148
C–H Bend out–	740	740	740	733	726	739	735
of-plane	780	789	786	787	785	788	787
+ C–H Wag	814	816	813	881	820	816	818
In-plane ring ฏ	629	615	648	656	645	626	642
Deformation							

4.2.3.3 ผลการวิเคราะห์เทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์ (X–ray Diffractometer, XRD)

จากผลการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์แบบผงของวัสดุผสมเชิงซ้อน โลหะแทรนซิชันกับ 8hq ลงในวัสดุรูพรุนซิลิกา จากการเตรียมโดยปฏิกิริยาในสถานะของแข็งด้วย วิธีการดูดซับโลหะก่อนบด จากภาพที่ 4.56 พบว่า XRD Pattern ของ8hq@Cr(III) MCM (4.56c) และ 8hq@Fe(III) MCM (4.56d) ไม่ปรากฏลักษณะพีกของ 8hq แสดงว่าไม่มี 8hq อิสระอยู่ ภายนอกวัสดุรูพรุนซิลิกาหรือมีปริมาณน้อยจนไม่พบ (Pimchan et al., 2011) และ XRD Pattern ของ 8hq@Cr(III) MCM (4.56c) ไม่ปรากฏพีกของวัสดุรูพรุนซิลิกา และพบว่ามีลักษณะเฟสเป็นของ ซิลิกาอสัณฐาน (Costa & Paranhos, 2018) และ XRD Pattern ของผลิตภัณฑ์พบพีกใหม่ที่ 2heta้เท่ากับ 9.51°,14.38°,และ 28.43° สอดคล้องกับสารเชิงซ้อนอิสระ Cr(8hq)₃ เมื่อเทียบกับรูปแบบ มาตรฐาน แสดงให้เห็นว่าสารเชิงซ้อนอิสระไม่สามารถแทรกเข้าไปในรูพรุนซิลิกาได้ เช่นเดียวกับ XRD Pattern ของ 8hq@Fe(III) MCM (4.56d) ที่ปรากฎเฟสแสดงลักษณะซิลิกาอสัณฐาน แต่ไม่พบ XRD Pattern ของสารเชิงซ้อนอิสระ แสดงให้เห็นว่าสารเชิงซ้อนอิสระแทรกอยู่ภายในรูพรุนซิลิกา อีกทั้ง พบเฟสใหม่ที่ 2hetaเท่ากับ 31.85°, 45.57° และ 56.60° ตรงกับทิศทางผลึก 200, 220 และ 222 ตามลำดับ ซึ่งเป็นลักษณะของ NaNO3 (JCPDS No. 5-0628) (Dingyi Li et al., 2018) เช่นเดียวกับ การเตรียมด้วยวิธีการเรียงลำดับบด และวิธีการบดรวม แสดงให้เห็นว่าการเตรียมวัสดุผสมเชิงซ้อน โลหะแทรนซิชันกับ 8hq โดยการเกิดปฏิกิริยาของของแข็ง (Solid-state Reaction) ผ่านขั้นตอน การดูดซับโลหะก่อนบดเกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะของโครงสร้างของวัสดุรูพรุนซิลิกา และไม่ สามารถควบคุมการกระจายตัวของโมเลกุลในโครงสร้าง

ภาพที่ 4.56 XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Cr(III) และ Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยการดูดซับโลหะก่อนบด: 8hq (a), MCM (b), 8hq@Cr(III)_MCM (c), และ 8hq@Fe(III)_MCM (d)

ภาพที่ 4.57 ผลการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์ของวัสดุผสมจากโลหะ แทรนซิชันของกลุ่มไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) พบว่า ลักษณะ XRD Patterns ของวัสดุผสม 8hq@Co(II)_MCM (4.57c) และ 8hq@Ni(II)_ MCM (4.57d) ไม่ปรากฏพีกของ 8hq แสดงว่าไม่มี 8hq อิสระอยู่ภายนอกรูพรุนหรือมีปริมาณน้อยจนไม่พบ (Pimchan et al., 2011) ในขณะที่ XRD Patterns ของวัสดุผสม 8hq@Zn(II)_ MCM (4.57e) ปรากฏพีกของ 8hq ที่ตำแหน่ง 14.30° บ่ง บอกได้ว่าสารประกอบ 8hq อยู่บริเวณภายนอกของวัสดุรูพรุนซิลิกา นอกจากนี้ยังพบพีกที่ตำแหน่ง 6.61°, 22.63°, 23.44° และ 28.17° ซึ่งสอดคล้องกับสารเชิงซ้อนอิสระ Zn(8hq)₂ เมื่อเทียบกับ รูปแบบมาตรฐาน แสดงให้เห็นว่าสารเชิงซ้อนอิสระอยู่บริเวณภายนอกรูพรุนซิลิกา ในขณะที่ ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเตรียมด้วยโลหะ Co(II) และ Ni(II) ไม่ปรากฏ XRD Patterns ของสารอื่น แสดง ให้ว่าสารต่าง ๆ เข้าไปแทรกภายในช่องว่างของซิลิกา ซึ่งจากภาพที่ 4.57 พบว่า XRD Patterns ของ ผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 มีลักษณะเป็นซิลิกาอสัณฐาน (Costa & Paranhos, 2018) และแสดงให้เห็นว่าวิธีการ เตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนด้วยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบดทำให้โครงสร้างของซิลิกาเกิดการ เปลี่ยนแปลง และไม่สามารถควบคุมการจัดเรียงตัวของสารต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกช่องว่าง ซิลิกา

> มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ 4.57 XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากขั้นตอนการเตรียมโดยการดูดซับโลหะก่อนบด: 8hq (a), MCM (b), 8hq@Co(II)_ MCM (c), 8hq@Ni(II)_ MCM (d) และ 8hq@Zn(II)_ MCM (e)

ภาพที่ 4.58 ผลการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอ็กซ์ของวัสดุผสมของโลหะ แทรนซิชันผสมกลุ่มไอออน Cr(III) /Fe(III) และ Co(II)/Ni(II) ปรากฏว่า XRD Patterns ของวัสดุผสม 8hq@Cr/Fe(II) MCM (4.58c) และ 8hq@Co/Ni(II) MCM (4.58d) ไม่ปรากฏลักษณะพีกของ 8hq แสดงว่าไม่มี 8hq อิสระอยู่ภายนอกรูพรุนหรือมีปริมาณน้อยจนไม่พบ (Pimchan et al., 2011) และ XRD Patterns ของวัสดุผสมทั้ง 2 ชนิด แสดงลักษณะเป็นซิลิกาอสัณฐาน (Costa & Paranhos, 2018) และ XRD Patterns ของ 8hq@ Cr/Fe(III) MCM (4.58c) พบพีกใหม่ที่ 2heta เท่ากับ 7.05°, 16.02°, 18.51°, 23.73° สอดคล้องกับลักษณะของสารเชิงซ้อนอิสระ Cr(8hq)₃ และ Fe(8hq)₃ เมื่อ เทียบกับรูปแบบมาตรฐาน แสดงให้เห็นว่าสารเชิงซ้อนอิสระอยู่บริเวณรอบรูพรุนซิลิกา ในขณะที่ XRD Patterns ของ 8hq@ Co/Ni(II) MCM (4.58d) ไม่ปรากฏเฟสของสารอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่า ้สารเชิงซ้อนอิสระและสารอื่น ๆ แทรกอยู่ภายในช่องว่างซิลิกา จากการศึกษาด้วยเทคนิค XRD การ เตรียมวัสดุผสมเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับ 8hq ลงในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยการเกิดปฏิกิริยาของ ของแข็ง (Solid-state Reaction) ผ่านขั้นตอนการดูดซับโลหะก่อนบดทำให้วัสดุรูพรุนซิลิกาชนิด เมโซพอรัสซิลิกาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเป็นซิลิกาอสัณฐาน และไม่สามารถควบคุมการกระจายตัวของ สารเซิงซ้อนโลหะแทรนซิชันได้อย่างเป็นระบบระเบียบภายในช่องว่างของวัสดุรูพรุนซิลิกาดังจะเห็น ้ว่ามีสารบางส่วนไม่ถูกดูดซับเข้าภายในช่องว่าซิลิกา และส่วนมากไม่พบสารอื่น เช่น NaCl หรือ NaNO₃ แสดงให้เห็นว่าสารเหล่านี้อยู่ภายในรูพรุน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ 4.58 XRD Patterns ของผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมแทรนซิชันไอออนผสม Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากการเตรียมโดยการดูดซับโลหะก่อนบด: 8hq (a), MCM (b), 8hq@ Cr/Fe(III)_MCM (c) และ 8hq@Co/Ni(II)_MCM (d)

4.2.3.4 ผลการวิเคราะห์โดยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปคโตรสโคปี (Fluorescence Spectroscopy

จากการศึกษาคุณสมบัติเชิงแสงของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับวัสดุรูพรุน ซิลิกาในสถานะของแข็งจากวิธีการดูดซับโลหะก่อนบดด้วยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปคโตรสโคปี พบว่าสมบัติการเปล่งแสง Fluorescence มีกลไกการเปล่งแสง เมื่อแทรนซิชันไอออนได้รับพลังงาน กระตุ้นอิเล็กตรอนจากชั้นพลังงาน A_{2g} ของ Phenoxide ไปยังชั้นพลังงาน T_{2g} ของ Pyridine ($\pi \rightarrow \pi^*$) เมื่ออิเล็กตรอนตกลับมายังชั้นพลังงาน A_{2g} ($\pi^* \rightarrow \pi$) จะเกิดการถ่ายเทพลังงานที่สถานะ ซิงเกล็ตกระตุ้น (S₁) ไปยังสถานะทริปเปล็ตกระตุ้น (T₁) พร้อมกับเกิดคลอสรีเล็กเซชันของอิเล็กตรอน ร่วมด้วย จากนั้นอิเล็กตรอนพลังงานต่ำลงและเคลื่อนที่กลับมายังสถานะซิงเกล็ตพื้น (S₀) จึงเกิดการ เปล่งแสงที่ความยาวคลื่นต่าง ๆ (Pimchan et al., 2011) ดังภาพ 4.59 และแสดงลักษณะ Emission Spectra โดยจำแนกอภิปรายตามกลุ่มแทรนซิชันไอออน ดังภาพที่ 4.60–4.63

ภาพที่ 4.59 กลไกการเปล่งแสงของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับวัสดุรูพรุนซิลิกาที่ เตรียมจากวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด

ภาพที่ 4.60 Emission Spectra ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr(III) และ Fe(III) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด: 8hq@Cr(III)_MCM (a), และ 8hq@Fe(III)_MCM (b)

เมื่อทดสอบสมบัติเชิงแสงโดยให้พลังงานที่ความยาวคลื่น 320 nm พบว่าวัสดุผสมของ 8hq@Cr(III)_MCM (4.60a) และ 8hq@Fe(III)_MCM (4.60b) ที่เตรียมได้จากวิธีการดูดซับโลหะก่อน บดปรากฏพีกการเปล่งสูงสุดที่ 482 และ 480 nm เกิดจากอิเล็กตรอนถ่ายเทพลังงานจาก ${}^4T_2 \rightarrow {}^4A_2$ และ ${}^4T_1 \rightarrow {}^6A_1$ ตามลำดับ (4.59) ซึ่งพีกมีการเปลี่ยนช่วงการเปล่งแสงเลื่อนไปทางสีฟ้า (Blue-shifted) เมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อน Cr(8hq)₃ (495 nm) และ Fe(8hq)₃ (494 nm) แสดงให้เห็นว่ามี การเกิดอันตรกิริยาของผลิตภัณฑ์ทำให้โครงสร้างโมเลกุลขนาดเล็กลงส่งผลต่อการเลื่อนไปทางสีฟ้า (Blue-shifted) โดยเพิ่มความกว้างของแถบระดับพลังงาน (Band Gab Energy) ระหว่างชั้นระดับ พลังงาน HOMO และ ชั้นระดับพลังงาน LUMO (Badiei et al., 2011, Pimchan et al., 2014) นอกจากนี้ยังพบว่าประสิทธิภาพการเปล่งแสงของผลิตภัณฑ์วัสดุผสม 8hq@Cr(III)_MCM และ 8hq@Fe(III)_MCM มีค่าลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับสารสร้างข้อนสารเชิงซ้อนอิสระ Cr(8qh)₃ และ Fe(8qh)₃ ตามลำดับ (ตารางที่ 4.13) ซึ่งเป็นผลจากโมเลกุลของสารเชิงซ้อนมากขึ้น จึงเพิ่มการเกิด Concentration Quenching และ Self-absorption ของผลิตภัณฑ์ ส่งผลให้เมื่อที่การเรื่องแสง แสดงให้เห็นถึงว่าเตรียมวัสดุด้วยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบดไม่สามารถเพิ่ม ประสิทธิภาจูกขับโลหะก่อนบดไม่สามารถเพิ่ม ประสิทธิภาพการเปล่งแสง (Sohmiya & Ogawa, 2011; Pimchan et al., 2014)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ 4.61 Emission Spectra วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด: 8hq@Co(II)_MCM (แทรก c), 8hq@Ni(II)_MCM (d) และ 8hq@Zn(II)_MCM (e)

ภาพที่ 4.62 สีภายใต้แสง UV ของวัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด 8hq@Zn(II)_MCM (e)

ภาพที่ 4.61 และตารางที่ 4.13 แสดงวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับวัสดุรูพรุนซิลิกา (MCM) ที่เตรียมได้จากวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด โดยให้ พลังงานที่ความยาวคลื่น 320 nm กับ 8hq@Co(II)_MCM (4.61c) และ 8hq@Ni(II)_MCM (4.61d) และความยาวคลื่น 350 nm กับ 8hq@Zn(II) MCM (4.60e) พบพีกการเปล่งสูงสุดที่ 484, 483 และ 539 nm ตามลำดับ เกิดจากอิเล็กตรอนถ่ายเทพลังงานจาก ${}^4T_2 \rightarrow {}^4A_2$ และ ${}^4T_1 \rightarrow {}^6A_1$ ตามลำดับ (4.59) โดยเส้นการเปล่งแสงสูงสุดของวัสดุผสม 8hq@Co(II) MCM และ 8hq@Ni(II) MCM ไม่มีการ เปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับเส้นการเปล่งแสงสูงสุดของสารเชิงซ้อนอิสระ แสดงให้เห็นว่าไม่มี เกิดปฏิกิริยาระหว่างสารเชิงซ้อนกับพื้นผิวซิลิกา และประสิทธิภาพการเปล่งแสงพบว่า วัสดุผสม 8hq@Co(II) MCM และ 8hq@Ni(II) MCM มีค่าลดลงเมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อนอิสระ Co(8qh)₂ และ Ni(8qh)₂ ตามลำดับ เป็นผลจากโครงสร้างโมเลกุลของสารเชิงซ้อนและ/หรือสารอื่นปะปนอยู่กับ วัสดุรูพรุนซิลิกาอย่างไม่เป็นระบบระเบียบจึงทำให้เพิ่มการเกิด Concentration Quenching และ Self-absorption ของผลิตภัณฑ์ ส่งผลให้เมื่อศึกษาสีของผลิตภัณฑ์ภายใต้แสง UV ไม่พบการ เปล่งแสง (Sohmiya & Ogawa, 2011; Pimchan et al., 2014) สำหรับพีกการเปล่งแสงของวัสดุ 8hq@Zn(II) MCM (4.60e) มีการเปลี่ยนค่าการเปล่งแสงเลื่อนไปทางสีแดง (Red-shifted) เมื่อ เทียบกับสารเชิงซ้อน Zn(8hq)₂ (509 nm) แสดงให้เห็นว่ามีการเกิดโครงสร้างขนาดใหญ่ เนื่องจาก พบสารเชิงซ้อนเกาะอยู่บริเวณรอบนอกและ/หรือมีโมเลกุลของน้ำอยู่ภายในผลิตภัณฑ์ จึงส่งผลต่อ การเลื่อนไปทางสีแดง (Red-shifted) โดยลดความกว้างของแถบระดับพลังงาน (Band Gab Energy) ระหว่างชั้นระดับพลังงาน HOMO และ ชั้นระดับพลังงาน LUMO (Badiei et al., 2011; Pimchan et al., 2014) ในขณะที่ค่าความเข้มการเปล่งแสงของ 8hg@Zn(II) MCM มีค่าเพิ่มขึ้นเมื่อ เทียบกับเชิงซ้อนอิสระ Zn(8qh)₂ (ตารางที่ 4.13) จะเห็นได้ว่าสารเชิงซ้อน Zn(8qh)₂ มีค่าความเข้ม การเปล่งแสงดีถึงแม้ไม่อยู่ในวัสดุโฮสต์ ดังแสดงสีเรื่องแสงของผลิตภัณฑ์ภายใต้แสง UV เป็นสีเหลือง (4.62) (Tsuboi et al., 2012; Rafiqi & Majid, 2015; Bizzarri et al., 2018) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงว่า เตรียมวัสดุด้วยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบดสามารถไม่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเปล่งแสงได้

ภาพที่ 4.63 Emission Spectra วัสดุผสมสารเชิงซ้อนของโลหะแทรนซิชัน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาโดยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด: 8hq@Cr/Fe(III) _MCM (f) และ 8hq@Co/Ni(II) _MCM (g)

้วัสดุผสมของสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออน Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) และวัสดุรูพรุน ซิลิกา (MCM) ที่เตรียมได้จากวิธีการดูดซับโลหะก่อนบดภาพที่ 4.56 และตารางที่ 4.13 โดยให้ พลังงานกระตุ้นที่ความยาวคลื่น 320 nm พบพีกการเปล่งแสงสูงสุดที่ความยาวคลื่น 481 และ 480 nm ของ 8hq@Cr/Fe(III) MCM (4.63f) และ 8hq@Co/Ni(II) MCM (4.63g) ตามลำดับ เกิดจาก ้อิเล็กตรอนถ่ายเทพลังงานจาก ${}^{4}T_{2} \rightarrow {}^{4}A_{2}$ (4.59) ปรากฏพีกเปลี่ยนค่าการเปล่งแสงเลื่อนไปทางสีแดง (Red-shifted) เมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อน Cr/Fe(8hq)₃ (467 nm) และ Co/Ni(8hq)₂ (477 nm) แสดงให้เห็นว่ามีการเกิดอันตรกิริยาของวัสดุผสมทำให้โครงสร้างมีขนาดใหญ่ขึ้น เกิดจากวัสดุมี โครงสร้างของสารเชิงซ้อน 2 ชนิดที่สามารถเกิดการรวมกันเป็นกลุ่มก้อนใหญ่ และ/หรือมีโมเลกุลของ ้สารอื่น เช่น น้ำ NaCl และ NaNO3 เป็นต้น รวมกันอย่างซับซ้อน (Integrate) จึงส่งผลต่อการเลื่อน ไปทางสีแดง (Red-shifted) โดยลดความกว้างของแถบระดับพลังงาน (Band Gab Energy) ระหว่าง ชั้นระดับพลังงาน HOMO และ ชั้นระดับพลังงาน LUMO (Badiei et al., 2011; Pimchan et al., 2014) และประสิทธิภาพการเปล่งแสงของผลิตภัณฑ์ Cr/Fe(8hq)3@MCM และ Co/Ni(8hq)2@MCM มีค่าความเข้มลดลงเมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อนอิสระ Cr/Fe(8hq)₃ และ Co/Ni(8hq)₂ ตามลำดับ เป็น ผลจากการโครงสร้างที่ไม่เป็นระเบียบของโมเลกุลของสารเชิงซ้อนเมื่อรวมกับซิลิกา (Sohmiya & Ogawa, 2011; Pimchan et al., 2014) และ/หรือการเพิ่มชนิดของโลหะแทรนซิชันดึงดูดพลังงาน จาก 8hq ทำให้พลังงานการปล่อยของ 8hq ลดลง (Jiu et al., 2009; He et al., 2018) จึงเพิ่มการ เกิด Concentration Quenching และ Self-absorption ของผลิตภัณฑ์ (ตารางที่ 4.13) ส่งผลให้ เมื่อศึกษาสีของผลิตภัณฑ์ภายใต้แสง UV ไม่พบการเปล่งแสง จากผลการศึกษาการเตรียมวัสดุของ ผสมสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออนกับวัสดุรูพรุนซิลิกาแสดงประสิทธิภาพการการเปล่งแสงลดลง แสดงให้เห็นถึงวิธีการดูดซับโลหะก่อนบดไม่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเปล่งแสงได้

จากการศึกษาคุณสมบัติการเปล่งแสง Fluorescence ในสถานะของแข็ง ของวัสดุผสม สารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับวัสดุรูพรุนซิลิกา ผลิตภัณฑ์ที่เตรียมได้ทั้งหมด มีแถบการเปล่งแสง ในช่วง 470–539 nm ซึ่งแสดงการเปล่งแสงฟลูออเรสเซนต์ในช่วงสีฟ้า เขียว และเหลือง ค่าความ เข้มข้นแสงแสดงในช่วง 21.87K – 12.85M CPS ซึ่งประสิทธิภาพการเปล่งแสงเป็นผลจากชนิดของ โลหะและวิธีการเตรียม จากการศึกษาการเตรียมวัสดุผสมสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับวัสดุรูพรุนซิ ลิกาโดยใช้โลหะต่างชนิดกัน 5 ชนิด ได้แก่ Cr(III) Fe(III) Co(II) Ni(II) และ Zn(II) พบว่า โลหะที่ให้ ประสิทธิภาพการเปล่งแสงที่ดี ได้แก่ Ni(II) และ Zn(II) เนื่องจากมีจำนวนอิเล็กตรอนคู่ใน *d*-orbital มาก ซึ่งอิเล็กตรอนเหล่านี้สามารถถ่ายเทพลังงานกับ 8hq ได้ (Edgar, 2017) และการเตรียมวัสดุผสม สารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับวัสดุรูพรุนซิลิกาที่แตกต่างกัน 3 วิธี คือ การเรียงลำดับบด การบดรวม และการดูดซับโลหะก่อนบด พบว่า วิธีการเรียงลำดับสามารถจัดเรียงโครงสร้างสารเชิงซ้อนอย่างเป็น ระเบียบ (Homogenous) มีขนาดเล็ก ลดการเกิดรวมตัวกันเป็นก้อน ดังจะเห็นได้จาก PL สเปกตรา ้เกิดปรากฏการณ์เลื่อนไปทางสีน้ำเงิน (Blue shift) เมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อนอิสระ ส่งผลให้เพิ่ม ประสิทธิภาพการเปล่งแสงของผลิตภัณฑ์อย่างเห็นได้ชัด ในขณะที่วิธีการบดรวมให้โครงสร้างขนาด ใหญ่จากการกระจายตัวของโมเลกุลไม่ดีมากนัก ยังมีการเกาะกันเป็นกลุ่มก้อน (Aggregate) สอดคล้องกับ PL สเปกตราที่มีการเกิดปรากฏการณ์เลื่อนไปทางสีน้ำเงินและสีแดง (Blue-red shift) เมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อนอิสระ แต่ก็สามารถลดการจัดเรียงโครงสร้างโมเลกุลที่ซับซ้อนทำให้ประสิทธิ ้ประการเปล่งแสงดีขึ้นเมื่อเทียบกับสารเซิงซ้อนอิสระ และวิธีการดูดซับโลหะก่อนบดเกิดการ เปลี่ยนแปลงของโครงสร้างของวัสดุรุพรุนซิลิกาจากเมโซพอรัสซิลิกาเป็นซิลิกาอสัณฐาน และไม่ สามารถควบคุมการดูดซับโมเลกุลที่ต้องการเข้าไปในรูพรุนได้เพียงชนิดเดียวโครงสร้างของสาร เชิงซ้อนไม่เปลี่ยนแปลงสอดคล้องกับ PL สเปกตราไม่เกิดการเลื่อน (Shift) เมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อน อิสระ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเปล่งแสงลดลง แสดงให้เห็นว่าการเตรียมวัสดุผสม ด้วยวิธีการดูดซับ โลหะก่อนบดไม่สามรถเพิ่มประสิทธิภาพการเปล่งแสงได้ อย่างไรก็ตามวัสดุผสมที่ Zn(II) เป็นโลหะ ้อะตอมกลาง แสดงค่าการเปล่งแสงที่ดีจากการเตรียมทั้ง 3 วิธี เนื่องจากเป็นโลหะที่เหมาะสมสำหรับ การเกิดสารเซิงซ้อนเพื่อแสดงการเรื่องแสงเพราะการจัดเรียงอิเล็กทรอนิกส์เป็น d¹⁰ ทำให้การกระตุ้น ของอิเล็กตรอนเกิดขึ้นได้ง่าย จากการศึกษาการเตรียมที่ต่างกันจากทั้ง 3 วิธียืนยันได้ว่าวิธีการเตรียม ้มีผลต่อประสิทธิภาพการเปล่ง<mark>แสงจากการจัดเรียง</mark>ตัวของโมเลกุลในโครงสร้างที่แตกต่างกัน (Pimchan et al., 2011) สำหรับการเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันผสม ได้แก่ Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) พบว่า การผสมโลหะส่งต่อให้ประสิทธิภาพการเปล่งแสงต่ำกว่าวัสดุผสมของ สารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันเดี่ยว เนื่องจากการโมเลกุลต่างชนิดกันของโลหะเกิดการเหลื่อมซ้อนกัน ทำให้โครงสร้างมีความซับซ้อนมากขึ้น สอดคล้องกับ PL สเปกตร้าจากการเตรียมทั้ง 3 วิธีเกิด ปรากฏการณ์เลื่อนไปทางสีแดง (Red Shift) เมื่อเทียบกับสารเชิงซ้อนอิสระ ทำให้ลดการเกิด Conjugate Rigidity (Jiu et al., 2009; He et al., 2018) และจากการเตรียมที่แตกต่างกันทั้ง 3 วิธี พบว่า วิธีการเรียงลำดับบดแสดงค่าความเข้มแสงมากที่สุด เกิดจากการกระจายตัวที่ดีของโมเลกุล ภายในช่องว่างของวัสดุรูพรุน ในขณะที่วิธีการบดรวมและการดูดซับโลหะก่อนบดมีประสิทธิภาพ ้น้อยลงตามลำดับ ซึ่งเกิดจากการจัดเรียงเรียงโมเลกุลภายในช่องว่างซิลิกาได้ไม่ดี แสดงให้เห็นถึง วิธีการเตรียมส่งผลต่อความเข้มแสงเช่นเดียวกับการเตรียมวัสดุผสมโดยใช้โลหะ 1 ชนิด โดยข้อมูล ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดแสดงดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13

ผลการเตรียมวัสดุผสมสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับวัสดุรูพรุนซิลิกา

Lubrid Matarials	λ_{em}	Fluorescence	Color Under UV	
Hydrid Materials	(nm)	Intensity (CPS)	Light	
Cr(8hq) ₃	495	0.20 M	_	
8hq_Cr(III)@MCM	471	4.32 M	Blue	
Cr(8hq)₃@MCM	487	2.11 M	Light-blue	
8hq@Cr(III)_MCM	482	32.33 K	_	
Fe(8hq) ₃	494	0.78 M	_	
8hq_Fe(III)@MCM	470	5.73 M	Blue	
Fe(8hq) ₃ @MCM	470	4.77 M	Blue	
8hq@Fe(III)_MCM	480	21.87 K	-	
Co(8hq) ₂	484	33.82 K	-	
8hq_Co(II)@MCM	474	1.70 M	Blue	
Co(8hq) ₂ @MCM	484	46.61 K	/ERSITY	
8hq@Co(II)_MCM	484	32.33 K	_	
Ni(8hq) ₂	483	0.50 M	_	
8hq_Ni(II)@MCM	482	12.85 M	Blue	
Ni(8hq) ₂ @MCM	492	1.38 M	Blue-green	
8hq@Ni(II)_MCM	483	0.18 M	_	
Zn(8hq) ₂	509	2.41 M	_	
8hq_Zn(II)@MCM	493	9.60 M	Blue	
Zn(8hq)₂@MCM	539	3.60 M	Yellow	

Hybrid Matorials	λ_{em}	Fluorescence	Color Under UV
Hybrid Materiats	(nm)	Intensity (CPS)	Light
8hq@Zn(II)_MCM	539	3.22 M	Yellow
Cr/Fe(8hq)₃	467	0.14 M	_
8hq_Cr/Fe(III)@MCM	474	0.21 M	_
Cr/Fe(8hq)₃@MCM	477	39.30 K	_
8hq@Cr/Fe(III)_MCM	480	0.15 M	-
Co/Ni(8hq) ₂	477	0.28 M	-
8hq_Co/Ni(II)@MCM	482	0.54 M	Blue
Co/Ni(8hq) ₂ @MCM	487	0.36 M	_
8hq@Co/Ni(II)_MCM	481	96.30 K	_

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ได้ศึกษาเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II), และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบข้าว เพื่อประยุกต์ใช้งานเกี่ยวกับอุปกรณ์เชิงแสง การ เตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนนี้ศึกษาโลหะแทรนซิชันแตกต่างกัน 7 ชนิด ได้แก่ Cr(8hq)₃, Fe(8hq)₃, Co(8hq)₂, Ni(8hq)₂, Zn(8hq)₂, Cr/Fe(8hq)₃ และ Co/Ni(8hq)₂ ในวัสดุรูพรุนซิลิกา และการเตรียมวัสดุผสมด้วยวิธีที่แตกต่างกัน 3 วิธี คือ การเรียงลำดับบด (Step by step Ground) การบดรวม (Mixed Ground) และการดูดซับโลหะก่อนบด (Metal Absorption) ผลที่ได้สรุปได้ดังนี้

5.1.1 วัสดุรูพรุนซิลิกาที่ได้จากการเตรียมด้วยวิธี Swelling–shrinking Mechanism ระหว่างสารละลายโซเดียมซิลิเกตจากแกลบข้าวและสารกำหนดโครงสร้าง CTAB มีลักษณะเป็นผงสี ขาว เมื่อทำการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค SEM พบโครงสร้างมีลักษณะเป็นทรงรี คล้ายกระบอกสั้น มี พื้นผิวเรียบ พื้นที่ผิวสูง และมีรูพรุนที่ชัดเจน เหมาะสำหรับนำมาประยุกต์ใช้ในการดูดซับหรือเป็นตัว รองรับ

5.1.2 วัสดุผสมของสารเชิงข้อนโลหะแทรนซิชัน ได้แก่ Cr(8hq)₃, Fe(8hq)₃, Co(8hq)₂, Ni(8hq)₂, Zn(8hq)₂, Cr/Fe(8hq)₃ และ Co/Ni(8hq)₂ ในวัสดุรูพรุนซิลิกาที่เตรียมได้จาก 3 วิธีที่ แตกต่างกัน คือ การเรียงลำดับบด การบดรวม และการดูดซับโลหะก่อนบด พบว่า วัสดุผสม Cr(8hq)₃@MCM มีลักษณะเป็นผงสีโทนเขียว วัสดุผสม Fe(8hq)₃@MCM มีลักษณะเป็นผงโทนดำ วัสดุผสมCo(8hq)₂@MCM มีลักษณะเป็นผงโทนเขียว–ส้ม วัสดุผสม Ni(8hq)₂@MCM มีลักษณะเป็นผงโทนดำ วัสดุผสมCo(8hq)₂@MCM มีลักษณะเป็นผงโทนเซียว–ส้ม วัสดุผสม Ni(8hq)₂@MCM มีลักษณะเป็น ผงโทนเขียว–เหลือง วัสดุผสม Zn(8hq)₂@MCM มีลักษณะเป็นผงโทนเหลือง วัสดุผสม Cr/Fe(8hq)₃ มีลักษณะเป็นผงโทนดำ–เทา และวัสดุผสม Co/Ni(8hq)₂ มีลักษณะเป็นผงเขียว–ส้ม ปริมานไอออนที่ เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS พบว่า Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II), Zn(II), Cr(III)/Fe(III) และ Co(II)/Ni(II) มีปริมาณ เท่ากับ 0.9283, 0.9689, 0.9000, 0.9514, 0.9471, 0.4738/0.4812 และ 0.4701/0.4789 mg/g ตามลำดับ การเกิดสีของวัสดุผสมแสดงให้เห็นถึงการเกิดโคออร์ดิเนต ระหว่าง ไอออนของโลหะและ 8hq เป็นสารประกอบเซิงซ้อน เมื่อวิเคราะห์ด้วยเทคนิค XRD แบบผง พบว่า วัสดุผสมทั้งหมดไม่ปรากฏพีกของ 8hq แสดงว่า โมเลกุลของ 8hq เกิดโคออร์ดิเนชันกับ โลหะแทรนซิชันไอออน อีกทั้งวัสดุผสมที่ได้จากการเตรียมทั้ง 3 วิธีอาจเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง เนื่องจากพบพึกของสาร Na(NO)₃ และ NaCl) อย่างไรก็ตามวัสดุผสมที่ได้จากวิธีการดูดซับก่อนบด ไม่พบพึกการเลี้ยวเบนของวัสดุรูพรุนซิลิกา แสดงให้เห็นถึงว่าวัสดุผสมเกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะ สัณฐานเป็นซิลิกาอสัญฐาน และปรากฏพึกของสารเชิงซ้อนอิสระของ Cr(8hq)₃ Zn(8hq)₂ และ Cr/Fe(8hq)₃ แสดงให้เห็นว่าวิธีการดูดซับโลหะก่อนบดไม่สามารถควบคุมโมเลกุลที่ต้องการดูดซับเข้า สู่รูพรุนได้ และจากผลการวิเคราะห์ FT–IR พบการเลื่อนแถบ C–H Bend out–of–plane และ C–H Wag ของ 8hq ไปยังตำแหน่งพลังงานที่สูงขึ้น เป็นการสนับสนุนว่าไอออนโลหะ เกิดเป็นสารเชิงซ้อน กับ 8hq จากผลการศึกษาทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าสามารถเตรียมวัสดุผสมสารเชิงซ้อนโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II) Zn(II) Cr/Fe(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาได้ดีเรียงลำดับจาก วิธีการเรียงลำดับการบด วิธีการบดรวม และวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด ตามลำดับ

5.1.3 วัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชัน ได้แก่ Cr(8hq)₃, Fe(8hq)₃, Co(8hq)₂, Ni(8hq)₂, Zn(8hq)₂, Cr/Fe(8hq)₃ และ Co/Ni(8hq)₂ ในวัสดุรูพรุนซิลิกาที่เตรียมได้ เมื่อทดสอบ คุณสมบัติเชิงแสงด้วยเทคนิค PL พบว่า วัสดุผสมของสารเชิงซ้อนสามารถเปล่งแสงในช่วงความยาว คลื่นที่ 470–539 nm ซึ่งแสดงการเปล่งแสงฟลูออเรสเซนต์ในช่วงสีฟ้า เขียว และเหลือง และค่า ความเข้มข้นแสงแสดงในช่วง 21.87K–12.85M CPS ซึ่งวัสดุผสมที่มีประสิทภาพการเปล่งแสงสูงสุด คือ 8hq_Ni(II)@MCM ที่ความยาวคลื่น 482 nm ความเข้มข้นการเปล่งแสงที่ 12.85M CPS ในขณะ ที่วัสดุผสมที่มีแทรนซิชันไอออน Zn(II) เป็นโลหะอะตอมกลางแสดงสมบัติการเปล่งแสงได้ทั้ง 3 วิธี ที่ ช่วงความยาวคลื่น 493–539 nm มีความเข้มข้นแสง 3.60M–9.60M CPS นอกจากนี้ชนิดของโลหะ ที่มีจำนวนอิเล็กตอนเข้าคู่มาก สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเปล่งแสงได้ เนื่องจากสามารถถ่ายเท ประจุไปยัง 8hq ได้ และวิธีการเตรียมมีผลต่อประสิทธิภาพการเปล่งแสงได้ เนื่องจากสามารถกำหนด ตำแหน่งของโมเลกุลภายในโครงสร้างได้ จากผลการศึกษาวิธีที่เพิ่มประสิทธิภาพการเปล่งแสงได้ ที่สุดเรียงลำดับเป็น การเรียงลำดับบด การบดรวม และการดูดซับโลหะก่อนบด

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.2.1.1 วัสดุวัสดุรูพรุนซิลิกาที่เตรียมได้จากแกลบข้าว สารมารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ หลากหลาย เช่น เป็นตัวรองรับ วัสดุดูดซับ ตัวเร่ง และ ฉนวนกันความร้อน เป็นต้น

5.2.1.2 วัสดุผสมของเชิงซ้อนของโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกา ที่เตรียมได้มีสมบัติเชิงแสงที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นสารเปล่งแสงสำหรับ อุปกรณ์เชิงแสงหรืออุปกรณ์ OLED ได้ 5.2.1.3 วัสดุผสมของเชิงซ้อนของโลหะ Ni(II) และ Zn(II) กับ 8hqในวัสดุรูพรุนซิลิกาที่ เตรียมได้มีสมบัติเชิงแสงที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นผงเรืองแสงในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านนิติ วิทยาศาสตร์ในการตรวจสอบลายนิ้วมือ เป็นต้น

5.2.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.2.1 การเลือกชนิดของโลหะควรเลือกโลหะที่มีอิเล็กตรอนเข้าคู่กันมากหรือ ΔS = 0 และการเลือกชนิดโลหะผสมควรพิจารณาจำนวนเอิเล็กตรอนเข้าคู่ที่มากของโลหะแต่ละชนิด

5.2.2.2 การเตรียมวัสดุผสมด้วยวิธีการดูดซับโลหะก่อนบด ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการ ดูดซับเพิ่มเติม เช่น กำหนดตัวถูกดูดซับ ปริมานตัวถูกดูดซับ และค่า pH ที่เหมาะสมต่อการดูดซับ เป็นต้น

5.2.2.3 การเลือกลิแกนด์ที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา ควรเลือกลิแกนด์ที่โครงสร้างมีการเกิด π–π interaction ได้และมีขนาดที่เหมาะสม สามารถเกิดโคออร์ดิเนตกับไอออนโลหะภายในรูพรุน ของวัสดุโฮสต์ได้ และอาจเพิ่มลิแกนด์ต่างชนิดที่เหมาะสมที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเปล่งแสง ของสารเชิงซ้อนได้

> <mark>มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม</mark> RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

<mark>บรรณานุก</mark>รม

บรรณานุกรม

- กฤช เศรษฐการ. (2555). *การสังเคราะห์สารที่มีความว่องไวทางแสงสำหรับประยุกต์ใช้ในการ* ตรวจวัดไอออนและไดโอดเปล่งแสงชนิดอินทรีย์ (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร: กรุงเทพฯ .
- ชาคริต ยิ้มสุขอนันต์. (2558). *สารประกอบเชิงซ้อนของอนุพันธ์ 8–ไฮดรอกซีควิโนลีนเป็นตัวรับรู้ทาง เคมีเรื่องแสงแบบเปิด* (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพฯ .
- ณรัล ลือวรศิริกุล. (2560). *การพัฒนาแก้วแบเรียมโซเดียมบอเรตที่เติม Sm³⁺ เพื่อใช้เป็นตัว* เปล่งแสงของแข็งสีส้ม (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา: กรุงเทพฯ .
- นวพันธ์ ขยันกิจ. (2549). *การศึกษาไดโอดเปล่งแสงไฮบริด สารอินทรีย์และสารอนินทรีย์* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง: กรุงเทพฯ.
- นัฐยา ประมวลทรัพย์. (2557). *การผลิตและการวิเคราะห์เส้นใยซิลิกาที่ได้จากการปั่นด้วยไฟฟ้าสถิต และการเผาแคลไซน์* (ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ: กรุงเทพฯ .
- นัดดา โปดำ. (2549). *การใช้เทคนิคซินโครนัสฟลูออเรสเซนต์ในการตรวจวัดสารอินทรีย์จากน้ำเสีย อุตสาหกรรมที่ปนในน้ำผิวดิน* (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์: สงขลา.
- นิตยา ทวดอาจ. (2550). *การเตรียมผงนาโนซิลิกาจากเถ้าแกลบข้าว* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: เชียงใหม่ .
- นิทัศน์ ทิพยโสตนัยนา. (2557). *นาโนซิลิกาสังเคราะห์จากแกลบข้าวเพื่อเพิ่มคุณภาพการ–พิมพ์ เฟล็กโซกราฟีบนกระดาษคราฟต์ขาว* (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์: กรุงเทพฯ .
- นิธิมา เคารพาพงศ์. (2552). อินเตอร์คาเลชั่นในสถานะของแข็งของโลหะซัลไฟด์ในช่องว่างเล เยอร์ของมอนต์มอริลโลไนต์ (รายงานผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ขอนแก่น.
- นิธิมา เคารพาพงศ์. (2556). *วัสดุไฮบริดและนาโนคอมพอสิทจากปฏิกิริยาอินเทอร์คาเลชัน.* ขอนแก่น: U–khonkhaen.
- พืชเกษตร. (2559). *แกลบ/แกลบดำ/ขี้เถ้าแกลบ วิธีทำแกลบดำ และประโยชน์แกลบดำ*. สืบค้นจาก https://puechkaset.com/แกลบ/.

ภิเษก รุ่งโรจน์ชัยภพ. (2554). วัสดุรูพรุนคืออะไร. *วรสารวิทยาศาสตร์ลาดกระบัง, 20,* 60–69. แม้น อมรสิทธ์ และคณะ. (2558). *หลักการและเทคนิคการวิเคราะห์เชิงเครื่องมือ.* (พิมพ์ครั้งที่ 3).

ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์ 50.

ลัดดา มีศุข. (2559). *เคมือนินทรีย์แ.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .

วิรัช เลิศพรม. (2553). Hybrid Materials ยอดวัสดุ..จากธรรมชาติ. *วารสารเซรามิกส์, 14(33),* 13–18 .

สมศักดิ์ ศิริไชย. (2557). *เคมีวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สมหมาย ปะติตังโข. (2560). *เอกสารคำสอนรายวิชาเคมือนินทรีย์.* บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏ บุรีรัมย์.

- สยามเคมี. (2562). *ซิลิกา (Silico/SiO₂) และประโยชน์ซิลิกา.* สืบค้นจาก https: //www.siam chemi.com/ซิลิกา.
- สุขาดา จันทร์พรหมมา. (2558). สารฟลูออเรสเซนต์สถานะของแข็งชนิดใหม่ในระบบ Push–Pull π–conjugated: การสังเคราะห์การปรับเปลี่ยนสีฟลูออเรสเซนต์ลักษณะกายภาพและการ คงตัวต่อความร้อน (รายงานผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สงขลา.

สุชาดา จูอนุวัฒนกุล. (ม.ป.ป). Luminescence spectroscopy. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

สุพัฒน์ มูลสิน. (2561). *เคมือนินทรีย์.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เหวย ริชเคม อินเตอร์เนชั่นแนล. (2562). สืบค้นจาก http://th.richemperoxide.com/news/ antiinfectantandcomplexingagent-hydroxyquinol-12086066.html.

อรอนงค์ จุลพันธ์ ธงไทย วิฑรูย์ และเมตตา เจริญพานิช. (2554). การผลิตวัสดุดูดซับชนิดซิลิกา เมโซพอร์จากกากของเสียจากธรรมชาติ. *วารสารวิศวกรรมสาร มก. 75(24),* 103–120.

อัญชลี มาคิน. (2561). *การเตรียมวัสดุผสมระดับอนุภาคนาโนของไทเทเนียมไดออกไซด์ในซิลิกาจาก แกลบ* (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.

Addala, S., Bouhdjer, L., Chala, A., Bouhdjar, A., Halimi, O., Boudine, B. & Sebais, M. (2013). Structural and optical properties of a NaCl single crystal doped with CuO nanocrystals. *Chinese Physics B, 22*(9), 1–5.

Al-Busafi, S. N., Suliman, F. E. O., & Al-Alawi, Z. R. (2014). 8–Hydroxy quinoline and its derivatives: synthesis and applications. research and reviews: *Journal of Chemistry, 3*(1), 1–10.

- Badiei, A., Goldooz, H., Ziarani, G. M., & Abbasi, A. (2011). One pot synthesis of functionalized SBA-15 by using an 8-hydroxyquinoline-5-sulfonamidemodified organosilane as precursor. *Journal of Colloid and Interface Science, 357*(1), 63–69.
- Bakar, R. A., Yahya, R., & Gan, S. N. (2016). Production of high purity amorphous silica from rice husk. *Procedia Chemistry, 19*, 189–195.
- Bizzarri, C., Spuling, E., Knoll, D. M., Volz, D., & Bräse, S. (2018). Sustainable metal complexes for organic light–emitting diodes (OLEDs). *Coordination Chemistry Reviews, 373*, 49–82.
- Bourahla, S., Kouadri Moustefai, S., & Ghebouli, M. A. (2016). Electronic and optical properties of NH₄NO₃ and NaNO₃: an ab initio study. *Indian Journal of Physics, 90*(8), 861–867.
- Bryant, N. (2016). CHAPTER 5 MINERALS. Retrived from https://slideplayer.com/ slide/7248984/.
- Buldt, L. & Wenger, O. (2017). Chromium complexes for luminescence, solar cells, photoredox catalysis, upconversion, and phototriggered NO release. *Chemical Science, 8*(11), 7359–7367.
- Bunch, T. E., Hermes, R. E., Moore, A. M. T., Kennett, D. J., Weaver, J. C., Wittke, J. H., ... Kennett, J. P. (2012). (2012). Very high-temperature impact melt products as evidence for cosmic airbursts and impacts 12,900 years ago: *Proceedings of the National Academy of Sciences, 109*(28) E1903–E1912.
- Cao, Y., Hu, J., Wang, R., & Jia, D. (2017). Room-temperature solid-state synthesis and fluorescence performance of 8-hydroxyquinoline-based nanomaterial complexes with different morphology. Journal of Luminescence, 190, 429– 435.
- Edgar, A. (2017). *Luminescent Materials*. Springer Handbook of Electronic and Photonic Materials, 1–1.
- Freitas, A. R., Silva, M., Ramos, M. L., Justino, L. L. G., Fonseca, S. M., Barsan, M. M., ... Burrows, H. D. (2015). Synthesis, structure, and spectral and electrochemical properties of chromium(iii) tris-(8-hydroxyquinolinate). *Dalton Transactions*, 44(25), 11491–11503.
- Golchin Hosseini, H., & Rostamnia, S. (2018). Post–synthetically modified SBA–15 with NH₂–coordinately immobilized iron–oxine: SBA–15/NH₂–FeQ₃ as a Fenton–like hybrid catalyst for the selective oxidation of organic sulfides. *New Journal of Chemistry, 42*(1), 619–627.
- Guo, F., Wei, N.-N., Xiu, Z.-L., & Fang, Z. (2012). Transesterification mechanism of soybean oil to biodiesel catalyzed by calcined sodium silicate. *Fuel, 93*, 468–472.
- He, X., Yu, C., Lin, J., Zhang, X., Li, Q., Fang, Y., ... Tang, C. (2018). Porous boron nitride/rare earth complex hybrids with multicolor tunable photoluminescence. *Journal of Alloys and Compounds, 768*, 15–21.
- Huo, Q., Margolese, D. I., Ciesla, U., Demuth, D. G., Feng, P., Gier, T. E., ... Chmelka,
 B. F. (1994). Organization of organic molecules with inorganic molecular species into nanocomposite biphase arrays. *Chemistry of Materials, 6*(8), 1176–1191.
- Jiu, H., Zhang, L., Liu, G., & Fan, T. (2009). Fluorescence enhancement of samarium complex co-doped with terbium complex in a poly(methyl methacrylate) matrix. *Journal of Luminescence*, *129*(3), 317–319.
- Khaorapapong, N., Khumchoo, N. & Ogawa, M. (2011). Preparation of zinc oxidemontmorillonite hybrids. *Materials Letters, 65*, 657–660.
- Khaorapapong, N., Pimchan, P., & Ogawa, M. (2011). Formation of mixed–ligand zinc(ii) complex–montmorillonite hybrids by solid–solid reactions. *Dalton Transactions*, *40*(22), 5964–5970.
- Li, B., Li, H., Zhang, X., Fan, P., Liu, L., Li, B., ... Zhao, B. (2018). Calcined sodium silicate as an efficient and benign heterogeneous catalyst for the transesterification of natural lecithin to L-**α**-glycerophosphocholine. *Green Processing and Synthesis*, *0*(0).
- Li, D., Ouyang, L., Yao, L., Zhu, L., Jiang, X., & Tang, H. (2018). In Situ SERS Monitoring the Visible Light Photocatalytic Degradation of Nile Blue on Ag@AgCl Single Hollow Cube as a Microreactor. *Chemistry Select, 3*(2), 428–435.

- Li, H., & Li, Y. (2009). Synthesis of highly luminescent cobalt(II)–bis(8– hydroxyquinoline) nanosheets as isomeric aromatic amine probes. *Nano– scale, 1*(1), 128–132.
- Li, H., Fu, Y., Zhang, L., Liu, X., Qu, Y., Xu, S., & Lü, C. (2012). In situ route to novel fluorescent mesoporous silica nanoparticles with 8hq zinc complexes and their biomedical applications. *Microporous and Mesoporous Materials*, *151*, 293–302.
- Liu, Y., Wang, Z., Zeng, H., Chen, C., Liu, J., Sun, L., & Wang, W. (2015). Photoluminescent mesoporous carbon–doped silica from rice husks. *Materials Letters*, 142, 280–282.
- Lustig, W. P., & Li, J. (2018). Luminescent metal–organic frameworks and coordination polymers as alternative phosphors for energy efficient lighting devices. *Coordination Chemistry Reviews, 373*, 116–147.
- Nakamura, K. J., Ide, Y., & Ogawa, M. (2011). Molecular recognitive photocatalytic decomposition on mesoporous silica coated TiO₂ particle. *Materials Letters, 65*(1), 24–26.
- Narayan, R., Nayak, U., Raichur, A., & Garg, S. (2018). Mesoporous Silica Nanoparticles: A Comprehensive Review on Synthesis and Recent Advances. *Pharmaceutics*, 10(3), 118.
- Osswald, J., & Fehr, K. T. (2006). FTIR spectroscopic study on liquid silica solutions and nanoscale particle size determination. *Journal of Materials Science*, *41*(5), 1335–1339.
- Pimchan, P., Khaorapapong, N., & Ogawa, M. (2011). Preparation of a series of group XIII metal–quinolate complexes in natural and synthetic smectites. *Applied Clay Science*, 54(3-4), 287–291.
- Pimchan, P., Khaorapapong, N., Sohmiy, M. & Ogawa, M. (2014). In situ complexation of 8–hydroxyquinoline and 4,4′–bipyridine with zinc(II) in the interlayer space of montmorillonite. *Applied Clay Science*, *95*, 310–316.
- Rafiqi, F. A., & Majid, K. (2016). Synthesis, characterization, photophysical, thermal and electrical properties of composite of polyaniline with zinc bis(8–

hydroxyquinolate): a potent composite for electronic and optoelectronic use, *Royal society of chemistry*, *6*(26), 22016–22025.

- Rath, D., Ran, S. & Parida, K. (2014). Organic amine functionalized silica–based mesoporous materials: an update of syntheses and catalytic applications. *Royal society of chemistry, 4*(100), 57111–57124.
- Roschat, W., Siritanon, T., Yoosuk, B., & Promarak, V. (2016). Rice husk-derived sodium silicate as a highly efficient and low-cost basic heterogeneous catalyst for biodiesel production. *Energy Conversion and Management*, *119*, 453–462.
- Sábio, R. M., Gressier, M., Caiut, J. M. A., Menu, M.-J., & Ribeiro, S. J. L. (2016). Luminescent multifunctional hybrids obtained by grafting of ruthenium complexes on mesoporous silica. *Materials Letters, 174*, 1–5.
- Saceda, J.-J. F., Leon, R. L. de, Rintramee, K., Prayoonpokarach, S., & Wittayakun, J.(2011). Properties of silica from rice husk and rice husk ash and their utilization for zeolite y synthesis. *Química Nova, 34*(8), 1394–1397.
- Sakthivel, A., Dapurkar, S., & Selvam, P. (2001). Mesoporous (Cr)MCM–41 and (Cr)MCM–48 molecular sieves: promising heterogeneous catalysts for liquid phase oxidation reactions, *Catalysis Letters*, 77, 1–3.
- Sankar, S., Kaur, N., Lee, S., & Kim, D. Y. (2018). Rapid sonochemical synthesis of spherical silica nanoparticles derived from brown rice husk. *Ceramics International*, *44*(7), 8720–8724.
- Santana Costa, J. A., & Paranhos, C. M. (2018). Systematic evaluation of amorphous silica production from rice husk ashes. *Journal of Cleaner Production, 192*, 688–697.
- Sohmiya, M. & Ogawa, M. (2011). Controlled spatial distribution of tris(2,2[']bipyridine)ruthenium cation ([Ru(bpy)₃]²⁺) in aluminum containing mesoporous silicas. *Microporous and Mesoporous Materials, 142*(1), 363– 370.
- Sohmiya, M., Saito, K. & Ogawa, M. (2015). Host–guest chemistry of mesoporous silicas: precise design of location, density and orientation of molecular

guests in mesopores. *Science and Technology of Advanced Materials, 16,* 1–18.

- Sreejith, S., Huong, T. T. M., Borah, P., & Zhao, Y. (2015). Organic–inorganic nanohybrids for fluorescence, photoacoustic and Raman bioimaging. *Science Bulletin*, 60(7), 665–678.
- Tackett, J. E., & Sawyer, D. T. (1964). Properties and infrared spectra in the potassium bromide region of 8hq and its metal chelates. *Inorganic Chemistry*, *3*(5), 692–696.
- Tang, P., Feng, Y., and Li, D. (2014). Facile synthesis of multicolor organic– inorganic hybrid pigments based on layered double hydroxides, *Dyes and Pigments, 104,* 131–136
- The structures of α -quartz, β -cristobalite and β -tridymite. Retrived from http://som.web.cmu.edu/structures/S097-alpha-quartz.html.
- Tsuboi, T., Nakai, Y., & Torii, Y. (2012). Photoluminescence of bis(8– hydroxyquinoline) zinc (Znq₂) and magnesium (Mgq₂). *Central European Journal of Physics, 10*(12), 524–528.
- Xiong, S., Yin, S., Wang, Y., Kong, Z., Lan, J., Zhang, R., ... Wang, X. (2017). Organic/inorganic electrochromic nanocomposites with various interfacial interactions: A review. *Materials Science and Engineering: B, 221*, 41–53.
- Yang, G., Fan, Q., Chen, B., Zhou, Q., & Zhong, H. (2016). Reprecipitation synthesis of luminescent CH₃NH₃PbBr₃/NaNO₃ nanocomposites with enhanced stability. *Journal of Materials Chemistry C*, *4*(48), 11387–11391.
- Yi, Z., Dumée, L. F., Garvey, C. J., Feng, C., She, F., Rookes, J. E., ... Kong, L. (2015).
 A new insight into growth mechanism and kinetics of mesoporous silica nanoparticles by in situ small angle X-ray scattering. *Langmuir, 31*(30), 8478–8487..
- Zou, H., Song, M., Yi, F., Bian, L., Liu, P., & Zhang, S. (2016). Simulated–sunlight– activated photocatalysis of methyl orange using carbon and lanthanum co–doped Bi₂O₃ –TiO₂ composite. *Journal of Alloys and Compounds, 680*, 54–59.

<mark>ภาคผนวก</mark>

<mark>มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม</mark> RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

การเตรียมสารเคมีและการคำนวณ

1. วิธีการเตรียมสารเคมีและการคำนวณ

1.1 การเตรียมกรดไฮโดรคลอริกความเข้มข้น 1 mol/mL ปริมาตร 1 L

การคำนวณ

สารละลายกรด HCl 37% w/w ความหนาแน่น 1.2 g/mL มวลโมเลกุล 36.46 g/mol

จากสูตร

$$M = \frac{10\%d}{Mw}$$
$$M = \frac{10\times37\times1.2 \text{ g/mL}}{36.46 \text{ g/mol}}$$
$$M = 12.18$$

จะได้ความเข้มข้นของกรด HCl เท่ากับ 12.18 mol/L

$C_1 V_1 = C_2 V_2$ จากสูตร $(12.18 \text{ mol/L})(V_1) = (1 \text{ mol/L})(1,000 \text{ mL})$ $V = \frac{(1 \text{ mol/L})(1,000 \text{ mL})}{(12.18 \text{ mol/L})}$ V = 82.10 mL

ดังนั้น ใช้กรด HCl 82.10 mL จากนั้นปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่น 1,000 mL

1.2 การเตรียมสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ความเข้มข้น 2 mol/L ปริมาตร 100 mL การคำนวณ

จากสูตร
$$\frac{g}{Mw} = \frac{CV}{1000}$$
จะได้
$$\frac{g}{40} = \frac{2 \times 100}{1000}$$
$$g = 8$$

ดังนั้น ชั่งโซเดียมไฮดรอกไซด์ 8 กรัม จากนั้นปริมาตรด้วยน้ำกลั่น 100 mL

1.3 การเตรียมสารละลายโซเดียมซิลิเกตจากแกลบข้าว

1.3.1 การหาความเข้มข้นสารละลายโซเดียมซิลิเกตด้วยวิธีการไทเทรตด้วยกรด HCL ความเข้มข้น 2 โมลต่อลิตร

การคำนวณ

สมการ Na₂Si₃O₇ + 2HCl
$$\rightarrow$$
 2NaCl + H₂Si₃O₇
จากสมการ $\frac{n(โซเดียมซิลิเกต)}{n(HCl)} = \frac{1}{2}$
จากสูตร $n = \frac{CV}{1000}$
จะได้ $2C_1 V_{1(โซเดีมซิลิเกต)} = C_2V_{2(HCl)}$

$$C \times (5 \text{ mL}) = (2 \text{ M}) \times (5 \text{ mL})$$

$$C_{(\log \log \log n)} = \frac{(2 \text{ M}) \times (5 \text{ mL})}{2 \times (5 \text{ mL})}$$

$$C_{(\log \log \log n)} = 1 \text{ M}$$

ดังนั้น ความเข้มข้นสารละลายโซเดียมซิลิเกต คือ 1 โมลต่อลิตร

1.3.2 การคำนวณอัตราสารละลายโซเดียมซิลิเกตต่อเซทิลไตรเมทิลแอมโมเนียมโบร

ไมด์ (Na₂Si₃O⁊:CTAB)

การคำนวณ

อัตราส่วนของสารละลายโซเดียมซิลิเกตต่อเซทิลไตรเมทิลแอมโมเนียมโบรไมด์ (Na₂Si₃O7:CTAB) คือ 0.34 : 0.4 mol

โดย CTAB 1 โมล = 354.09 mol/g Na₂Si₃O₇ 1 โมล = 242.23 mol/g

ถ้า CTAB 141.63 g ต้องใช้ Na₂Si₃O₇ 82.36 g เมื่อใช้ CTAB 0.8448 g ต้องใช้ Na₂Si₃O₇ = 0.4912 g ดังนั้น ต้องใช้สารละลายโซเดียมซิลิเกต 0. 4912 g

1.3.3 การคำนวณปริมาณสารละลายโซเดียมซิลิเกต

การคำนวณ

ต้องใช้สารละลายโซเดียมซิลิเกต 0.4432 กรัม Na₂Si₃O₇ 1 โมล = 242.23 mol/g
 จากสารละลายโซเดียมซิลิเกตเข้มข้น 1 mol/L
 จะได้ว่า มิโซเดียมซิลิเกต 1 mol ในสารละลาย 1000 mL
 เท่ากับ มิโซเดียมซิลิเกต 242.23 g ในสารละลาย 1000 mL
 ถ้าต้องการ โซเดียมซิลิเกต 0.4912 g สารละลาย 1000 mL × 0.4912 g
 = 2.02 mL

1.4 การสารประกอบเซิงซ้อนของโลหะ Cr(III), Fe(III), Co(II), Ni(II), Zn(II), Fe/Cr(III) และ Co/Ni(II) กับ 8hq (8hq)

อัตราส่วนโมลของ Cr(III):8hq เป็น 1:3, Fe(III):8hq เป็น 1:3, Co(II):8hq เป็น 1:2, Ni(II):8hq เป็น 1:2, Zn(II):8hq เป็น 1:2 และ Cr(III):Fe(III):8hq เป็น 0.5:0.5:3, Co(II):Ni(II):8hq เป็น 0.5:0.5:2

การคำนวณ

(1) อัตราส่วนโมลของเซิงซ้อน Cr(8hq)₃ Cr(III) 52.00 g ในสารประกอบ Cr(NO₃)₃⋅9H₂O 400.21 g จาก Cr(III) 0.005 g ใช้สารประกอบ Cr(NO₃)₃.9H₂O <u>400.21 g × 0.005 g</u> ถ้าใช้ = 0.0385 g จากอัตราส่วนโมลของ Cr(III):8hg เป็น 1:3 จะได้ Cr(III) 52.00 g ในสารประกอบ 8hq 435.48 g $435.48 \,\mathrm{g} \times 0.005 \,\mathrm{g}$ ถ้าใช้ Cr(III) 0.005 g ใช้สารประกอบ 8hg 52.00 g = 0.0419 g ดังนั้น สารเชิงซ้อน Cr(8hq)₃ มีปริมาณของ Cr(NO₃)₃.9H₂O 0.0385 g และ 8hq 0.0419 g (2) อัตราส่วนโมลของเซิงซ้อน Fe(8hq)₃ Fe(III) 55.845 g ในสารประกอบ FeCl₃.6H₂O 270.3 g จาก ถ้าใช้ = 0.0260 gจากอัตราส่วนโมลของ Fe(III):8hq เป็น 1:3 จะได้ Fe(III) 55.845 g ในสารประกอบ 8hg 435.48 g $435.48 \, \text{g} \times \ 0.005 \, \text{g}$ Fe(III) 0.005 g ใช้สารประกอบ 8hg ถ้าใช้ 55.845 g = 0.0390 g ้ดังนั้น สารเชิงซ้อน Fe(8hq)₃ มีปริมาณของ FeCl₃·6H₂O 0.0260 g และ 8hq 0.0390 g (3) อัตราส่วนโมลของเซิงซ้อน Co(8hq)₂ Co(II) 58.93 g ในสารประกอบ CoCl₂·6H₂O 237.93 g จาก Co(II) 0.005 g ใช้สารประกอบ CoCl₂·6H₂O $\frac{237.93 \text{ g} \times 0.005 \text{ g}}{58.93 \text{ g}}$ ถ้าใช้ = 0.0202 g

จากอัตราส่วนโมลของ Co(II):8hq เป็น 1:2

จะได้ Co(II) 58.93 g ในสารประกอบ 8hq 290.32 g ถ้าใช้ Co(II) 0.005 g ใช้สารประกอบ 8hq $rac{290.32 \ extrm{g} imes 0.005 \ extrm{g}}{58.93 \ extrm{g}}$ = 0.0246 g

ดังนั้น สารเซิงซ้อน Co(8hq)₂ มีปริมาณของ CoCl₂·6H₂O 0.0202 g และ 8hq 0.0246 g (4) อัตราส่วนโมลของเซิงซ้อน Ni(8hq)₂

จาก Ni(II) 58.69 g ในสารประกอบ Ni(NO₃)₂⋅6H₂O 290.79 g

ถ้าใช้ Ni(II) 0.005 g ใช้สารประกอบ Ni(NO₃)₂.6H₂O $rac{290.79 \, \mathrm{g} imes \, 0.005 \, \mathrm{g}}{58.69 \, \mathrm{g}}$ = 0.0248 g

จากอัตราส่วนโมลของ Co(II):8hq เป็น 1:2

จะได้ Ni(II) 58.69 g ในสารประกอบ 8hq 290.32 g ถ้าใช้ Ni(II) 0.005 g ใช้สารประกอบ 8hq <mark>290.32 g × 0.005 g</mark> 58.69 g = 0.0247 g

ดังนั้น สารเชิงซ้อน Ni(8hq)₂ มีปริมาณของ Ni(NO₃)₂.6H₂O 0.0248 g และ 8hq 0.0247 g

(5) อัตราส่วนโมลของเซิงซ้อน Zn(8hq)₂

จาก Zn(II) 65.38 g ในสารประกอบ ZnCl₂ 136.30 g ถ้าใช้ Zn(II) 0.002 g ใช้สารประกอบ ZnCl₂ $\frac{136.30 \text{ g} \times 0.002 \text{ g}}{65.38 \text{ g}}$ = 0.0042 g

จากอัตราส่วนโมลของ Zn(II):8hq เป็น 1:2

จะได้ Zn(II) 65.38 g ในสารประกอบ 8hq 290.32 g

ถ้าใช้ Zn(II) 0.002 g ใช้สารประกอบ 8hq $rac{290.32 \, \mathrm{g} imes 0.002 \, \mathrm{g}}{65.38 \, \mathrm{g}}$ = 0.088 g

ดังนั้น สารเชิงซ้อน Zn(8hq)₂ มีปริมาณของ ZnCl₂ 0.0042 g และ 8hq 0.088 g

(6) อัตราส่วนโมลของเซิงซ้อน $Cr/Fe(8hq)_3$

จาก Cr(III) 52.00 g ในสารประกอบ Cr(NO₃)₃.9H₂O 400.21 g
ถ้าใช้ Cr(III) 0.0025 g ใช้สารประกอบ Cr(NO₃)₃.9H₂O
$$\frac{400.21\,\text{g} imes 0.0025\,\text{g}}{52.00\,\text{g}}$$

= 0.0193 g

Fe(III) 55.845 g ในสารประกอบ FeCl₃.6H₂O 270.3 g จาก Fe(III) 0.0025 g ใช้สารประกอบ FeCl₃.6H₂O $\frac{270.3 \text{ g} \times 0.0025 \text{ g}}{52.00 \text{ g}}$ ถ้าใช้ = 0.0121 g จากอัตราส่วนโมลของ Cr(III):8hq เป็น 1:3 จะได้ Cr(III) 52.00 g ในสารประกอบ 8hq 435.48 g $435.48 \,\mathrm{g} \times 0.0025 \,\mathrm{g}$ ถ้าใช้ Cr(III) 0.0025 g ใช้สารประกอบ 8hg 52.00 g = 0.0210 g จากอัตราส่วนโมลของ Fe(III):8hq เป็น 1:3 จะได้ Fe(III) 55.845 g ในสารประกอบ 8hg 435.48 g $435.48 \,\mathrm{g} \times 0.0025 \,\mathrm{g}$ Fe(III) 0.0025 g ใช้สารประกอบ 8hq ถ้าใช้ 55.845 g = 0.0195 g ดังนั้น สารเซิงซ้อน Cr/Fe(8hq)₃ มีปริมาณของ Cr(NO₃)₃.9H₂O 0.0193 g, Fe(8hq)₃ 0.0121 g และ 8hg 0.0405 g (7) อัตราส่วนโมลของเซิงซ้อน Co/Ni(8hq)₂ Co(II) 58.93 g ในสารประกอบ CoCl₂·6H₂O 237.93 g จาก Co(II) 0.0025 g ใช้สารประกอบ CoCl₂·6H₂O <u>237.93 g × 0.0025 g</u> 58.93 g ถ้าใช้ = 0.0101 g จากอัตราส่วนโมลของ Co(II):8hq เป็น 1:2 จะได้ Co(II) 58.93 g ในสารประกอบ 8hq 290.32 g $\frac{290.32 \text{ g} \times 0.0025 \text{ g}}{58.93 \text{ g}} = 0.0123 \text{ g}$ Co(II) 0.0025 g ใช้สารประกอบ 8hq ถ้าใช้ อัตราส่วนโมลของเซิงซ้อน Ni(8hq)₂ Ni(II) 58.69 g ในสารประกอบ Ni(NO₃)₂.6H₂O 290.79 g จาก Ni(II) 0.0025 g ใช้สารประกอบ Ni(NO₃)₂.6H₂O $\frac{290.79 \text{ g} \times 0.0025 \text{ g}}{58.69 \text{ g}} = 0.0124 \text{ g}$ ถ้าใช้ จากอัตราส่วนโมลของ Co(II):8hq เป็น 1:2 จะได้ Ni(II) 58.69 g ในสารประกอบ 8hg 290.32 g Ni(II) 0.0025 g ใช้สารประกอบ 8hq $\frac{290.32 \text{ g} \times 0.0025 \text{ g}}{58.69 \text{ g}} = 0.0124 \text{ g}$ ถ้าใช้ ้ดังนั้น สารเซิงซ้อน Co/Ni(8hq)₂ มีปริมาณของ CoCl₂·6H₂O 0.0101 g, Ni(NO₃)₂·6H₂O 0.0124 g และ 8hg 0.0247 g

1.5 การเตรียมสารเชิงซ้อนแทรนซิชันไอออนกับ 8hq มาตรฐาน

1) เตรียมสารประกอบแทรนซิชัน Cr(NO₃)₃·9H₂O และ FeCl₃·6H₂O ในอัตราส่วนโมลของ 8hq : Cr(III) และ 8hq : Cr(III)/Fe(III) เป็น 3 : 1 สารประกอบแทรนซิชัน CoCl₂·6H₂O, Ni(NO₃)₂·9H₂O และ ZnCl₂ ในอัตราส่วนโมลของ 8hq : Co(II), 8hq : Ni(II) และ8hq : Zn(II) เป็น 2:1 เตรียม สารประกอบแทรนซิชัน Cr(NO₃)₃·9H₂O และ FeCl₃·6H₂O ในอัตราส่วนโมลของ 8hq : Cr(III) : Fe(III) เป็น 3 : 0.5 : 0.5 และเตรียมสารประกอบแทรนซิชัน CoCl₂·6H₂O และ Ni(NO₃)₂·9H₂O ใน อัตราส่วนโมลของ 8hq : Co(II) : Ni(II) เป็น 2 : 0.5 : 0.5

2) จากนั้นเตรียมสารประกอบ 8hq ตามอัตราส่วนโมลที่คำนวณกับแทรนซิชันไอออนตามข้อ 1)

3) บดผสมในโกร่งบดประมาณ 15–20 นาที เก็บสารตัวอย่างใส่ภาชนะที่ปิดฝาในโถดูดความชื้น

1.6 การเตรียมย่อยตัวอย่างสารก่อนวิเคราะห์ AAS

 1) ชั่งตัวอย่าง 0.035 g ลงในปีกเกอร์แล้วเติมสารละลายกรดไฮโดรฟลูออริกความเข้มข้น 2 % w/w ปริมาตร 5 mL ปิดด้วยกระจกนาฬิกา จากนั้นให้ความร้อนจนสารละลายใส (ไม่ให้สารละลาย แห้ง)

2) เติมสารละลายกรดไฮโดรคลอริกความเข้มข้น 2 % w/w ปริมาตร 3 mL จากนั้นเติม สารละลายกรดไฮโดรฟลูออริกความเข้มข้น 2 % w/w ปริมาตร 3 mL จะเกิดควันสีเหลืองให้ความ ร้อนจนไม่มีควัน (ไม่ปิดกระจกนาฬิกา)

3) จากนั้นปรับปริมาตรด้วยน้ำ DI จนมีปริมาตร 50 mL แล้วกรองสารละลายด้วยกระดาษกรอง เบอร์ 42 จากนั้นนำตวอย่างที่ได้ 2 mL ปรับปริมาตรด้วยน้ำ DI จนมีปริมาตร 25 mL

4) เตรียมสารละลายมาตรฐาน Cr, Fe, Co, Ni และ Zn ที่ความเข้มข้น 1, 2, 3, 4, และ 6 ppm จากนั้นนำไปวิเคราะห์ปริมาณธาตุด้วยเครื่อง Atomic Absorption Spectrophotometer (AAS) เพื่อสร้างกราฟมาตรฐาน

1.7 การเตรียมสารละลายมาตรฐาน

1.7.1 การเตรียมสารละลายมาตรฐาน Cr

เตรียมสารละลาย Cr(III) 500 mg/L ปริมาตร 1,000 mL จากสาร Cr(NO₃)₃.9H₂O จาก Cr(III) 52.00 g ในสารประกอบ Cr(NO₃)₃.9H₂O 400.21 g ถ้าใช้ Cr(III) 0.5 g ใช้สารประกอบ Cr(NO₃)₃.9H₂O $\frac{400.21 \, \text{g} \times 0.5 \, \text{g}}{52.00 \, \text{g}}$ = 3.8482 g ดังนั้น ชั่งสาร Cr(NO₃)₃.9H₂O 3.8482 g แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำ DI 1,000 mL

จากนั้นเจือจางความเข้มข้นเป็น 1, 2, 3, 4 และ 6 mg/L จากสูตร C $_1V_1$ = C $_2V_2$

1.7.2 การเตรียมสารละลายมาตรฐาน Fe

เตรียมสารละลาย Fe(III) 500 mg/L ปริมาตร 1,000 mL จาก Fe(III) 55.845 g ในสารประกอบ FeCl₃·6H₂O 270.3 g ถ้าใช้ Fe(III) 0.5 g ใช้สารประกอบ FeCl₃·6H₂O $\frac{270.3 \text{ g} \times 0.5 \text{ g}}{52.00 \text{ g}}$ = 2.5990 g

ดังนั้น ชั่งสาร FeCl₃·6H₂O 2.5990 g แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำ DI 1,000 mL จากนั้นเจือจางความเข้มข้นเป็น 1, 2, 3, 4 และ 6 mg/L จากสูตร

$$C_1 V_1 = C_2 V_2$$

1.7.3 การเตรียมสารละลายมาตรฐาน Co

เตรียมสารละลาย Co(II) 500 mg/L ปริมาตร 1,000 mL

จาก Co(II) 58.93 g ในสารประกอบ CoCl₂·6H₂O 237.93 g

ถ้าใช้ Co(II) 0.5 g ใช้สารประกอบ CoCl₂·6H₂O <u>
237.93 g × 0.5 g</u> <u>
58.93 g</u> = 2.0988 g

ดังนั้น ซั่งสาร CoCl₂·6H₂O 2.0188 g แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำ DI 1,000 mL จากนั้นเจือจางความเข้มข้นเป็น 1, 2, 3, 4 และ 6 mg/L จากสูตร

$$C_1V_1 = C_2V_2$$

1.7.4 การเตรียมสารละลายมาตรฐาน Ni

เตรียมสารละลาย Ni(II) 500 mg/L ปริมาตร 1,000 mL จาก Ni(II) 58.69 g ในสารประกอบ Ni(NO₃)₂.6H₂O 290.79 g ถ้าใช้ Ni(II) 0.5 g ใช้สารประกอบ Ni(NO₃)₂.6H₂O $\frac{290.79 \text{ g} \times 0.5 \text{ g}}{58.69 \text{ g}}$ = 2.4773 g

ดังนั้น ชั่งสาร Ni(NO₃)₂·6H₂O 2.4773 g แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำ DI 1,000 mL จากนั้นเจือจางความเข้มข้นเป็น 1, 2, 3, 4 และ 6 mg/L จากสูตร

$$C_1 V_1 = C_2 V_2$$

1.7.5 การเตรียมสารละลายมาตรฐาน Zn

เตรียมสารละลาย Zn(II) 500 mg/L ปริมาตร 1,000 mL

จาก	Zn(II) 65.38 g	ในสารประกอบ ZnCl ₂ 136.30 g
ถ้าใช้	Zn(II) 0.5 g	ใช้สุดระโรงออน 7nCl 136.30 g × 0.5 g
		65.38 g
		= 1.0424 g

ดังนั้น ชั่งสาร ZnCl₂ 1.0424 g แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำ DI 1,000 mL

จากนั้นเจือจางความเข้มข้นเป็น 1, 2, 3, 4 และ 6 mg/L จากสูตร

 $\mathsf{C}_1\mathsf{V}_1 \ = \ \mathsf{C}_2\mathsf{V}_2$

1.8 การคำนวณหาปริมาณไอออนจาก AAS

จากการย่อยตัวอย่างก่อนวัด เตรียมตัวอย่าง 0.035 g ปริมาตร 50 mL และ นำตัวอย่าง 2 mL เจือ จางในน้ำ DI 25 mL ดังนั้นจึงคำนวณหาความเข้มข้นย้อยกลับที่ได้จากเครื่อง

จากสูตร $C_1V_1 = C_2V_2$ $C_1 \times 2 = ค่าที่ได้จาก AAS \times 25$ จะได้ความเข้มข้น C₁ ที่ได้ มาจากตัวอย่างปริมาตร 50 mL จากความเข้มข้น จากนั้นเปลี่ยนหน่วยจาก mg/L เป็น mg/g ตัวอย่าง การคำนวณหาปริมาณไอออน Cr(III) 2.679 ppm ในตัวอย่าง 0.035 g C₁ × 2 = ค่าที่ได้จาก 2.678 × 25 จะได้ความเข้มข้น 33.49 mg/L มาจากตัวอย่างปริมาตร 50 mL จากความเข้มข้น จากนั้นเปลี่ยนหน่วยจาก mg/L เป็น mg/g จาก น้ำ DI 1 mL = 1 g = 1000 mL = 1000 g จะได้ 1 L ดังนั้น ตัวอย่างใน 1000 g มีปริมาณ Cr(III) 33.49 mg ตัวอย่างใน 1 g เป็น 33.49 × 0.001 = 0.02240 -----/-ดังนั้นตัวอย่าง 0.035 g มี Cr(III) 0.03349 n หากตัวอย่าง 1 g มี Cr(III) 0.9656 mg/g

<mark>ภาคผนวก</mark> ข

ภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ภาพที่ ข.1 เครื่อง Spectrofluorometer (PL)

ภาพที่ ช.2 เครื่อง Fourier Transform Infrared Spectrometer (FT-IR)

ภาพที่ ข.3 เครื่อง Atomic Absorption Spectrophotometer (AAS)

ภาพที่ ข.4 เครื่อง Scanning Electron Microscope (SEM)

ภาพที่ ข.5 เครื่อง X-Ray Diffractometer (XRD)

<mark>ภาคผนวก</mark> ค

ภาพการดำเนินกิจกรรม

1. การเตรียมตัวอย่างวัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบข้าว

ภาพที่ ค.1 แกลบหลังทำความสะอาด

ภาพที่ ค.2 กระบวนการรีฟลักซ์แกลบ

ภาพที่ ค.3 แกลบที่ผ่านการรีฟลักซ์แกลบและเตรียมเผา

ภาพที่ ค.4 ซิลิกาจากแกลบที่ผ่านการเผาที่ 900 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6 ชั่วโมง

ภาพที่ ค.5 การหลอมโซเดียมไ<mark>ฮดรอกไซด์และซิลิกาจา</mark>กแกลบ

ภาพที่ ค.6 การกวนเพื่อสังเคราะห์วัสดุรูพรุนซิลิกาเป็นเวลา 3 ชั่วโมง

ภาพที่ ค.7 การระเหยหลังการกวนและตั้งไว้ที่อุณภูมิ 6 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 วัน

ภาพที่ ค.8 วัสดุรูพรุนซิลิกาหลังเผาที่อุณภูมิ 660 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 ชั่วโมง

2. การเตรียมวัสดุผสมของสารเชิงซ้อนโลหะแทรนซิชันกับ 8hq ในวัสดุรูพรุนซิลิกาจากแกลบ

ภาพที่ ค.9 กระบวนการเตรียมสารเชิงซ้อนด้วยปฏิกิริยาของของแข็ง

ภาพที่ ค.11 ปฏิกิริยาของของแ<mark>ข็งโดยเรียงลำดับการบ</mark>ดของ MCM, ZnCl₂ และ 8hq ตามลำดับ

ภาพที่ ค.12 ปฏิกิริยาของของแข็งโดยการบดของ MCM, ZnCl₂ และ 8hq

ภาพที่ ค.13 กระบวนการดูดซับโลหะของ MCM เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

ภาพที่ ค.14 กระบวนการดูดซับโลหะก่อนปฏิกิริยาของของแข็ง

ภาพที่ ค.15 ปฏิกิริยาของของแข็งของกระบวนการดูดซับโลหะก่อนบด

3. การย่อยตัวอย่างสำหรับวิเครา<mark>ะห์ด้วยเทคนิค A</mark>AS

ภาพที่ ค.16 การย่อยสารตัวอย่างด้วยกรด HF, HCl และ HNO₃

ภาพที่ ค.17 กระบวนการกรองและเจือจางสารตัวอย่างก่อนทดสอบหาโลหะด้วย AAS

ภาพที่ ค.18 กระบวนการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

Tana, P., Jansawang, N. & Pimchan, P. (2019, November 8). The preparation of hybrid material of cobalt complex into mesoporous silica from the rice husk. SSSTJ, 7(2), 7-14. Retrieved from http://www.ssstj.sci.ssru.ac.th/Content/journals/ Volume7_No2/Vol7_No2_002.pdf.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวพรพรรณ ทานะ
วัน เดือน ปี เกิด	24 ตุลาคม 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 265 หมู่ 11 ตำบลน้ำอ้อม อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ
	รหัสไปรษณีย์ 33110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2560	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) เคมี
	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2563	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม) เคมีศึกษา
	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
รางวัลดีเด่น	
พ.ศ. 2562	รางวัล Best Paper Award "The preparation of hybrid material of
	cobalt complex into mesoporous silica from the rice husk" การ
	ประชุม <mark>สวนสุนันทาวิชาการด้</mark> านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับชาติและ
	นานาชาติ ครั้งที่ 2
ทุนการศึกษา	โครงการส่งเสริมการผลิตครูที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์
	และคณิตศาสตร์ (สควค.)